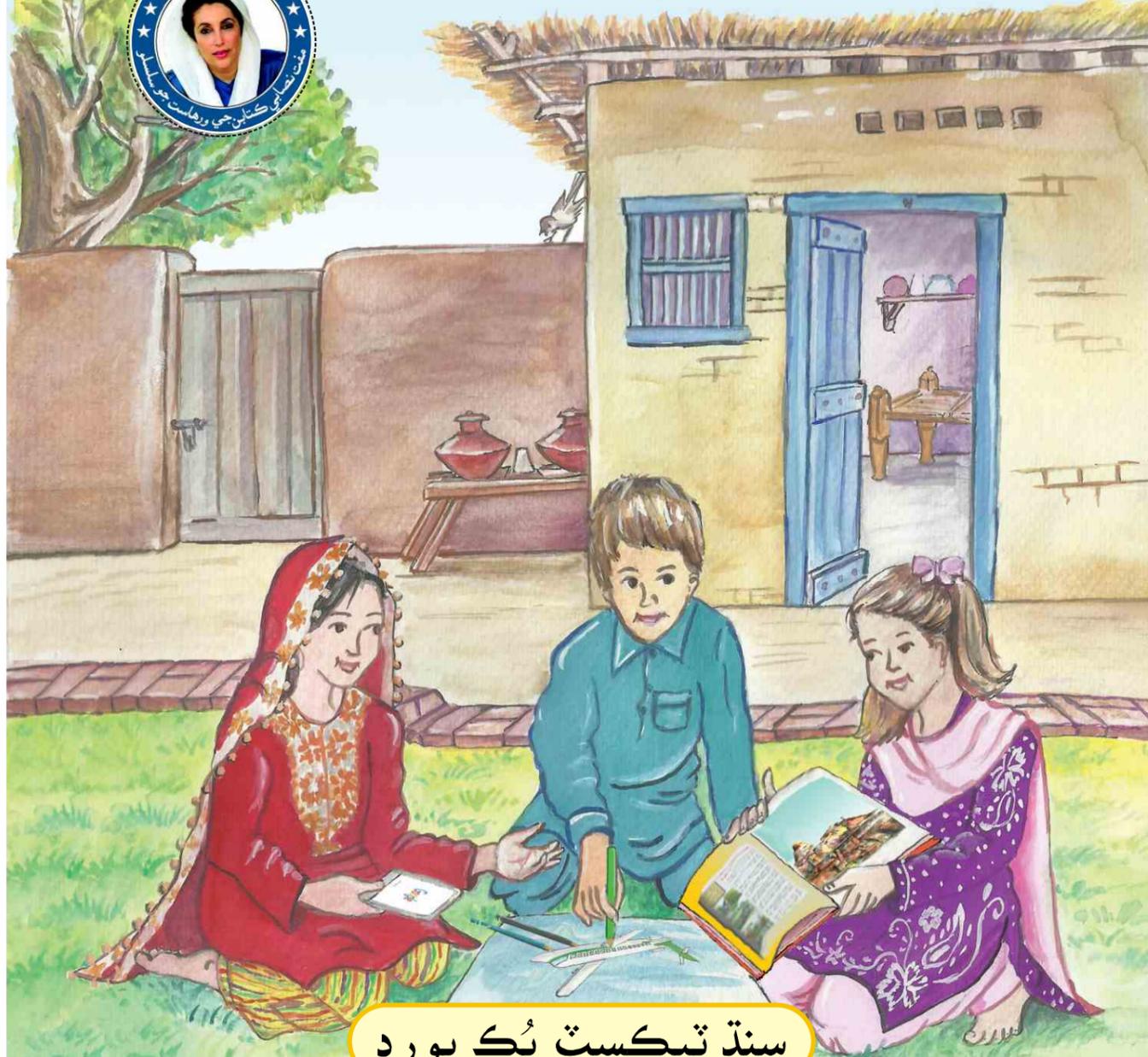

سنڌي اٺون ڪتاب

اٺين ڪلاس لاءِ

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن. سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪيل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگيءَ واري کاتي جي مراسلي نمبر (نئين نصاب مطابق) SO(S-1)E & L /Curriculum-2014, Karachi، Dt. 20-12-2016 موجب سنڌ صوبي جي سڀني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل. بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽيءَ جو چڪاسيل

قومي ترانو

پاڪ سرزمين شادباد
تون نشانِ عزمِ عالي شان
مرڪزِ يقين شادباد
پاڪ سرزمين ڪانظام
قوتِ اخوتِ عوام
قومِ مُلڪِ سلطنت
پائنده تائنده باد
شاد باد منزلِ مراد
پرچمِ ستاره و هلال
ترجمانِ ماضي، شانِ حال
سايه خدائي ذوالجلال

هيلو! آءُ آهيان علمي. آءُ اوهان سان گڏ هوم ورڪ ڪندو آهيان ۽ اوهان جون دلچسپ آکاڻيون ٻڌندو آهيان ۽ توهان جا مسئلا حل ڪندو آهيان. ته پوءِ

TEXT
8398

”علمي“ + پيغام لکي 8398 تي SMS ڪريو.

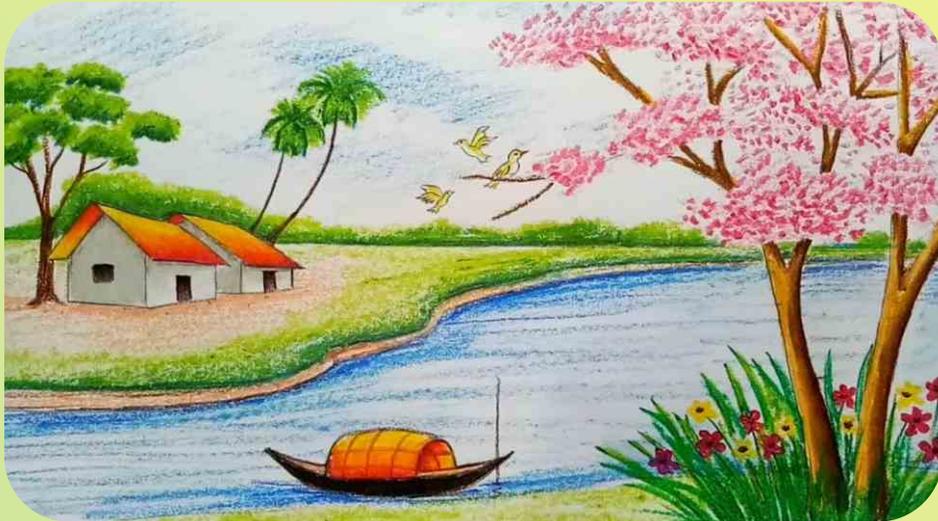
سلسليو ار نمبر

چيڻ جو مهينو ۽ سال	چاپو	تعداد	قيمت
			مفت

سنڌي انون ڪتاب

انين ڪلاس لاءِ

سنڌ تیکسٹ بک بورڊ ڄام شورو، سنڌ.
چيندڙ:

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن. سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪيل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي ۽ واري کاتي جي مراسلي نمبر (نئين نصاب مطابق) SO(S-1)E & L /Curriculum-2014, Karachi Dt. 20-12-2016 موجب سنڌ صوبي جي سڀني سيڪنڊري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولم سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽي ۽ جو چڪاسيل

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد پناڻ
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

ليڪڪ:

اله بخش ٽالپر، ڊاڪٽر عبدالمجيد ميمڻ، عبدالرحمن سيال،
سيد شير شاهه، فهميده چنا، انور ساگر ڪانڌڙو، اويس ڀٽو،
ناصر پنهور، ناهيد اختر سومرو، شفيع محمد چانڊيو

ايڊيٽر:

ڊاڪٽر نور افروز خواجہ، پروفيسر سراج چنا
اويس ڀٽو، محمد ادریس جتوئي

صوبائي جائزہ ڪاميٽي:

ڊاڪٽر غلام علي الانا، سيد غلام اڪبر شاهه نمائي،
محمد ادریس جتوئي، شفيع محمد چانڊيو،
تحسين ڪوثر انصاري، دلشاد احمد ڏيٿو.

چترڪار:

ساجده يوسف

ڪمپيوٽر گرافڪس:

نور محمد سميجو

پروف ريڊنگ:

جمشيد احمد جوڻيجو

ڪمپوزنگ:

تولارام سوٽهڙ

فهرست

صفحہ	عنوان	سبق	صفحہ	عنوان	سبق
57	پاکستان جون موسمون	17	1	حمد (نظم)	1
61	بادل ڊوڙو (نظم)	18	3	انسانيت	2
63	حياتيات	19	6	نعت (نظم)	3
66	قدرتي آفتون	20	8	حضرت بيبي زينب رضه	4
71	بادشاه ۽ مسخري جي ڳالهه... (نظم)	21	12	ايمان، اتحاد ۽ تنظيم	5
73	سائنسي ترقي	22	16	عبدالستار ايڏي	6
77	پاکستان جا هوائي اڏا ۽ بندرگاه	23	20	بجليءَ جي دريافت	7
80	سکر بئراج	24	24	پاکستان جا منظر	8
83	پورهيت جي عزت (نظم)	25	28	شهيد اله بخش سومرو	9
85	ٻڌيءَ ۾ برکت	26	32	وطن جي حب (نظم)	10
88	مکليءَ جو سير	27	34	شھري بچاءُ جي سکيا	11
91	علم ڪيميا	28	38	هاڪي راند	12
95	سوپارو ساڻيهه (نظم)	29	43	مثالي شاگرد	13
97	تفريح ۽ وندر	30	47	بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار... (نظم)	14
100	ڏاهپ جو خزانو	31	49	سنڌي ادب جي مختصر تاريخ	15
103	نوان لفظ	32	53	گرلز گائيڊ	16

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. ان جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائپيءَ، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي، نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊ ڪڙچ کان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي.

اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو ان صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو، جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردياڻيون پورو پورو لاپ پرائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايو انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو

سکيا جي حاصلات

- الله سائينءَ جي هيڪڙائيءَ بابت ڄاڻڻ
- حمد سُر ۽ لءُ سان پڙهڻ
- نوان لفظ سکڻ ۽ استعمال ڪرڻ
- فعل ۽ ان جي قسمن بابت ڄاڻڻ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سبق پهريون

حَمْد

چؤ تون الله هيڪڙو، وائي بي وسار،
تن ۾ تند تنوار، سدا سُپرين جي.

چؤ تون الله هيڪڙو، بي وائي وساري ڇڏ،
او تان توسين گڏ، سڄڻ ساهه پساه ۾.

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اِيءَ هيڪڙائي حَق،
بيائيءَ کي بَڪُ، جن وڌو سي ورسيا.

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، ٻڌيءَ نه ٻوڙا،
ڪِ تو ڪنين نه سُئا، جي گهٽ اندر گهوڙا،
ڳاڙيندين ڳوڙها، جت شاهد ٿيندءِ سامهان!

پڙاڏو سو سڏ، وَرُ وائيءَ جو جي لهين،
هئا اڳهين گڏ، ٻڌڻ ۾ به ٿيا!

حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. شاه عبداللطيف ڀٽائي پهرئين بيت ۾ ڪهڙي هدايت ٿو ڪري؟
2. 'وحدہ لا شريك له' جي معنيٰ ڇا آهي؟
3. ”بيائيءَ کي پڪ، جن وڌو سي ورسيا“ جو مطلب ڪهڙو آهي؟
4. ’پڙاڏو سو سڌ‘ جو مطلب ڇا آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ ٻڌايو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

تنوار، سُپرين، بيائي، ورسيا، وائي، پڙاڏو، گهٽ

(ج) فعل معنيٰ ڪم. فعل جا ٻه مکيه قسم آهن: (1) فعل لازمي ۽ (2) فعل متعدي.

1. **فعل لازمي:** اهڙا فعل، جيڪي رڳو فاعل سان لاڳاپو ڏيکارين، تن کي فعل

لازمي چئبو آهي. مثال:

1. سج اُڀري ٿو.
2. آءُ پڙهان ٿو.

2. **متعدِي:** اهڙا فعل، جن جا فاعل ۽ مفعول ٻئي ظاهر هجن، تن کي فعل متعدي

چئبو آهي. مثال:

1. پروين ڪتاب پڙهي ٿي.
2. اشرف خط لکي ٿو.

(د) هيٺ ڏنل بيت مڪمل ڪريو:

• وحدہ لا شريك له،

جي گهٽ اندر گهوڙا،

گاڙيندين گهوڙا،

سکيا جي حاصلات

- انسانيت جا اعليٰ گڻ سڪڻ
- نوان لفظ سڪي جملن ۾ ڪم آڻڻ
- لفظن جا ضد سڪڻ
- فعلن بابت وڌيڪ ڄاڻڻ

سبق ٻيو

انسانيت

انسان کي الله تعاليٰ اشرف المخلوقات بنائي، هن دنيا ۾ موڪليو آهي. الله تعاليٰ انسان جي هدايت لاءِ ڪيترائي پيغمبر سڳورا پڻ موڪليا. انهن انسانن کي حق ۽ سچ جو رستو ڏيکاريو. ڌڻيءَ سڳوري آسماني ڪتاب نازل ڪيا، جن ۾ زندگي گذارڻ جو طريقو سمجهايل آهي.

انسان جو سڀ کان اهم گڻ آهي ته هو پنهنجي خالق ۽ مالڪ کي سڃاڻي. الله سائينءَ جي وڏائي ۽ هيڪڙائي تسليم ڪري ۽ سندس بندگيءَ جو حق ادا ڪرڻ گهرجي. ڌڻي سڳورو انسان تي ماءُ ۽ پيءُ کان به وڌيڪ مهربان ۽ شفيق آهي. ان جا اسان تي اڻ ڳڻيا احسان آهن. اسان کي گهرجي ته اسين سڀ کان وڌيڪ الله تعاليٰ سان محبت ڪريون.

الله جو پيارو رسول صلي الله عليه وآله وسلم به انسان ذات جو عظيم محسن ۽ پيار ڪندڙ آهي. اسان تي به لازم آهي ته پنهنجي پياري رسول صلي الله عليه وآله وسلم سان گهڻي محبت ڪريون. سندن ادب، احترام ۽ حڪمن جي پيروي ڪريون. رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته ”دينداري نالو آهي خيرخواهيءَ جو.“ ان ڪري اسان کي گهرجي ته اسين سڀني انسانن جا گهڻگهرا ٿي رهون. ڪنهن به انسان لاءِ پنهنجيءَ دل ۾ ڪينو، ڪلفت، ساڙ ۽ حسد نه رکون. جيڪي ماڻهو اسان جا منگهرا ۽ مخالف هجن، تن سان به خيرخواهي ۽ پلائي ڪرڻ گهرجي. ائين ڪرڻ سان اسان جا بگڙيل ناتا سڌري ۽ تعلقات خوشگوار ٿي سگهن ٿا. ماءُ پيءُ جا اولاد تي حد کان وڌيڪ احسان آهن، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته ماءُ پيءُ جو چيو مجنون. انهن جي حڪم جي فرمان برداري ڪريون ۽ ڪنهن به حالت ۾ سندن دل نه رنجايون. اهڙيءَ طرح پاڙيسرين ۽ متن مائتن سان سهڻو سلوڪ ڪرڻ به انسانيت جي وڻندڙ وصف آهي. وڏن جو احترام ڪرڻ، هڪ جيڏن سان مروت ۽ لحاظ سان پيش اچڻ ۽ ننڍن تي

شفقت ۽ مهرباني ڪرڻ به اعليٰ انساني گڻ آهن. حضور پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن جو قول آهي ته ”سڀني کان پلو ماڻهو اهو آهي، جيڪو ٻين کي فائدو پهچائي.“
حجة الوداع جي موقعي تي حضور اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن هڪ جامع خطبو ارشاد فرمايو، جنهن مان مکيه نڪتا هي آهن:

”ڪنهن عربيءَ کي عجميءَ تي، ڪنهن عجميءَ کي عربيءَ تي
ڪا به فوقيت حاصل نه آهي. سڀ انسان آدم جو اولاد آهن.“

پاڻ هڪ ٻئي جي جانين، لڄن ۽ ملڪيتن جي احترام رکڻ جي تلقين ڪيائون.
بانهن سان شفقت، يتيمن ۽ مسڪينن جي سنڀال، عورتن سان عدل ۽ سندن حقن جي حرمت جو تاڪيد ڪيائون.

اسان کي گهرجي ته پنهنجي زندگيءَ ۾ ڪنهن کي ڏک نه ڏيون ۽ ڪنهن جي دل نه رنجايون. جڏهن اسان کي ڪا راحت يا فائدو پهچي ته الله جو شڪر ادا ڪريون. دنيا ۾ ڏک کان پوءِ سُڪ ملندا آهن، تنهنڪري الله تي مڪمل پروسو رکي، ڏک جي مرحلي مان نڪرڻ جي ڪوشش ڪجي. الله پاڪ کي مشڪل ڪشائيءَ لاءِ پڪارڻ سان ڏک سُڪن ۾ تبديل ٿي سگهن ٿا.

مسڪينن جي مدد ڪرڻ، بڪئي کي ڪارائڻ، بيمار کي پچڻ، ضرورتمند جي گهرج پوري ڪرڻ، معذور، بيوهه ۽ يتيم جي واهر ڪرڻ، مسافر ۽ پرديسيءَ جي پرگهور لهڻ، اهي سڀ انسانيت جا اعليٰ گڻ آهن. قرآن شريف ۾ آهي ته ”الله جا نيڪ ٻانها زمين تي عاجزيءَ ۽ نوڙت سان هلندا آهن.“ انڪري انسانيت جو اعليٰ سبق اهو به آهي ته اسين هر قسم جي تڪبر کان بچون، نيازمنديءَ ۽ نوڙت کي پنهنجي سيرت جو حصو بنايون. ان ۾ اسان جي عزت ۽ عظمت آهي.

ياد رکڻ گهرجي ته نيڪيءَ جو بدلو نيڪيءَ ۽ برائيءَ جو بدلو برائي آهي. انسان جيڪي ڪجهه هن دنيا ۾ پوکيندو، سو ئي آخرت ۾ لٽندو.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. انسانيت جو سڀ کان اهم گڻ ڪهڙو آهي؟
2. جيڪڏهن اسان کي ڪو ڏک پهچي ته ڇا ڪرڻ گهرجي؟
3. انسانيت اسان کي ڇا ڇا ٿي سڀڪاري؟
4. انسانيت بابت پاڻ سڳورن ڇا فرمايو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي لکي، اهي جملن ۾ ڪم آڻيو:

اشرف، منگهرو، شفقت، ضرورت، مخلوقات

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

گڻ، ڪلفت، خيرخواهي، برائي، ڪاميابي

(د) مناسب لفظ چونڊي جملن ۾ خال ڀريو:

انسانيت، تڪبر، ڏک، اشرف المخلوقات، پيغمبر

1. الله پاڪ انسان کي ڪري دنيا ۾ موڪليو آهي.
2. الله تعاليٰ انسان جي لاءِ ڪيترائي موڪليا آهن.
3. انسان کي نه ڪرڻ گهرجي.
4. اسان کي گهرجي ته پنهنجي زندگيءَ ۾ ڪنهن کي به نه ڏيون.
5. پاڙيسرين ۽ متن مائتن سان سهڻو سلوڪ ڪرڻ جي وڻندڙ وصف آهي.

(ه) هيٺ ڏنل جملن مان فعل لازمي ۽ فعل متعدي ڌار ڪريو:

1. اسين راند ڪريون ٿا.
2. اچو ته گهمون.
3. چوڪريون ڪتاب پڙهن ٿيون.
4. گهوڙو ڊوڙي ٿو.
5. گلابُ راڳ ڳائي ٿو.

سرگرمي: انساني حقن بابت مختصر مضمون لکو:

سکيا جي حاصلات

- نبيءِ سڳوريءَ جي ساراهه بيان ڪرڻ
- نعت سُر ۽ لئه سان پڙهڻ
- حمد ۽ نعت ۾ فرق ڄاڻڻ
- نون لفظن جي معنيٰ لکڻ

سبق ٽيون

نعت

قلم کي ڪنهن چيو سڀڪجهه لکي وٺ،
ڪمالِ فڪر جي عظمت لکي وٺ.

رسول الله جي مدحت سرائي،
خدا جي حڪمتن جي رونمائي.

محمد مظهرِ نور خدا ٿيو،
محمد سيدِ صلي علي ٿيو.

أنهن تان مان وڃان صد بار صدقي،
أنهيءَ جي در تان سڀ گهر بار صدقي.

زبان کي ذوق جي زينت ملي وئي،
قلم کي قرب جي قيمت ملي وئي.

پسند آئي اوهان کي جي نعت منهنجي،
عطا ٿي احسن ڪمتر کي عزت.

احسن الهاشمي

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. خدا جي نُور جو مظهر ڪير آهي؟
2. خدا جي حڪمتن جي رونمائي ڇا سان ٿئي ٿي؟
3. شاعر، هن نظر ۾ پاڻ کي ڪمتر ڇو سڏيو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو:

لفظ	معنيٰ
مدحت	
رونمائي	
مظهر	
ذوق	
زينت	

(ج) حمد ۽ نعت ۾ ڪهڙو فرق آهي؟ وضاحت سان لکو:

(د) 'سرائي ۽ رونمائي' هر آواز لفظ آهن. اوهان هن نعت مان ٻيا هر آواز لفظ چونڊي لکو.

ياد رکو ته:

سيد احسن الهاشمي، حيدرآباد شهر جي ٽنڊي آغا جو رهاڪو هو. هُو سنڌي ٻوليءَ جو هڪ سٺو شاعر هو.

سکيا جي حاصلات

- اسلامي مشاهيرن بابت ڄاڻڻ
- بيبي زينب جي ڪردار بابت ڄاڻڻ
- لفظن جا ضد لکڻ
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ
- واحد لفظن جا جمع ٺاهڻ

سبق چوٿون

حضرت بيبي زينب رضي الله عنها

حضرت بيبي زينب رضي الله عنها، نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ڏوهتي آهي. پاڻ حضرت علي ڪرم الله وجهه جي نياڻي ۽ حضرت امام حسن عليه السلام ۽ حضرت امام حسين عليه السلام جن جي پيڻ آهي. مسلمان عورتن ۾ حضرت زينب[ؓ] جي شخصيت هڪ تاريخ ساز حيثيت رکي ٿي. بيبي صاحبه حضرت امام حسين عليه السلام جي شهادت جي موقعي تي هڪ اهم ڪردار ادا ڪيو. پيڻ جي حيثيت ۾ پاڻ جنهن جرئت ۽ بهادريءَ سان ذميواريون سنڀاليائين، ان جو مثال نه ٿو ملي. ان ڪري تاريخ ۾ سندن نالو سونهري لفظن ۾ لکيو ويو آهي، جيڪو قيامت تائين روشن رهندو.

حضرت بيبي زينب[ؓ] هجرت جي پنجين سال جمادي الاول مهيني جي پنجين تاريخ تي، مديني ۾ پيدا ٿي. پاڻ حضرت امام حسين عليه السلام کان هڪ سال ڄمار ۾ ننڍي هئي. سندس امڙ حضرت بيبي فاطمة الزهراء رضي الله عنها، حضرت علي ڪرم الله وجهه جن کي عرض ڪيو، ته هن نئين ڄاول ٻارڙيءَ جو نالو رکو. حضرت علي ڪرم الله وجهه فرمايو ته پاڻ سڳورا سفر تي ويل آهن، موتي اچن ته کين نالي رکڻ لاءِ عرض ڪيو. پاڻ سڳورا جڏهن خير سان سفر تان موٽيا، ته حضرت علي ڪرم الله وجهه سندن خدمت ۾ اچي، نياڻيءَ جي نالي رکڻ لاءِ عرض ڪيو. پاڻ سڳورن ٻارڙيءَ جو نالو 'زينب' رکڻ پسند ڪيو.

بيبي صاحبه اڃا پنجن سالن جي ٿي، ته سندس سرتان امڙ جي ٻاجهه جو هٿ هٽي ويو. ننڍڙي ٻارڙيءَ، ان صدمي کي دل جي گهرائيءَ سان محسوس ڪيو ۽ ننڍپڻ کان ئي سنجيدگيءَ کي پنهنجيءَ طبيعت جو حصو بنايو. ماءُ جي لاڏاڻي کانپوءِ پاڻ پنهنجن پيڻ ۽ ڀائرن جي سار سنڀال ۾، پنهنجي پيءُ حضرت علي ڪرم الله وجهه جي مددگار رهي. زندگيءَ جي هر ڏکئي مرحلي تي سندس مضبوط

ارادي، ايمان ۽ ثابت قدميءَ ۾ ڪو به فرق نه آيو.

حضرت بيبي زينب رض جي شادي حضرت جعفر طيار رض جي فرزند حضرت عبدالله رض سان ٿي. بيبي صاحبہ شاديءَ کانپوءِ به حضرت علي ڪرم الله وجهه وٽ ڪوفي ۾ رهي، ته جيئن ننڍن پيٽ پائرن جي پرورش ۾ والد جو هٿ وٺائي سگهي. ۽ سندس خدمت پڻ ڪري سگهي. حضرت علي ڪرم الله وجهه جي شهادت کانپوءِ بيبي صاحبہ مديني هلي آئي.

بيبي زينب رض پنهنجي والد کان ڏاڍي متاثر هئي. دليريءَ ۽ سچائيءَ جا گڻ ڪانئن حاصل ڪيائين. قدرت کيس انصاف، بيباڪيءَ ۽ جرئت جي گڻن سان نوازيو هو. کيس قرآن پاڪ ۽ حديث تي عبور حاصل هو. عورتون پري پري کان وٽس علم حاصل ڪرڻ اينديون هيون. پاڻ کين ديني مسئلا سمجهائيندي هئي. علمي مرتبي جي ڪري کيس ”عقيله بني هاشم“ يعني ”هاشمي خاندان جي عقلمند عورت“ سڏيو ويندو هو.

حضرت امام حسين ع جڏهن ڏٺو ته وقت جو حاڪم دين جي اصولن جي پيچڪڙي ڪري رهيو آهي ۽ ذاتي بادشاهت قائم ڪرڻ چاهي ٿو، ته پاڻ ڪربلا جو سفر اختيار ڪيائون. بيبي زينب رض ڄاتو ٿي ته اهو رستو ڪيڏو نه ڏکيو آهي، پر پاڻ پنهنجي پيءُ کي اڪيلو ڇڏڻ نه چاهيائين. ان ڪري، پنهنجي گهر واري کان اجازت وٺي، نه رڳو حضرت امام حسين ع سان گڏ رواني ٿي ۽ پنهنجن پٽن ”عون ۽ محمد“ کي به پاڻ سان گڏ وٺي هلي. سندس ٻئي فرزند الله جي راه ۾ وفاداريءَ جو حق ادا ڪندي، شهيد ٿي ويا. حضرت بيبي زينب رض جي هيءَ قرباني تاريخ جو هڪ اهم باب آهي. پاڻ ثابت ڪري ڏيکارين ته، الله جي راه ۾ اڳتي وڌندڙ قدامت جو ساٿ ڏيڻ دين جو اهم فرض آهي.

جڏهن ڪربلا جي واقعي ۾ حضرت امام حسين ع ۽ سندن وفادار ساٿي شهيد ٿي ويا، ته بيبي زينب رض بيوسيءَ ۽ خوف جي گهڙين ۾ قافلي ۾ شامل عورتن ۽ ٻارن جو سهارو بڻي. پاڻ نه رڳو وڏي صبر ۽ سهپ کان ڪم ورتائين، پر لٽيل قافلي جي به بهادريءَ سان اڳواڻي ڪيائين.

ڪربلا جي ڏکويلن جو هي قافلو جڏهن يزيد جي درٻار ۾ پهتو ته بيبي زينب رض يزيد جي سامهون جيڪا تقرير ڪئي، سا سندس بهادريءَ، همت، ڏاهپ ۽ تدبير جو اعليٰ

مثال آهي. سندس دليلن تي ٻڌل اها پُروچار تقرير تاريخ جي صفحن ۾ محفوظ آهي. يزيد ظالم آڏو پاڻ بنا ڪنهن ڊپ ڊاءَ جي حق جو ڪلمو ادا ڪندي، چيائين ته: ”الله جو قسم آءُ الله کان سواءِ ڪنهن کان به نه ٿي ڊڄان. ان کان سواءِ ڪنهن ٻئي آڏو شڪايت نه ٿي ڪريان؛ پر هي جيڪو ٿڪو تو پنهنجي دامن تي لڳايو آهي، اهو قيامت تائين نه ڏوڀندو.“

بيبي زينب جو ايمان هو ته ظالم جي ظلم جي پرده پوشي ڪرڻ به ظلم برابر آهي. ان ڪري جڏهن ڪوفي وارا، رسول پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جي خاندان جي بي وطنيءَ تي ڳوڙها ڳاڙي رهيا هئا، ته بيبي صاحبہ فرمايو:

”اي ڪوفي وارو! توهان اهڙيءَ عورت وانگر آهيو، جيڪا پنهنجي رسي مضبوط وٽيندي آهي ۽ پوءِ خود ئي ان کي چڻي ڇڏيندي آهي. توهان پنهنجا واعدا توڙي ڇڏيا. قسم ڪڍي ڦري ويندڙو! توهان پنهنجي آخرت خراب ڪري ڇڏي. هاڻي خدا جي ڏمر کان ڊڄو ۽ ان جي عذاب سهڻ لاءِ تيار ٿي وڃو! ڪوفيو! توهان اهو ڪم ڪيو آهي، جنهنڪري اهو وقت ويجهو اچي ويو آهي، جڏهن آسمان ڦاٽي پوندو، زمين ڌري پوندي ۽ جبل ذرا ذرا ٿي ويندا.“

دين جي وات ۾ مشڪلاتن کي پختي عزم سان برداشت ڪري سگهجي ٿو. ان جو بهترين مثال بيبي زينب رضه پيش ڪيو، جيڪو مسلمان عورتن لاءِ هڪ روشن سبق آهي. بيبي زينب رضه 15 رجب 63 هجريءَ ۾، 57 سالن جي ڄمار ۾ وفات ڪئي. سندن مقدس مزار، شام ملڪ جي شهر دمشق ۾ آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. حضرت بيبي زينب رضه ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿي؟
2. بيبي زينب رضه جو نالو ڪنهن رکيو؟
3. بيبي صاحبہ کي ’عقيله‘ ڇو سڏيو ويندو هو؟
4. بيبي زينب رضه، يزيد جي درٻار ۾ ڪيس مخاطب ٿي ڇا فرمايو؟
5. بيبي زينب رضه جي مقدس مزار شام ملڪ جي ڪهڙي شهر ۾ آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
صدمو		
ثابت قدمي		
مجبور		
عقيد		
ٻاجھ		

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
الفت		نيڪ	
مضبوط		بهادري	
ڪشادو		ظالم	

(د) هيٺ ڏنل لفظن جا واحد جمع ٺاهيو:

دل، تقريرون، مشڪل، قربانيون، حديث، واعدو، ويجهاءُ، ارادو

(ه) هيٺ ڏنل جملن کي درست ترتيب سان لکو:

1. آمنه نه اسڪول اچ ٿي وڃي.
2. وياسين باغ ۾ اسين ڪالهه.
3. جاويد ڪرڪيٽ هو کيڏندو.
4. ٿي ملي ناکامي نه ڪرڻ سان محنت.
5. ڪائجي هٿ ڏوٽڻ کان سواءِ ڪاڏو نه.

سڪيا جي حاصلات

- قومي ايڪي بابت ڄاڻڻ
- ايمان، اتحاد ۽ تنظيم کي سمجهڻ
- درست جواب لکڻ
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- لفظن جا ضد لکڻ
- ضمير موصول بابت ڄاڻڻ

سبق پنجون

ايمان، اتحاد ۽ تنظيم

بادل: اخبارن ۾ روزانو ڪنهن نه ڪنهن ملڪ ۾ دنگي فساد جون خبرون پيون اچن. ان جو به ڪو ڪارڻ هوندو!

گلاب: ادا ڪيترائي ڪارڻ آهن، پر مکيه اهو ته اتي جي ماڻهن ۾ اتفاق بدران نفاق آهي. ماڻهن ۾ ايڪو ۽ اتحاد هوندو ته اهي پنهنجي ملڪ جي ترقيءَ لاءِ پاڻ گڏجي ڪوشش ڪندا ته اهو ملڪ ٺهي ويندو. پر جيڪڏهن منجهن ڦيٽاڙو ۽ نفاق هوندو ته ملڪ ۾ رڳو جهيڙو ۽ فساد پيا ڪندا! هڪڙا ٺاهڻ تي ۽ ٻيا ڦٽائڻ تي! ائين اهو ملڪ تباهه ٿي ويندو.

بادل: ادا ان جي معنيٰ ته جتي اتحاد هوندو اُتي امن هوندو. امن واري ماحول ۾ ماڻهو پنهنجي ملڪ لاءِ نيون نيون ايجادون ڪري سگهندا آهن. سمنڊ ۽ هوا تي حڪمراني، سڄ جي توانائيءَ تي ضابطو، زمين ۽ جبلن مان معدنيات حاصل ڪرڻ ۽ اهڙي قسم جا ٻيا وڏا ڪم تڏهن پيا ٿين، جڏهن ماڻهن ۾ ايڪو آهي، پر بنيادي شرط وري ايمان جو آهي.

گلاب: چئبو ته قومن جي ترقيءَ جو دارومدار ايمان ۽ اتحاد تي آهي. دنيا ۾ اهي قومون

- زندهه رهي سگهيون آهن، جن ۾ ايمان ۽ ٻڌي هئي، پر جنهن قوم ۾ نفاق آيو، سا
يا ته ڌارين جي غلام ٿي وئي، يا دنيا مان ان جو نالو ئي گم ٿي متجي ويو.
- بادل:** ادا ملڪ جي ترقيءَ لاءِ ايمان ۽ اتحاد کان سواءِ ٻيا ڪهڙا اصول آهن؟
- گلاب:** ملڪ جي ترقيءَ لاءِ ايمان ۽ اتحاد يعني ٻڌي برابر بنيادي ڏاڪا آهن، پر انهن سان
گڏ رتائيندي، لڳاتار محنت ۽ ارادي جي مضبوطي به ضروري آهي.
- بادل:** ادا مهرباني ڪري، ان بابت ڪجهه سمجهايو!
- گلاب:** هر ڪم لاءِ رتائيندي ضروري آهي. اها هيءَ ته ڪم جي شروعات ڪيئن ڪجي؟ ان
لاءِ ڪيترا ماڻهو ڪن. اهو ڪم ڪيتري عرصي ۾ پورو ڪرڻو آهي ۽ ان عرصي
۾ ڪم جي ورچ ڪيئن ڪجي ۽ ان تي خرچ ڪيترو ٿيندو وغيره. اها ٿي
رتائيندي. بنان ڪنهن اڳواٽ رتا جي ڪم ۾ هٿ وجهبو ته اهو نڪي پائدار ٿيندو ۽
نڪي ڪارائتو.
- بادل:** ائين ڪڏي چئجي ته ڪنهن فوج ۾ اتحاد آهي ۽ طاقت به. وٽس جنگي سامان به
گهڻو آهي، پر جيڪڏهن ان ۾ تنظيم نه آهي ته اها جنگ جي ميدان ۾ ڪٽڻ بدران
هارائي ويندي.
- گلاب:** ادا ارادي جي مضبوطيءَ بابت به ٻڌايو؟
- بادل:** جيستائين ڪنهن قوم کي پنهنجي عمل جي صداقت تي پورو يقين نه هوندو،
تيستائين اها قوم اتحاد ۽ تنظيم جي گڻن هوندي به دنيا ۾ ڪو ڪارنامو ڏيکاري
نه سگهندي آهي. وڏيون عاليشان عمارتون، باغ باغيچا، سڀ مستقل ارادي ۽
محڪم يقين سان ئي وجود ۾ آيون آهن.
- گلاب:** ادا توهين بلڪل سچ ٿا چئو! جيڪڏهن ارادو پڪو ۽ نيت ۾ سچائي نه هوندي ته
ڪو به ڪم پورو نه ٿي سگهندو.
- بادل:** برابر ائين ڪم ڪندڙ جلدي ٿڪجي ڪڪ ٿي، ڪم کي اڌ ۾ ئي ڇڏي ڏيندا. ان
ريت پيسي ۽ وقت جو زيان ٿيندو. وڏن ڪمن ۾ ته وري تجربي ۽ گهڻي وقت جي
ضرورت هوندي آهي. ڪو به ڪم تڪڙ ۾ جتادار ثابت نه ٿيندو آهي.
- گلاب:** ادا هاڻي مون سمجهيو ته، قائداعظم محمد علي جناح رحه پاڪستان جي پهرين
سالگرهه جي موقعي تي قوم کي پيغام ڏيندي اها هدايت چو ڪئي ته ”هن وقت
قوم کي ايمان، اتحاد ۽ تنظيم جي ضرورت آهي.“

بادل: ڇاڪاڻ ته پاڪستان کي وجود ۾ آڻي اجاھڪ سال مس گذريو هو. قائداعظم رحه کي قومن جي عروج ۽ زوال جي پليءَ پٽ ڄاڻ هئي. ان ڪري هن پاڪستاني قوم کي زندهه رهڻ ۽ ترقي ڪرڻ لاءِ تن مکيه اصولن تي عمل ڪرڻ جي هدايت ڪئي هئي. اهي ئي مکيه اصول هي آهن: ايمان، اتحاد ۽ تنظيم. قائداعظم رحه اهو ئي ٿي چاهيو ته اسين نفاق ۽ ڦٽاڙي بدران پاڻ ۾ ايڪو ۽ اتحاد ڪري هڪ قوم ٿي رهون. ٻيو ته قومي عمل ۾ تنظيم کي قائم رکون، تيون ته پنهنجي عمل کي يقين محڪم سان سرانجام ڏيون.

گلاب: ادا اسان کي استاد دنيا جي ناميارن اڳواڻن بابت ٻڌائيندا آهن ته اهي سڀئي پڪو ارادو ۽ يقين محڪم رکندڙ هئا، تڏهن پنهنجي قوم کي عزت وارو بناڻي سگهيا. انهن پنهنجي اڻٽڪ ڪوشش سان قوم ۾ اتحاد آڻي، ان کي تنظيم سان سگهارو ڪري دنيا ۾ سوڀارو ڪيو.

بادل: اسان جو قائداعظم محمد علي جناح رحه به بيشڪ دنيا جي انهن ناميارن اڳواڻن مان آهي، جن ايمان، اتحاد ۽ تنظيم جهڙي سٺي عمل سان پنهنجي قوم کي آزاديءَ جي نعمت سان نوازيو ۽ ان کي مٿاهين مقام تي پهچائڻ لاءِ ڏاهپ جو ڏس ڏنو.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. ڪنهن به ملڪ ۾ دنگي فساد جو مکيه ڪارڻ ڪهڙو آهي؟
2. امن پرڻي ماحول ۾ ماڻهو پنهنجي ملڪ لاءِ ڇا ڪندا؟
3. ملڪ جي ترقيءَ لاءِ اتحاد کان سواءِ ٻيا ڪهڙا اصول آهن؟
4. ڪنهن قوم ۾ تنظيم نه هوندي ته ڇا ٿيندو؟
5. قائداعظم رحه پاڪستاني قوم کي ڪهڙا ئي مکيه اصول ٻڌايا آهن؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

اتحاد، گڻن، عروج، زوال، پليءَ پٽ

(ج) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. ماڻهن ۾ ۽ هوندو ته اهي پنهنجي ملڪ جي ترقيءَ لاءِ پاڻ ۾ گڏجي ڪوشش ڪندا.
2. هر ڪم جي پورائي لاءِ ضروري آهي.
3. اسان جو بيشڪ دنيا جي ناليوارن اڳواڻن مان آهي.
4. هن قوم کي ۽ جي ضرورت آهي.
5. ڪوبه ڪم ۾ ثابت نه ٿيندو.

(د) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد	لفظ	ضد
اتفاق		زنده	
پراوا		پڪو	
ڪٽڻ		ڏاهپ	
جنگ		مٿاهين	

(ه) اهو لفظ، جيڪو ڪنهن اسم جي بدران ڪم اچي ۽ ان کي ٻئي جملي سان ڳنڍي، ان کي ضمير موصول چئبو آهي. جيئن: جنهن، جيڪو، جا وغيره ضمير موصول آهن.

هيٺ ڏنل جملن مان ضمير موصول ڳوليو:

- هي اهو ڪتاب آهي جيڪو مون پئي ڳوليو.
- هي اهو پيالو آهي جنهن جي تو پڇا پئي ڪئي.
- هي اهو قلم آهي جنهن سان تو خط پئي لکيو.
- هيءَ اها عينڪ آهي جا مون دڪان تان ورتي هئي.

ياد رکو ته: ملڪي ترقيءَ ۽ بقا لاءِ اتحاد ۽ ايڪو ضروري آهي.

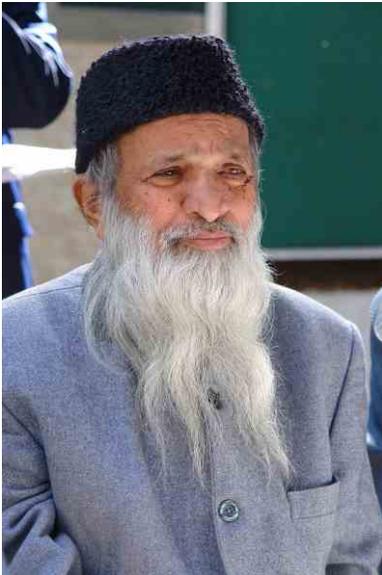
سکيا جي حاصلات

- پاڪستاني مشاهيرن بابت ڄاڻڻ
- عبدالستار ايڏيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- سماجي خدمت جي اهميت سمجهڻ
- اصطلاحن جي سمجهائي لکڻ
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- مختصر مضمون لکڻ

سبق ڇهون

عبدالستار ايڏي

چوڻي آهي ته: ”جيئي ته هرڪو پنهنجي لاءِ، پر امر آهي اهو انسان، جيڪو ٻين

ڪاڻ جيئي.“ اهڙا اعليٰ انسان جن پنهنجي حياتي انساني خدمت کي اڀري ڇڏي، سي تمام ٿورا ئي هوندا آهن. اهڙا نام ڪنيا، فقيري طبيعت جا مالڪ، جن وٽ انسانيت اهم آهي ۽ انهن وٽ دين ڌرم، قوم، وطن ۽ رنگ، نسل جو متپيد ناهي. هنن جو دين ايمان، زندگي ۽ موت، انساني خدمت جهڙو افضل مشغلو آهي.

ڌرتيءَ جي گولي تي نظر ڦيرائڻ سان معلوم ٿيندو ته آڱرين تي ڳڻڻ جيترا ماڻهو ملندا، جن پنهنجي زندگي اهڙن ڪمن کي اڀري ڇڏي آهي. انهن چند نالن ۾ عبدالستار ايڏيءَ جو نالو به شمار ٿئي ٿو، جو انسان ذات جو وڏو خدمتگار هو.

هن ڀيٽي، لاوارث ۽ پنهنجن کان وڃيڻ باري ۾، پنهنجي اولاد وانگر تحفظ ڏيئي رهايو، پڙهايو ۽ انسانيت جو درس ڏنو. گلن جهڙن معصوم، بي گناهه ٻارڙن لاءِ هن جهولا رکيا. انهن جهولن جي سنڀال جي ذميواري، عبدالستار ايڏيءَ جي گهر واري بلقيس ايڏي پنهنجي ساٿي رضاڪارن ذريعي سنڀالي ورتي. ٻڌا، ڪمزور ۽ پنهنجن جا ستايل ماڻهو ايڏيءَ جي قائم ڪيل، ’ايڏي وليج‘ جي آجهن ۾ پناهه وٺي سڪ جو ساهه کڻن ٿا. اهڙن ماڻهن لاءِ اُتي کاڌي پيئي، ڪپڙي لٽي ۽ صحت ۽ صفائيءَ جو سمورو انتظام ٿيل هوندو آهي.

عبدالستار ايڏي، انسانن ته ڇا پر جانورن لاءِ به چپر چانو هو. هن جانورن جي سار سنڀال جو اهڙو ئي بندوبست ڪيو، جهڙو انسانن لاءِ. هو ملائڪ صفت انسان هو.

سندس سادگي ۽ کارناما ڏسي انسانيت ۾ ويساهه پختو ٿئي ٿو.
عبدالستار ايڏي، پهرين جنوري، 1928ع ۾، هندستان جي صوبي گجرات جي هڪ ڳوٺ بانتوا ۾ ڄائو هو. سندس والد جو نالو عبدالشڪور ايڏي هو. هو 1947ع ۾ ڪراچيءَ ۾ اچي آباد ٿيو. ايڏي اڃا 11 سالن جو مس هو ته سندس ماءُ اڌ رنگ (فالڇ) سبب جسماني توڙي ذهني طور معذور ٿي پيئي. ان جي تڪليف کي ڏسندي، ايڏيءَ پنهنجي حياتي ماءُ جي خدمت لاءِ وقف ڪري ڇڏي. هو، پنهنجيءَ ماءُ جو هر طرح سان خيال رکڻ کي ئي عبادت سمجهندو هو. وقت گذرڻ سان گڏ، سندس ماءُ جي بيماري وڌندي وئي. ان تڪليف واري احساس ايڏيءَ جو جيءُ جهوري وڌو.

19 سالن جي ڄمار ۾ ماءُ جي موت جو صدمو سهڻو پيس. هن ان عرصي دوران هر ڏکيل انسان کي ماءُ جي روپ ۾ محسوس ڪرڻ شروع ڪيو. هن انسان ذات جي خدمت کي پنهنجو ايمان بڻائي، اهو ڪم پوريءَ سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ سان نڀايو. عبدالستار ايڏيءَ جي خدمت گذاري، سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ کي ڏسندي سندس هزارين مددگار پيدا ٿي پيا، جيڪي سندس مالي سهائتا ڪرڻ لاءِ اڳڀرا رهيا. هن ديس جون حدون اورانگهي هر ڪنهن جي ڏک درد کي محسوس ڪيو. اهڙو خلوص ڀريو جذبو ڏسندي عالمگير سطح تي سندس پذيرائي ٿي.

هن رضاڪارن جي هڪ مضبوط ٽولي جوڙي، ائمبولينس سروس کان هوائي سروس تائين ڏکائيل ماڻهن جي مدد ڪئي. پوري ملڪ ۾ آفيسون کولي ملڪ جي ڪنڊ ڪڙڇ تائين ائمبولينس سروس جو بندوبست ڪيو. ان ڏس ۾ سندس ڪارڪنن به ڪين گهٽايو. رات هجي يا ڏينهن سندس سڌ ۾ سڌ ڏيندا رهيا ۽ اڄ ڏينهن تائين اهڙو عمل جاري رکيو اچن. ايتري قدر جو سندس وفات واري ڏک پرئي ڏينهن تي به ائمبولينس سروس جاري رهي.

عبدالستار ايڏي اهڙن ماڻهن جي ڪفن دفن ۽ غسل جي بندوبست جو ذميو قبوليو، جن جو ڪو وارث نه هوندو هو، بي پهچ ماڻهن جا لاش، جيڪي هٿ لائڻ جهڙا به نه هوندا هئا، هو اهڙن ماڻهن کي غسل ڏئي ڪفن پرائي، پونءِ پيڙو ڪندو هو. عبدالستار ايڏيءَ کي انساني خدمتن جي مڃتا طور ڪيترائي بين الاقوامي توڙي ملڪي ميدل ۽ سرٽيفڪيٽ مليا. هن مرد مجاهد کي ڪڏهن به دولت جي لالچ نه موهيو ۽ نه شهرت منجهس ڪا وڏائي پيدا ڪئي. هميشه سادي پوشاڪ، سادي رهائش،

نه مايا جو موھ. هن کي 'بابائي خدمت' جهڙن لقبن سان ياد ڪيو ويو آھي. اڻ ٿڪ محنت ايتيءَ جي صحت تي گھرو اثر وڌو. هڪ پاسي وڏي ڄمار، ٻئي پاسي بيماريءَ، کيس ڪيرائي وڌو. آخر هن فاني دنيا کي لڙڪن ۽ سڏڪن ۾ ٻڌل هزارين ماڻهن ۽ سندس نگرانيءَ هيٺ پلجندڙ معصوم ٻارن، ٻيڙن، بيواهن، مداحن ۽ رفيقن کي الوداع چيو ۽ تاريخ 8 جولاءِ 2016ع تي، 88 ورهين جي ڄمار ۾ دم ڏئيءَ حوالي ڪيو. عبدالستار ايتيءَ وصيت ڪئي هئي ته سندس اکين سميت ٻيا عضوا عطيهي طور ڏنا وڃن ۽ کيس پاتل پوشاڪ ۾ سادگيءَ سان دفن ڪيو وڃي. پوءِ لکين ماڻهن جي موجودگيءَ ۾، ڪراچيءَ جي نئشنل اسٽيڊيم ۾، هن جي جنازي نماز ادا ڪئي وئي. جنهن ۾ عوامي نمائندن، سول توڙي فوجي قيادت ۽ سياسي اڳواڻن شرڪت ڪئي. هن کي وڏي قومي اعزاز سان وصيت ڪيل هنڌ ايتي وليج ۾ دفن ڪيو ويو. هن جون اکيون عطيهي طور ٻن بي ٿور ماڻهن کي ڏنيون ويون. هن عظيم انسان مرڻ وقت به انساني خدمت کي نه وساريو. اهڙا سدا حيات انسان، اسان لاءِ مثال آهن. اهڙن ئي انسانن لاءِ شاھ لطيف پٽائي فرمايو آھي:

مرڻا اڳي جي مئا، سي مري ٿين نه مات،
هوندا سي حيات، جيئڻان اڳي جي جيئا.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. عبدالستار ايتي پنهنجي زندگي ڪهڙن ڪمن لاءِ اڀري چڙهي؟
2. عبدالستار ايتيءَ کي جنم ورتو؟
3. عبدالستار ايتيءَ ڪهڙي واقعي کان متاثر ٿي انساني خدمت لاءِ پاڻ اڀري چڙيو؟
4. ايتي وليج ۾ ڪهڙن ماڻهن رهي سڳ جو ساھ ڪنيو آھي؟
5. عبدالستار ايتيءَ جي مالي سهائتا ڪنهن ٿي ڪئي؟
6. عبدالستار ايتيءَ ڪڏهن وفات ڪئي؟
7. عبدالستار ايتيءَ کي ڪٿي مٽيءَ ماءُ جي حوالي ڪيو ويو؟

(ب) درست جواب تي (✓) نشان لڳايو:

1. عبدالستار ايتي هندستان جي صوبي ۾ ڄائو.
(راجستان، پنجاب، گجرات، هريانا)
2. عبدالستار ايتي جنوري مهيني ۾ ڄائو.
(1912ع، 1930ع، 1916ع، 1928ع)

3. عبدالستار ايڏي جي ماءُ کي بيماري هئي.
(سلهه، ماما، مليريا، فالج)
4. عبدالستار ايڏي جي سروس ملڪ جي ڪنڊ ڪڙچ ۾ خدمت لاءِ حاضر رهندي آهي.
(بس سروس، ائمبولينس سروس، ريلوي سروس، هوائي سروس)
5. مرڻ وقت عبدالستار ايڏي جي ڄمار هئي.
(81 سال، 75 سال، 91 سال، 88 سال)

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:
نام ڪنيا، متييد، افضل، مشغلو، ڏک پري، مددگار
مالي سهائتا، پذيرائي

(د) هيٺ ڏنل اصطلاحن جي سمجهاڻي لکو:

- چپر چانو ٿيڻ
- سُڪَ جو ساهه پٽڻ
- سڌ ۾ سڌ ڏيڻ
- پاڻ ارپڻ
- پُونءِ پيڙو ڪرڻ

(ه) هيٺ ڏنل جملا پڙهي صحيح ۽ غلط کي (✓) ڪريو.

1. عبدالستار ايڏي فقط اميرن جي خدمت ڪندو هو. صحيح/ غلط
2. ٻارن لاءِ رکيل جهولن جي سنڀال بلقيس ايڏيءَ ڪئي. صحيح/ غلط
3. ايڏيءَ جي قائم ڪيل ائمبولينس سروس ملڪ جي ڪنڊڪڙچ ۾ ڪم ڪندي آهي. صحيح/ غلط
4. عبدالستار ايڏي شاهائي زندگي گذاريندو هو. صحيح/ غلط
5. عبدالستار ايڏي کي ايڏي وليج جي قبرستان ۾ مٽيءَ ماءُ حوالي ڪيو ويو. صحيح/ غلط

(و) عبدالستار ايڏيءَ جي ڪيل وصيت بيان ڪريو:

(ز) هن سبق مان اسان کي ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟

سکيا جي حاصلات

- بجليءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- درست جواب لکڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪر آڻڻ
- واحد جمع ٺاهڻ
- خال پرڻ

سبق ستون

بجليءَ جي دريافت

بجليءَ کي اسان ڪنوڻ به چوندا آهيون. سائنسي لحاظ کان بجليءَ جو هڪ قسم آهي، جيڪو قدرتي ۽ هٿرادو ذريعن سان حاصل ٿئي ٿو. بجليءَ انساني زندگيءَ ۾ وڏو انقلاب آندو آهي. بجلي ٺاهڻ يا گڏ ڪرڻ جو تصور انسان وٽ قديم دور کان موجود هو، جيڪو هن ۾ وڃ يا ڪنوڻ ڏسي پيدا ٿيو.

بجليءَ بابت سڀ کان اڳ، اٽليءَ جي سائنسدان 'جيرولامو ڪارڊانو' (Gerolamo Cardano) ڄاڻ ڏني. هن 1550ع ڌاري سائنس بابت ڪيترائي مضمون لکيا، جن ۾ بجليءَ ۽ توانائيءَ جو ذڪر به هو. ان کان پوءِ بينجمن فرئنڪلن لغڙ جي تجربي وسيلي ثابت ڪيو ته آسماني ڪنوڻ اصل ۾ بجلي آهي. هن، ڪاٺو ۽ واڏو اليڪٽران بابت ٻڌايو. ان کان پوءِ 'الگزينڊرو وولٽ' 1800ع ڌاري ثابت ڪيو ته ڪيميائي شين جي ردعمل وسيلي بجلي ٺاهي سگهجي ٿي. هن، دنيا جو پهريون خشڪ سيل جوڙيو، جنهن کي

سندس نالي پٺيان 'وولٽائي سيل' سڏيو ويو. هي اهو سيل آهي جيڪو اسان ريڊين، گهڙيالن، رموت ڪنٽرول ۽ ٻين ڪيترن ئي شين ۾ استعمال ڪندا رهون ٿا. ان کان پوءِ مائڪل فريڊي 1830ع ڌاري بئٽري ٺاهي، ۽ بجليءَ جا قاعدا ۽ اصول، تجربتي وسيلي بيان ڪيا. هن لوهه جي سيخ تي تامي جي تار ويڙهي ان مان بجلي ڪرنٽ گذاريو ته اها چقمق بنجي وئي ۽ لوهه جي شين کي پاڻ ڏانهن ڪشش ڪرڻ لڳي. اهڙيءَ ريت مشاهدن ۽ تجربن وسيلي بجليءَ جون ايجادون وڌنديون ويون. بجليءَ وارو خواب 18 صدي عيسويءَ جي پهرين ڏهاڪي ۾ پورو ٿيو. ٿامس ايڊيسن پهريون شخص هو، جنهن بلب ايجاد ڪري سڄي دنيا کي روشن ڪري ڇڏيو. اڄ بلب جي جاءِ سيور، ٽيوب لائيت ورتي آهي. توهان پنهنجي گهرن ۾ ڪيتريون ئي شيون بجليءَ تي ڪم ڪندڙ ڏسي سگهو ٿا، جن ۾ فرج، ٽي.وي، پڪا، ڪمپيوٽر، موبائيل فون، ڪپڙن ڌوڻڻ جي مشين، رس ڪينڊڙ مشين ۽ شين کي پيهڻ واريون مشينون وغيره اچي وڃن ٿيون. انهيءَ کان سواءِ ميڊيڪل سان واسطيدار مشينون، جهڙوڪ: الٽراسائونڊ، ايڪسري ۽ اي.سي.جي جون مشينون، وغيره به بجليءَ جي ذريعي ڪم ڪن ٿيون. وڙني سامان ڪڍڻ لاءِ به بجليءَ تي هلندڙ مشينون ۽ ٻيون شيون انساني زندگيءَ جو لازمي حصو بڻجي ويون آهن. مطلب ته بجليءَ مان ڪيترائي فائدا آهن. اسان سڀني کي گهرجي ته بجليءَ جو درست استعمال ڪريون ۽ ان کي ضايع ٿيڻ کان بچايون.

اڄ ڪلهه بجلي، پاڻي، هوا، گئس، تيل، ڪوئلي ۽ سڄي توانائي مان پيدا ٿي رهي آهي. پاڪستان ۾ بجلي ٽن ذريعن مان پيدا ڪئي وڃي ٿي. هڪ ذريعو ڪوئلي تيل ۽ گئس کي ٻاري بجلي پيدا ڪئي وڃي ٿي. هن کي ٿرمل ذريعو چئبو آهي. انهيءَ لاءِ ڪوئلي، ڄام شورو، لاکڙا، گڊو ۽ ٻين هٺن تي ٿرمل پاور پلانٽ لڳايا ويا آهن. ٻيو ذريعو پاڻي جي وهڪري جي ذريعي بجلي پيدا ڪئي وڃي ٿي. جنهن کي پڻ بجلي چئبو آهي. پڻ بجلي پاڪستان ۾ بجلي پيدا ڪرڻ جو سڀ کان وڏو ذريعو آهي. هن لاءِ منگلا ڊيم ۽ تربالا ڊيم جو پاڻي استعمال ڪيو ويندو آهي. جتي وڏين تڙبائين کي وهندڙ پاڻي جي زور تي هلائي بجلي پيدا ڪئي ويندي آهي. انهيءَ بجليءَ کي ملڪ جي ويجهن ۽ ڏورانهن علائقن تائين بجلي جي تارن ذريعي پهچايو ويندو آهي. اها بجلي اسان جي گهرن، ڪارخانن ۽ زراعت جي لاءِ استعمال ڪئي وڃي ٿي.

پاڪستان ۾ بجلي پيدا ڪرڻ جو ٽيون ذريعو ائتمي بجلي به آهي. هن لاءِ ڪراچيءَ جي ويجهو هڪ ائتمي بجلي گهر ڪم ڪري رهيو آهي. گئس، ڪوئلي ۽ تيل مان پيدا ٿيندڙ بجليءَ مان فضا ۾ ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ گئس ۽ ٻيون زهريليون گئسون خارج ٿين ٿيون، جنهن ڪري ڌرتيءَ جي ماحول جو ٽيمپريچر وڌي رهيو آهي ۽ ماحولياتي گدلاڻ جي ڪري ماڻهو انيڪ بيمارين جو شڪار ٿين ٿا. جڏهن ته سڌريل ملڪ اها ڪوشش ڪري رهيا آهن ته بجلي اهڙن ذريعن مان ٺاهي وڃي، جن مان قدرتي ماحول کي نقصان نه ٿئي. مثلاً: شمسي توانائي، هوا ۽ پاڻي وغيره. بجليءَ، انسان جي زندگيءَ ۾ هڪ وڏو انقلاب آندو آهي. بجليءَ جي وڌندڙ ڪپت کي نظر ۾ رکندي، ان مقصد جي پورائيءَ لاءِ بجلي گهر قائم ڪيا ويا آهن ته جيئن انساني ضرورتون پوريون ٿي سگهن. اسان کي پنهنجي ايندڙ نسل جي صحت کي سامهون رکي، توانائيءَ جي متبادل ذريعن تي تحقيق ڪرڻ گهرجي ۽ ان ۾ سيٽپ ڪرڻ گهرجي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. دنيا جو پهريون وولٽائي سيل ڪنهن ٺاهيو؟
2. بجلي اسان لاءِ ڇو ضروري آهي؟
3. ايڊيسن جي ڪهڙي ايجاد مشهور آهي؟
4. ڌرتيءَ جي گولي جو گرمي پد ڇو وڌي رهيو آهي؟
5. پاڪستان ۾ بجلي ڪهڙن ذريعن مان حاصل ڪئي وڃي ٿي؟
6. ٿرمل بجليءَ جا پلانٽ ڪٿي لڳايا ويا آهن؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪريو:

تصور، سائنسدان، توانائي، ورزش، ذريعو

(ج) هيٺ ڏنل جملن کي پڙهي صحيح تي (✓) ۽ غلط تي (x) نشان هڻو:

1. مشاهدن ۽ تجربن وسيلي ايجادون وڌنديون ويون. ()
2. بينجمن فرئنگلن پاڻيءَ جي وسيلي ثابت ڪيو ته ڪنوڻ دراصل بجلي آهي. ()
3. جيرولامو ڪارڊانو هڪ ڊاڪٽر هو. ()
4. بجلي انساني زندگيءَ ۾ ڪو به انقلاب نه آندو آهي. ()
5. ٿامس ايڊيسن بلب ٺاهيو. ()

(د) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

لفظ	ضد
آسمان	
پاڻي	
شروع	
طاقتور	
زندگي	

(ه) هيٺ ڏنل لفظن جا جمع لکو:

لفظ	جمع	لفظ	جمع
مادو		مشين	
تار		ضرورت	
سگهارو		علائقو	

(و) توهان جي گهر ۾ بجليءَ تي هلندڙ ڪهڙيون شيون آهن، انهن مان ڪن به پنجن شين جا نالا ۽ ڪم ڪاپيءَ ۾ لکو.

سکيا جي حاصلات

- پاڪستان جي تفريحي ماڳن بابت ڄاڻڻ
- خوبصورت منظرن مان لطف اندوز ٿيڻ
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- درست جواب چونڊڻ
- اعرابون بدلائي لفظن جون معنائون لکڻ
- تفريحي ماڳن بابت لکڻ

سبق اٺون

پاڪستان جا منظر

قدرت، پاڪستان کي هر قسم جي خوبصورت عطا ڪئي آهي. هتي ريگستان، ڪوهستان، سرسبز شاداب ماڻريون، گرم ۽ سرد علائقا، جبل، پيلا، خوبصورت ڍنڍون، ٻيٽ ۽ سامونڊي ساحلن جا منظر ڏسڻ وٽان آهن. لکين سياح هر سال پاڪستان ايندا آهن. اسلام آباد، جيڪو پاڪستان جي گاديءَ جو هنڌ آهي. اُتي شڪر پٺيان، راول بند، دامن ڪوهه، فيصل مسجد جهڙيون دلڪش جايون سياحن جي ڌيان جو مرڪز آهن.

پاڪستان جي ڌار ڌار صوبن ۾ سِير ۽ تفريح جا ماڳ ۽ مڪان هي آهن:
بلوچستان: ايراضيءَ جي لحاظ کان بلوچستان، پاڪستان جو سڀ کان وڏو صوبو آهي. هتي گوادر بندرگاهه، پسنِي ۽ سامونڊي ڪنارو، اورماڙا، ڪنڊ ملير، زيارت ۽ ڪوئيٽا شهر ۾ حنا ڍنڍ گهمڻ جي حوالي سان مشهور آهن.

خيبر پختونخوا: پاڪستان جي ٻين علائقن وانگر خيبر پختونخوا جي اترين علائقن ۽ اڀرندي پاسي جا حسين منظر من کي موهي ٿا ڇڏين. هتي جي اترين علائقن جي وڻندڙ نظارن کي ڏسڻ لاءِ پري پري کان سياح ايندا آهن، چو ته خيبر پختونخوا ۾ تاريخي

عمارتون، قديم آثار، خوبصورت جبل ۽ اهڙيون ته سهڻيون واديون آهن، جو هي علائقو سياحن جو مرڪز بڻجي ويو آهي. ڪيلاش وادي هن علائقي جي اهم ترين گهمڻ جي جاءِ آهي. هتي جي ثقافت ڏسي سياح حيرت ۾ پئجي ويندا آهن. هن صوبي ۾ ڪمرات، ڪالام، ڪاغان، سوهن ندي، آنسو ڍنڍ، ڪنڊول ڍنڍ، پائي ڍنڍ، سرائي ڍنڍ، سيف الملوڪ نئشنل پارڪ، چترال نئشنل پارڪ، ناران ۽ تريپلا بند سياحن جي دلچسپيءَ جو سبب بڻيل آهن. ڪاغان واديءَ ۾ پاڪستان جي سڀني کان اهم ۽ حسين ترين ڍنڍن مان سيف الملوڪ ڍنڍ سياحن کي پنهنجي دلڪش نظارن جي ڪري متاثر ڪندي رهي ٿي. جنهن هڪ ڀيرو هن ڍنڍ جو منظر ڏٺو هوندو، سو هن ڍنڍ کي هرگز وساري نه سگهندو.

پنجاب: آباديءَ جي لحاظ کان پنجاب پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو صوبو آهي. هن صوبي کي پنجن درياهن جو گهر به چيو ويندو آهي. هتي گهمڻ جون ڪيتريون ئي جايون آهن، انهن مان مینارِ پاڪستان، بادشاهي مسجد لاهور، شاهي قلعو، ڪوه مري، پوربن کي ڏسڻ لاءِ ماڻهو پري پري کان ڪهي ٿا اچن. پنجاب جي سڀ کان وڌيڪ اهم جاءِ ڪوه مري آهي. ڪوه مريءَ ۾ ايتري ته برف پوي ٿي، جو اُتي گهمندڙ پارٽي ان جو نظارو ڏسڻ لاءِ سياري جو اتي پهچي هڪ ٻئي کي برف جا ڳنڍا هڻي مزو وٺندا آهن.

آزاد ڪشمير: آزاد ڪشمير وارو علائقو پاڪستان جي اتر ۾ آهي. آزاد ڪشمير جي سرسبز ۽ شاداب منظرن کي ڏسي هن علائقي کي زمين جي جنت ڪوٺيو ويندو آهي. هتي جا ساوا ساوا جبل ۽ واديون جيڪڏهن هڪ دفعو ڏسو، اهڙا منظر اوهان جي ذهن ۽ دل تان ڪڏهن ڪونه لهندا. آزاد ڪشمير ۾ مظفرآباد شهر، بنجوسا ڍنڍ، منگلا بند، ميرپور شهر، منگلا ڍنڍ، راولاڪوٽ جا حسين ۽ جميل منظر سياحن لاءِ دلچسپون سکون جو سبب بڻجندا رهيا آهن.

گلگت- بلتستان: گلگت- بلتستان به هڪ خوبصورت جابلو علائقو آهي. هي علائقو تن طبعي ڀاڱن: هنڙه، گلگت ۽ بلتستان تي مشتمل آهي. هنڙه ڍنڍ، ڪڏهن ڪڏهن ٻوڏن جو سبب بڻجندي آهي. هن ڍنڍ جا نظارا ته نهايت ئي دلڪش آهن. هن علائقي ۾ ڪيتريون ئي جابلو چوٽيون آهن. دنيا جا ٽي بلند ترين جبل قراقرم، راکاپوشي ۽ هندوڪش، گلگت- بلتستان جي سونهن ۾ اضافو ڪري رهيا آهن. دنيا جي ٻيو نمبر ڊگهي جابلو چوٽي ڪي. ٿو به هن علائقي ۾ موجود آهي. ان کان سواءِ دنيا جا وڏا اهم گلڻشيئر به

هتي آهن. اسڪردو، سدپاره ڍنڍ، ڪچورا ڍنڍ، زريا ڍنڍ، ديوسائي نئشنل پارڪ، بلتورو گلئشيئر هتي جي سياحت ۽ سونهن لاءِ اهم آهن.

سنڌ: پاڪستان جو اهڙو صوبو آهي، جتي ٿر، اڇڙو ٿر، ڪوهستان، ڪچو، ڪاچو، سمنڊ، درياھ، جبل، جهرڻا، نئون، سڀ ڪجهه موجود آهن.

گورک هل اسٽيشن: گورک تي اهو نالو هڪ جوڳي سري گورک نات جي نالي تان پيو آهي. گورک ڪراچيءَ کان 450 ڪلوميٽر اترندي پاسي دادو، کان هڪ سؤ ڪلوميٽر اولهندي پاسي هڪ خوبصورت هل اسٽيشن آهي. سطح سمنڊ کان 5688 فوٽ بلند هجڻ ڪري هتي گرميءَ جو پد 17 سينٽي گريڊ ۽ جنوريءَ ۾ منفي 5 ڊگري سينٽي گريڊ هوندو آهي. هتي مني پاڻيءَ جا چشمه ۽ آبشار موجود آهن. خوبصورت منظر، ماحول ۽ هوا جي حوالي سان هن کي 'سنڌ جي ڪوه مري' چيو ويندو آهي. گورک هل اسٽيشن کي جيڪڏهن وڌيڪ ترقي ڏياري وڃي ته مقامي سياحت وڌي سگهي ٿي.

سنڌ ۾ ٿر وارو ريگستاني علائقو برساتن کان پوءِ جنهن گهميو هوندو، ان سمجهو ته سئيزر لينڊ ڏنو. ٿر ۾ ڪارونجهر جبل، ننگر پارڪر شهر، ڪاسپو، پوڏيسر، ڏيپلو ۽ مني شهر ڏسڻ وٽان آهن. هتي واريءَ جا وڏا ڌڙا يعني 'پتون' آهن. جڏهن مينهن وسندو آهي، ته ٿر جا ماڻهو بئراجي علائقن مان لڏا واپس کڻي پنهنجي اباڻن ڪن ڏانهن موٽندا آهن. مينهن ۾ ٿر جي سونهن ۽ سوپيا جو ڪو چيهه ئي ناهي. ايڏا ته دلفريب منظر ڏسبا آهن، جو اکين کي راحت پيئي ايندي آهي.

ٺٽي جي ويجهو ڪينجهر ڍنڍ جو نظارو به سياحن جي دلچسپيءَ جو سبب بڻجندو رهيو آهي. ڪينجهر ڍنڍ ۾ نوريءَ جي مزار آهي. 'نوري ڄام تماچيءَ' جو لوڪ داستان، سنڌ ۾ گهڻو مشهور آهي. هن داستان کي شاهه عبداللطيف ڀٽائي رح پنهنجي رسالي جي سر ڪاموڏ ۾ ڳايو آهي. ڪينجهر ڍنڍ تي ڪراچي، حيدرآباد سميت سڄيءَ سنڌ جا سوين ماڻهو سير ۽ تفريح لاءِ ايندا رهندا آهن.

سنڌ کي هڪ خوبصورت سامونڊي پتي آهي. ان ڪري ڪراچي شهر ۾ منهوڙو، سي. ويو، ڪلفٽن، هاکس بي تي اهڙيون خوبصورت جايون آهن، جتي سياحن جي اچ وڃ سڄو سال جاري رهندي آهي. ان کان سواءِ ڪراچيءَ ۾ قائداعظم جي مزار، هر عام ۽ خاص جي ڏسڻ جو مرڪز رهي آهي.

مطلب ته پاڪستان جي ڪُنڊ ڪُڙج قدرتي نعمتن ۽ خوبصورت نظارن سان مالا مال آهي. اسان جو ملڪ دنيا جي خوبصورت ملڪن ۾ ڳڻيو وڃي ٿو.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. اسلام آباد ۾ ڪهڙيون جايون ڏسڻ وٽان آهن؟
2. اورماڙو، سمنڊ ڪنارو ڪهڙي صوبي ۾ آهي؟
3. سياح، سيف الملوڪ ڍنڍ ڏسڻ ڇو ويندا آهن؟
4. پنجاب ۾ سڀ کان اهم گهمڻ جي جاءِ ڪهڙي آهي؟
5. هنڙه ڍنڍ ڪهڙي صوبي ۾ آهي؟
6. سنڌ ۾ سير تفريح جون ڪهڙيون ڪهڙيون جايون آهن؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لغت مان ڏسي، انهن جا جملا ٺاهيو:

عطا، واديون، ڪهي اچڻ، گلشيئر، اهياڻ

(ج) ڏرست جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. پاڪستان جو ايراضيءَ جي لحاظ کان وڏي ۾ وڏو صوبو آهي.
(سنڌ، خيبرپختونخوا، بلوچستان، پنجاب)
2. خيبر پختونخوا جي اهم ترين گهمڻ جي جاءِ آهي.
(نيلمر وادي، ڪيلاش وادي، سوات وادي، سون وادي)
3. پاڪستان جو آباديءَ جي لحاظ کان وڏي ۾ وڏو صوبو آهي.
(خيبر پختونخوا، بلوچستان، پنجاب، سنڌ)
4. دنيا جي ٻيو نمبر ڊگهي جابلو چوٽي ڪي-ٿو ۾ موجود آهي.
(سنڌ، پنجاب، بلوچستان، گلگت-بلتستان)
5. گورک هل اسٽيشن صوبي ۾ آهي.
(پنجاب، سنڌ، بلوچستان، خيبر پختونخوا)

(د) هيٺ ڏنل لفظن تي اعرابون لڳائي لفظن جون ڌار ڌار معنائون لکو:

سڪ، پت، ڌڪ، سر، پر، سار، پت.

سرگرمي: توهان پاڪستان جو ڪو تفريح گاهه گهميو هجي، ته ان جو احوال لکو.

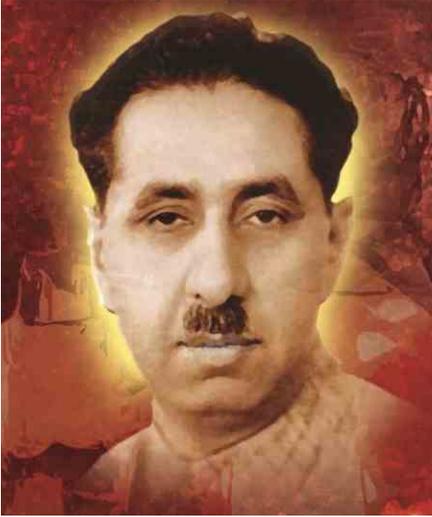
سڪيا جي حاصلات

- سنڌ جي مشاهيرن بابت ڄاڻڻ
- شهيد اله بخش جي سياسي ۽ سماجي ڪمن کان آگاهه ڪرڻ
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ
- لفظن تي اعرابون لڳائڻ
- مختصر نوٽ لکڻ

سبق نائون

شهيد اله بخش سومرو

اله بخش سومرو، 1900ع ڌاري، اتر سنڌ جي مشهور شهر شڪارپور ۾ ڄائو هو. شڪارپور جو هيئر اهو اوج کونهي، پر ڪنهن زماني ۾ هي شهر علم، هنر ۽ واپار

۾ ديسان ديس مشهور هو. اله بخش سومري پنهنجي اباڻي شهر ۾ سنڌي، انگريزي، فارسي ۽ عربيءَ جي تعليم ورتي. مئٽرڪ پاس ڪرڻ کانپوءِ تعليم ڇڏي، هو پنهنجي پيءُ سان گڏ نيڪيداري ۽ زمينداريءَ جو ڪم ڪرڻ لڳو. سندس سٺي سڀاءُ جي ڪري انگريز انجنيئر کيس ڏاڍو پائيندا هئا. پاڻ سخي مڙس هو. محتاجن، بيمارن، يتيمن، بيوهه عورتن، شاگردن ۽ علمي ادارن جي وڏيءَ دل سان مدد ڪندو هو. انهن

ڳالهين ڪري شڪارپور ۽ ان جي پسگردائيءَ ۾ ستت ئي سندس نالو مشهور ٿي ويو. هو 1926ع ۾، ممبئي ڪائونسل جو ميمبر چونڊجي ويو. ان زماني ۾ سنڌ ممبئيءَ سان گڏيل هئي، پر سنڌ جي ماڻهن پاران هلچل هلائڻ ڪري آخرڪار 1936ع ۾، سنڌ ممبئيءَ کان جدا صوبو ٿيو. اله بخش سومرو اهو سارو عرصو ممبئي ڪائونسل جو ميمبر رهيو. 1938ع ۾ هو سنڌ جو وڏو وزير ٿيو. وزيراعليٰ ٿيڻ کانپوءِ هن سنڌ جي سڌاري لاءِ ڪيترائي ڪم ڪيا. جهڙوڪ: سکر جي واهن جو انتظام سڌارڻ، سنڌ صوبي جو خرچ گهٽائڻ، پاڻ گهٽ پگهار ڪڍڻ، عام ماڻهن تي ڏنڊ نه وجهڻ، اعزازي

مئجسٽريٽن کي ختم ڪرڻ، لوڪل بورڊ ۾ ٿاڦيل ميمبرن کي ختم ڪرڻ، سنڌ جي ماسٽرن جا پگهار وڌائڻ، مولانا عبیدالله سنڌيءَ کي واپس سنڌ ۾ آڻڻ ۽ سنڌ فرنٽيئر ريگوليشن کي ختم ڪرڻ وغيره. 1939ع سيپٽمبر ۽ آڪٽوبر ڌاري سنڌ ۾ سکر جي مسجد منزل گاهه تان هندو مسلم چڪتاڻ پيدا ٿي، کيس ڪجهه وقت لاءِ وزارت تان هٽو پيو، پر ستت ئي پنهنجي سربراهيءَ هيٺ وزارت ٺاهڻ ۾ ڪامياب ٿيو.

آزاديءَ جي هلچل دوران، اپريل 1940ع ۾، قوم پرست مسلمان اڳواڻن دهليءَ ۾ هڪ وڏي ڪانفرنس ڪونائي، جنهن جي صدارت الهه بخش سومري ڪئي. انهيءَ ڪانفرنس تي ’آزاد ڪانفرنس‘ جو نالو پيو. ان ۾ هندستان جا سمورا مسلمان اڳواڻ شريڪ ٿيا. اهڙيءَ طرح سندس نالو سڄي هندستان ۾ مشهور ٿي ويو. ان بعد هن انگريز سرڪار جي سخت رويي سبب، برطانوي سرڪار کان مليل ’خان بهادر‘ ۽ ’O.B.E‘ (آرڊر آف برٽش ايمپائر) جا لقب، انگريز وائسراءِ کي خط لکي واپس ڪيا، خط ۾ ڄاڻايائين ته، ”اهو منهنجو پڪو رايو آهي ته اسين آزاديءَ جو حق رکون ٿا، پر انگريز سرڪار جي بيانن ۽ ڪاررواين مان ثابت ٿي رهيو آهي ته اها هتان جي مختلف سياسي پارٽين کي پاڻ ۾ ٺهڻ نه ٿي ڏئي ۽ ملڪ تي پنهنجو قبضو قائم رکڻ گهري ٿي. انگلستان جي وزيراعظم جي تقرير ناميدي پيدا ڪئي آهي. ان ڪري اهڙي سرڪار جا ڏنل لقب آڻڻ وٽ رڪي نٿو سگهان ۽ واپس ڪريان ٿو.“ ان خط تي انگريز سرڪار مٿس ناراض ٿي پئي ۽ کيس وزارت اعليٰ تان هٽائي ڇڏيائون. الهه بخش سومري تي ان ڳالهه جو ڪو به اثر نه پيو. پاڻ هميشه جيان ڏکئي وقت ۾ سنڌ جي ماڻهن سان گڏ رهيو ۽ سندن خدمت ڪرڻ ۾ ڪا به ڪسر نه ڇڏيائين.

1930ع ۾، سنڌ جي ڪن شهرن ۾ ڪالرا جي بيماريءَ مٺهن ڪڍيو. ان ۾ سندس ڪيل خدمتون وسارڻ جو ڳيون نه آهن، انهيءَ سال سنڌ ۾ وڏي ٻوڏ به آئي. هن پنهنجو لکن جو بينل فصل ٻوڙائي ڇڏيو، پر شڪارپور شهر کي ٻڏڻ نه ڏنو. الهه بخش سومرو هڪ با اصول ۽ سباجهي طبيعت وارو شخص هو. سنڌ جي

وزارت اعليٰ جي عهدي تي چار سال رهيو، پر تڏهن به پنهنجي غريب سياسي رفيقن سان برابريءَ وارو ورتاءُ رکيائين. ايتري تائين جو پاڻ کين هٿ ڏوٽاري ماني ڪارائيندو هو. سندس سخاوت ۽ سورهياڻي هر هنڌ مشهور آهي. هو پنهنجي مخالفن کي به پيار سان پنهنجو ڪرڻ چاهيندو هو. سندس اهي ڳالهون، سياسي مخالفن کي نه وڻيون ۽ اهي وجهه وٺي سازشون سنڻ لڳا.

14 مئي 1943ع تي، صبح جو سويل هو شڪارپور شهر ۾ تانگي تي سوار ٿي پنهنجي گهر اچي رهيو هو، ته سندس ڪن مخالفن مٿس پستول جا سڌا فائر ڪري کيس شهيد ڪري ڇڏيو. اها ڳالهه جهنگ جي باهه وانگر سڄي سنڌ ۾ پکڙجي وئي. سڄي شهر ۾ ڪهرام مچي ويو. ماڻهو اوچنگارون ڏيئي روئڻ لڳا. کيس آئين اڪين سان پنهنجي اباڻي قبرستان، شڪارپور جي ڳوٺ ”پنج پير“ ۾ دفنايو ويو. شهيد اله بخش سومرو اڄ اسان وٽ موجود نه آهي، پر سندس ڪيل خدمتون هميشه ياد رهنديون.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. شهيد اله بخش سومرو ڪٿي ۽ ڪهڙي سال ۾ ڄائو؟
2. شهيد اله بخش سومري سنڌ جي وڏي وزير ٿيڻ بعد ڪهڙا ڪم ڪيا؟
3. دهليءَ واري آزاد ڪانفرنس جي صدارت ڪنهن ڪئي؟
4. شهيد اله بخش سومري پنهنجا لقب ڇو واپس ڪيا؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
ستت		
ديسان ديس		
عرصو		
ورتاءُ		
سورهياڻي		

(ج) هيٺ ڏنل لفظن تي اعرابون (زيرون_ زيرون_ پيش) ڏيو:

ناراض، غريب، سوار، اصول، رفيق

(د) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. الهه بخش سومرو 1900ع ڌاري اتر سنڌ جي مشهور شهر ۾ ڄائو هو.
2. مئٽرڪ پاس ڪرڻ کان پوءِ تعليم ڇڏي هو پنهنجي سان گڏ نيڪيداري ۽ زمينداريءَ جو ڪم ڪرڻ لڳو.
3. پاڻ سخي مڙس هو. محتاجن، بيمارن، يتيمن، بيوهه عورتن، شاگردن ۽ جي وڏيءَ دل سان مدد ڪندو هو.
4. 1930ع ۾ سنڌ جي ڪن شهرن ۾ جي بيماريءَ مُنهن ڪڍيو. ان ۾ سندس ڪيل وسارڻ جو ڳيون نه آهن.
5. 1938ع ۾ هو سنڌ جو ٿيو.

سرگرمي: شهيد الهه بخش سومري کان سواءِ ڪن به ٻن شخصيتن جي سماجي خدمتن تي مختصر نوٽ لکو.

سڪيا جي حاصلات

- وطن جي حب جو جذبو پيدا ٿيڻ
- شعر جو مطلب سمجهڻ
- نظر سُر ۽ لئڙ ۾ پڙهڻ
- شعر جون ستون مڪمل ڪرڻ

سبق ڏهون

وطن جي حُب

حُبِ وطن جو سر ۾، هر دم خمار آهي،
خاڪِ وطن تان منهنجي، هيءَ جان نثار آهي،
هن پار جي خزان پڻ، گويا بهار آهي،
هيءُ بيت هر زبان تي، ليل و نهار آهي؛
بلبل کي گل پيارو، گل کي چمن پيارو،
آهي مگر اسان کي، پنهنجو وطن پيارو!

هن ملڪ ۾ رهڻ ٿا، راهِ ثواب سمجهون،
هر چيز هن زمين جي، ٿا لاجواب سمجهون،
هر خار ٿا وطن جو، مثلِ گلاب سمجهون،
هيءُ ورد روز شب ٿا، ڪارِ ثواب سمجهون،
بلبل کي گل پيارو، گل کي چمن پيارو،
آهي مگر اسان کي، پنهنجو وطن پيارو!

غربت سندي وطن تان، قربان سڀ خزانو،
آباد رک الاهي! سُڪ سان غريب خانو،
پڪين کي پڻ وڻي ٿو، پنهنجو ئي آشيانو،
۽ شاد ٿي پڙهون سڀ، شب روز هي ترانو:
بلبل کي گل پيارو، گل کي چمن پيارو،
آهي مگر اسان کي، پنهنجو وطن پيارو!

تي ختم اي ”نظامي“ جنهن ديس ۾ جواني،
تنهن جي قبول آهي، سستائي يا گراني،
حُبِ وطن ۾ آهي، ايمانَ جي نشاني،
سڀ ياد دل سان ڪريون، هيءُ بيت بر زباني:
بلبل کي گل پيارو، گل کي چمن پيارو،
آهي مگر اسان کي، پنهنجو وطن پيارو!

غلام احمد نظامي

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. شاعر کي وطن جون ڪهڙيون شيون وڻن ٿيون؟
2. شاعر ايمان جي نشاني ڇا کي سڏيو آهي؟
3. هن نظر ۾ شاعر ملڪ جي ڪهڙين شين جو ذڪر ڪيو آهي؟
4. شاعر پنهنجي وطن جي خار کي ڇا ٿو سمجهي؟
5. وطن جي حُب وارا اهڙا ڀيا به ڪي بيت ٻڌايو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

خمار، نثار، ليل، خار، ورد، آشيانو، ترانو.

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

بهار، گل، شب، ثواب، غريب، جواني

(د) لفظن جا واحد جمع ٺاهيو:

پيارو، نشانيون، بهار، قربانيون، ڪٽ، اڪيون.

(هه) هيٺ ڏنل شعر جون ستون مڪمل ڪريو:

- هن ملڪ ۾ رهڻ ٿا، راهه ثواب سمجهون،
..... ٿا لاجواب سمجهون،
هر خار ٿا وطن جو،
..... ڪار ثواب سمجهون،
بلبل کي گل پيارو، گل کي چمن پيارو،
آهي مگر اسان کي،!

(و) هن نظر جي آخري بند جو مطلب سمجهايو.

ياد رکو ته،

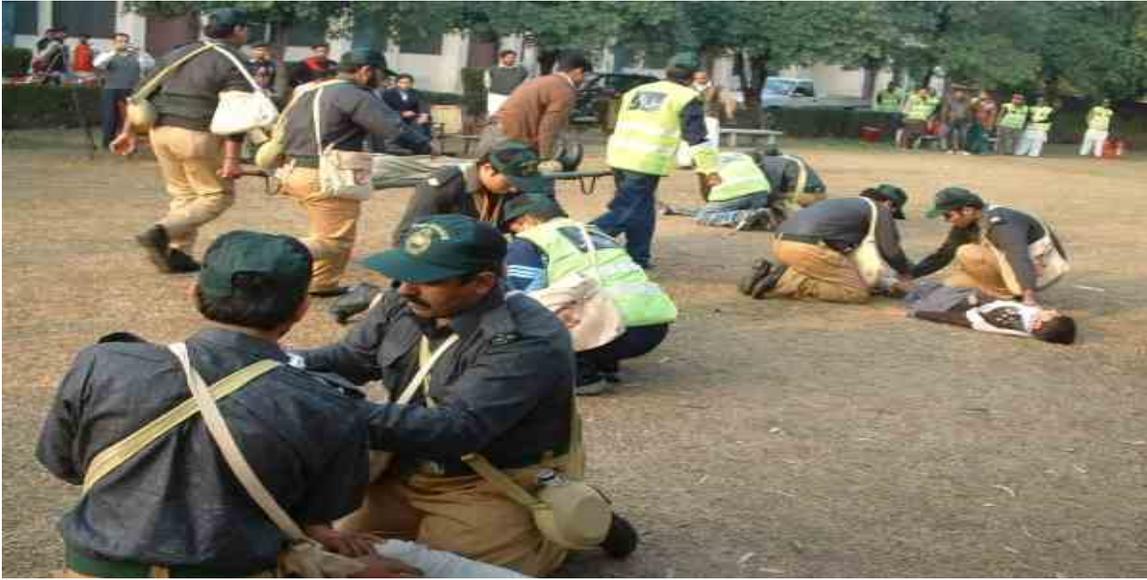
غلام احمد نظامي، لاڙڪاڻي ۾ ڄائو هو. هو سنڌي ٻوليءَ جو سٺو شاعر ٿي گذريو آهي. ’بياض نظامي‘ ۽ ’رياض نظامي‘ سندس شاعريءَ جا ڪتاب آهن.

سڪيا جي حاصلات

- شهري بچاءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- شهري بچاءَ جي سڪيا جي اهميت سمجهڻ
- رضاڪارائي خدمت جو جذبو پيدا ٿيڻ
- نوان لفظ سڪي جملن ۾ ڪر آڻڻ
- خط لکڻ

سبق يارهون

شهري بچاءَ جي سڪيا

اڳئين زماني ۾ شهري بچاءَ لاءِ قلعا ٺهرايا ويندا هئا. دشمن کي روڪڻ لاءِ قلعا جي ٻاهران ڪاهيون ڪوتايون وينديون هيون. پر اڄ قصو ئي مختلف آهي. اڄ دنيا کي سائنس ۽ ٽيڪنالاجيءَ جي دنيا سڏيو وڃي ٿو. هن دور ۾ انسانن اهڙيون سائنسي ايجادون ڪيون آهن، جن مان انسان ذات کي تمام گهڻو فائدو رسيو آهي. ساڳئي وقت ڪي اهڙيون شيون به وجود ۾ آيون آهن، جي هڪ ئي پل ۾ دنيا جي وڏي حصي کي تباھ ۽ برباد ڪري سگهن ٿيون. اهڙي قسم جي ايجادن ۾ راکيٽ، ائٽم بم، هٿڊروجن بم، نيپام بم ۽ ميزائل وغيره اچي وڃن ٿا. جن جي استعمال سان اڪ چنپ ۾ شهرن جا شهر ناس ٿيو وڃن ۽ هزارين ماڻهو مريو وڃن. انهيءَ ڪري اڄ نه اهي قلعا بچاءَ ڪري سگهن ٿا ۽ نه وري ڪاهيون ڪارگر ٿي سگهن ٿيون. انسانن، اهي

خطرناڪ هٿيار ۽ اوزار هڪٻئي تي بي اعتماديءَ سبب ٺاهيا آهن. هر ماڻهوءَ کي جڳائي ته هو پنهنجي ملڪ ۽ شهر جي بچاءَ لاءِ ضروري سکيا حاصل ڪري، پاڻ کي وطن جو ڪارگر شهري ثابت ڪري ۽ ضرورت وقت جنگ توڙي امن جي حالت ۾ ملڪ ۽ ماڻهن جي خدمت سرانجام ڏئي. شهرين طرفان پنهنجو بچاءَ پاڻ ڪرڻ ۽ ساڳئي وقت فوج جي ممڪن مدد ڪرڻ کي سول ڊفينس يا 'شهري بچاءَ' سڏيو وڃي ٿو.

هاڻوڪي دور ۾ شهري بچاءَ جون تنظيمون، هر هڪ ملڪ ۾ قائم ٿي چڪيون آهن. هي ضرورت وقت پنهنجو فرض ادا ڪنديون رهن ٿيون. اهڙي قسم جي سول ڊفينس تنظيم ٽن مکيه ڀاڱن ۾ ورهايل هوندي آهي:

خبردار ڪندڙ عملو: هيءُ عملو شهرين کي هوائي حملي وقت گهڙهوءَ ذريعي اطلاع ڏيندو آهي. جنگ دوران بلڪل آٿو ڪرائيندو آهي. بلڪل آٿو جي معنيٰ روشني نه ڪرڻ. اهو عملو شهر جي مکيه جاين کي ميرانجهڙو رنگ ڏياري ڇڏيندو آهي. انهيءَ لاءِ ته جيئن رات جي وقت، دشمن جي هوائي جهازن کي اهي جايون ڏسڻ ۾ نه اچن. انهيءَ کان سواءِ هيءُ عملو هوائي حملي کان بچاءَ لاءِ خندقون يا ڪاهيون پڻ کوٽائي ٿو، جتي ماڻهو خطري وقت وڃي پناهه وٺندا آهن.

هن عملي طرفان عوام کي هدايتون ڏنيون وينديون آهن، ته جيئن جنگ جي وقت پنهنجو حوصلو بلند رکن؛ افواهن تي ڪن نه ڏين ۽ حڪومت سان پورو پورو ساٿ ڏين. خطري جي سائرن وڃڻ سان مڪمل بلڪل آٿو ڪري ڇڏين ۽ يڪدم ڪنهن تهه خاني يا کوٽيل ڪاهيءَ ۾ وڃي پناهه وٺن؛ پر جيڪڏهن تهه خانا ۽ ڪاهيون موجود نه هجن ته پوءِ کليل ميدان تي ٻاهر نڪري، منهن ڀر سمهي رهن ۽ ڏندن جي وچ ۾ ڪپڙو جهلين.

امداد ڪندڙ عملو: جڏهن دشمن جي حملي سبب ڪن جاين کي نقصان رسندو آهي، يا ڪي قدرتي آفتون اچي نازل ٿينديون آهن، ته هيءُ عملو تحرڪ ۾ اچي ويندو آهي.

مثلاً: ملڪ ۾ ڪا ٻوڏ اچي وئي، ته هيءُ عملو انهن ايراضي ۾ وڃي، ماڻهن کي پاڻيءَ مان ڪڍڻ ۽ سندن رهائش ۽ خوراڪ جو پورو پورو انتظام ڪندو آهي. شهر ۾ ڪٿي ڪا جاءِ ڪري پوندي آهي، ته به هيءُ عملو يڪدم اتي پهچي لاش وغيره ڪڍائيندو آهي ۽ جيڪي زخمي هوندا آهن، تن کي علاج لاءِ اسپتال پهچائيندو آهي. ڪٿي ڪا باهه لڳندي آهي ته يڪدم اتي پهچي ان کي وسائڻ جي ڪوشش ڪندو آهي. مطلب ته سول ڊفينس جو هيءُ عملو هر قسم جا امدادي ڪم سرانجام ڏيندو آهي.

خلق جي خدمت ڪندڙ عملو: هوائي حملي يا ٻئي ڪنهن به حادثي ۾ فوت ٿيل لاوارث ماڻهن جي ڪفن دفن جو بندوبست هيءُ عملو ڪندو آهي. جيڪڏهن گهڻيون يا رستا بند ٿي ويندا آهن ته انهن کي صاف ڪري، اچ وڃ جي لائق بنائڻ به هن جو ئي ڪم هوندو آهي. هوائي حملي بعد ماڻهن ۾ پریشاني زياده ٿي پوندي آهي ۽ هو صحيح خبرچار ملڻ لاءِ آتا هوندا آهن. هيءُ عملو اهڙا مرڪز کولي ڇڏيندو آهي، جيڪي عوام کي پوري، ۽ صحيح خبر پهچائيندا رهندا آهن. انهيءَ کان سواءِ بجلي، پاڻي يا گئس وغيره ۾ ڪو به نقص پيدا ٿي پوندو آهي، ته انهيءَ کي هڪدم بحال ڪرڻ لاءِ به هيءُ عملو قدم کڻندو آهي.

شهري بچاءَ واري عملي کان سواءِ شهرين مان رضاڪار ڀرتي ڪري انهن کي پوليس جي ٽريننگ ڏني ويندي آهي. اهڙا رضاڪار رزروڊ پوليس (Reserved Police) جو ڪم ڏيندا آهن. ڇاڪاڻ ته جنگ دوران ڪڏهن اهڙيون حالتون به پيدا ٿينديون آهن، جو پوليس کي جنگي محاذ تي گهرايو ويندو آهي. اهڙيءَ صورت ۾ شهر جي حفاظت لاءِ انهن رضاڪارن کان ڪم ورتو ويندو آهي.

مطلب ته هنگامي حالت کي منهن ڏيڻ لاءِ سول ڊفينس يعني شهري بچاءَ جي سکيا تمام ضروري آهي. اسان کي گهرجي ته اسين سڀ اهڙي سکيا وٺي ملڪ ۽ قوم جي خدمت ڪريون.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. اڳئين زماني ۾ شهري بچاءَ لاءِ ڪهڙا اُپاءَ ورتا ويندا هئا؟
2. هوائي حملي وقت بچاءَ ڪيئن ڪجي؟
3. سول ڊفينس جي عملي جا ڪهڙا ڪم آهن؟
4. رضاڪار عملي جو ڪهڙو ڪم آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

بچاءَ، خندق، رضاڪار، بلڪ آٽو، بحال

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

جنگ، اختلاف، برباد، ضروري، نقصان

(د) هيٺ ڏنل خال پريو:

1. سول ڊفينس جو هي عملو هر قسم جا ڪم سرانجام ڏيندو آهي.
2. خطري جي سائرن وڃڻ سان مڪمل ڪبي آهي.
3. شهر جي حفاظت لاءِ کان ڪم ورتو ويندو آهي.
4. ڪٿي ڪا باهه لڳندي آهي ته يڪدم اتي پهچي، ان جي جي ڪوشش ڪندو آهي.

(ه) هيٺ ڏنل جملن مان فعل متعدي معروف ۽ متعدي مجهول جدا ڪريو:

1. ڪتاب پريس ۾ ڇپيو ويو.
2. ڪتاب ڇپجي ٿو.
3. شاهه جو ميلو ڏسبو.
4. ڪالهه ماني کاڌي وئي.
5. سڀاڻي خط لکبو.

(و) پنهنجي دوست ڏانهن خط لکي کيس شهري بچاءَ بابت ڄاڻ ڏيو.

سکيا جي حاصلات

- پاڪستان جي قومي راند بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- راندين جي اهميت سمجهڻ
- راند جي فائدين کي سماجي زندگيءَ سان لاڳو ڪرڻ
- درست جواب چونڊڻ
- صحيح ۽ غلط جي پرک ڪرڻ

سبق ٻارهون

هاڪي راند

راندين جو انساني زندگيءَ سان نهايت ويجهو لاڳاپو آهي. رانديون جسماني صحت بهتر ڪرڻ سان گڏ ذهني اوسر، فڪر ۽ فهم تي وڏو اثر ڪن ٿيون. زندهه رهڻ لاءِ صحت جي ضرورت آهي ته وري صحت برقرار رکڻ لاءِ چرپر، ورزش يا ڪثرت ضروري آهي. ان لاءِ آسان ۽ وڻندڙ ذريعو رانديون آهن. راند جسماني صحت ۽ ذهني اوسر لاءِ ايتري ضروري آهي، جيترو کاڌو، پاڻي ۽ آڪسيجن وغيره. راندين جو ذڪر اچي ٿو ته خيال ۾ هڪدم عوام ۾ مقبول رانديون آڏو اچن ٿيون. اهڙين راندين ۾ ڪرڪيٽ، فوٽ بال ۽ هاڪي شمار ڪيون وڃن ٿيون. اسان هتي هاڪيءَ جو ذڪر ڪريون ٿا.

هاڪي پاڪستان جي قومي راند آهي. هن راند جي تاريخ نهايت ئي آڳاٽي آهي. هيءَ راند، ايران وارن شروع ڪئي هئي، اتان يورپ پهتي. فرانس، يورپ جو پهريون

ملڪ آهي، جتي هاڪي ڪيڏي وئي. اتان انگلستان ۾ رائج ٿي. اهڙيءَ ريت انگريزن ارڙهين صديءَ جي ابتدا ۾ ننڍي کنڊ ۾ هن راند کي متعارف ڪرايو. اڳتي هلي هي راند پاڪستان جي هڪ پسندیده راند بڻجي وئي.

هاڪي راند کي پهريون ڀيرو سن 1908ع ۾ اولمپڪس ۾ شامل ڪيو ويو. ابتدا ۾ برطانيا وٽ چيمپيئن شپ رهي، پر 1928ع ۾ هندستان جي ٽيم هالينڊ جي شهر ايمسٽرڊم ۾ ٿيل راند ۾ سونو ٻلو کٽي 1940ع ۾ تائين اهو اعزاز پاڻ وٽ رکيو.

پاڪستان ۾ هاڪي ٽيم پهريون ڀيرو 1948ع ۾ بين الاقوامي مقابلن ۾ شريڪ ٿي هئي. اهڙيءَ ريت ملڪي ۽ بين الاقوامي مقابلن ۾ هاڪي ٽيم ڪيڏندي رهي آهي. پاڪستان جي هاڪي ٽيم ٻه ڀيرا 1962ع ۽ 1989ع ۾ به سونو ٻلو کٽي آئي. اهڙيءَ طرح هيءَ ٽيم ملڪي ۽ غير ملڪي سطح تي ڪاميابيون حاصل ڪندي رهي آهي. اصلاح الدين، منور زمان، منور جونيئر، رشيد جونيئر، سميع الله، شهنواز شيخ، اختر رسول، حسن سردار ۽ قاسم ضيا پاڪستاني رانديگرن ۾ نمايان رهيا آهن.

هاڪي راند جي جوڙجڪ، قانون ۽ ضابطا هن ريت آهن:

هاڪي راند ٻن ٽيمن جي وچ ۾ ڪيڏي ويندي آهي. هر ٽيم ۾ يارهن يارهن رانديگر ٿين ٿا. انهن جون جايون يا پوزيشن هن نموني هوندي آهي. گول ڪيپر، ليفٽ فل بئڪ، رائٽ فل بئڪ، رائٽ هاف، سينٽر هاف، ليفٽ هاف، رائٽ آئوٽ، رائٽ ان، سينٽر فارورڊ، ليفٽ آئوٽ، ليفٽ ان.

1900ع ۾ انٽرنيشنل هاڪي بورڊ نالي سان هڪ ادارو قائم ڪيو ويو. ان اداري راند جا قاعدا ۽ ضابطا تيار ڪيا. راند جي نگراني به اهڙا ماڻهو ڪندا، جيڪي راند جي قاعدن ۽ ضابطن بابت پوري ڄاڻ رکندا هجن. جن کي ريفري ڪوئبو آهي. شروعات ۾ انهن کي محدود اختيار ڏنا ويا، پر آهستي آهستي انهن جا اختيار وڌندا رهيا آهن.

ريفريءَ جي ذميواري هوندي آهي ته غلطيءَ ڪرڻ جي صورت ۾ ان رانديگر کي تنبيهه ڪري. جيڪڏهن ساڳيو رانديگر ٻيو ڀيرو ڄاڻي وائي ڪا غلطي ڪري، يا

ڪانس ڪا وڏي چُڪ ٿي وڃي ته ريفري ان رانديگر کي ٿوري وقت لاءِ ميدان کان ٻاهر موڪلي سگهي ٿو. وڏي ۽ معاف نه ڪرڻ جهڙي غلطيءَ تي هو مئچ مان ئي ٻاهر ٿي سگهي ٿو.

هاڪيءَ جي ميدان جي ڊيگهه هڪ سو سٺ ميٽر ۽ ويڪر سو ميٽر هوندي آهي. ميدان جي مختلف حصن کي ان سينٽي ميٽر جي ويڪري پٽيءَ سان نمايان ڪيو ويندو آهي. گول پوسٽ جي ويڪر 3.6 ميٽر ۽ ڊيگهه 2.1 ميٽر هوندي آهي. گول پوسٽ جو سامهون وارو پاسو کليل هوندو آهي. جڏهن ته ٻيا پاسا مضبوط چاريءَ سان بند هوندا آهن. رانديگرن ۾ صرف گول ڪيپر کي تنگن تي پيد ٻڌڻ ۽ هٿن تي دستانا ۽ مٿي تي هيلمٽ پائڻ جي اجازت هوندي آهي. رانديگر راند ڪيڏڻ جي جيڪا استڪ استعمال ڪندا آهن، ان جو وزن ارڙهن کان اڪيهه اٺونس هوندو آهي. هاڪيءَ جي بال جو رنگ اڇو هوندو آهي. هاڪيءَ جي راند ٻن وقفن تي مشتمل هوندي آهي. هر وقفي جو ٽائيم پنجٽيهه منٽ هوندو آهي. هڪ ميچ ڪيڏڻ جي دوران هڪ ٽيم کي وڌ ۾ وڌ چار رانديگر تبديل ڪرڻ جي اجازت هوندي آهي.

پاڪستان ۾ هاڪي راند، ايشيائي طرز تي ڪيڏي ويندي هئي. ان طريقي مطابق رانديگر هڪ ٻئي کي ننڍا ننڍا پاس ڏيندا هئا ۽ تيزيءَ سان رانديگرن وچان بال ڊوڙائي پيءُ ڌر جي گول تي حملو ڪندا هئا. اها راند قدرتي گاهه يعني چپر تي ڪيڏي هئي. اهڙي نموني راند يورپي ملڪن جي رانديگرن لاءِ ڏڪيائيءَ جو باعث هئي. ان ڪري ايشيائي اسٽائيل واري راند کي ناڪام ڪرڻ لاءِ يورپي ٽيمن راند جا قاعدا ۽ ضابطا تبديل ڪرايا ۽ قدرتي گاهه بدران مصنوعي گاهه يعني اسٽروٽرف يا پولِي ترف تي ڪيڏڻ شروع ڪري ڇڏيو. نتيجي طور ايشيا جي هاڪيءَ کي وڏو نقصان پهتو. ۽ هن وقت ايشيائي هاڪيءَ جا رانديگر نئين نموني جي هاڪي، نون قاعدن ۽ ضابطن تي ڪيڏڻ لاءِ پرعزم آهن.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. پاڪستان جي قومي راند ڪهڙي آهي؟
2. هاڪي راند ۾ رانديگرن جو تعداد ڪيترو هوندو آهي؟
3. راند جي قاعدن قانونن مان ڪهڙي سکيا ملي ٿي؟
4. راندين مان ڪهڙا فائدا ٿين ٿا؟
5. يورپي ٽيمن هاڪي راند جا قاعدا قانونن جو بدلايا؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
شمار		
آڳاٽي		
ابتدا		
ضابطو		
تنبيه		
جوڙجڪ		

(ج) درست جواب تي (✓) نشان لڳايو:

1. هاڪي راند جي شروعات ملڪ ڪان ٿي.
(يونان، هالينڊ، انگلنڊ، ايران)
2. هاڪي راند کي اولمپڪس ۾ شامل ڪيو ويو.
(1890ع، 1902ع، 1912ع، 1908ع)
3. هاڪي راند ڪيڏن لاءِ مصنوعي گاه سان تيار ڪيل گرائونڊ تي وڃايل هوندو آهي.
(ڪارپيٽ، سيمينٽ، اسٽروٽرف، چپر)

4. پاڪستان جي هاڪي ٽيم پهريون ڀيرو بين الاقوامي مقابلن ۾ شريڪ ٿي.

(1931ع ۾، 1948ع ۾، 1956ع ۾، 1967ع ۾)

5. هڪ مئچ ۾ ٽيم وٽ ۾ وٽ رانديگر تبديل ڪري سگهي ٿي.

(ٻه، چار، پنج، چھ)

6. هاڪي راند ۾ رانديگر جو تعداد هوندو آهي.

(اٺ، نو، ڏھ، يارهن)

(د) غلط يا صحيح تي (✓) نشان لڳايو:

1. هاڪي راند ننڍي کنڊ پاڪ و هند ۾ ارڙهين صديءَ ۾ شروع ٿي. (ها/نه)

2. يورپ جو پهريون ملڪ هالينڊ آهي، جتي هاڪي راند شروع ٿي. (ها/نه)

3. هاڪيءَ جو پهريون چيمپيئن ملڪ جرمني آهي. (ها/نه)

4. پاڪستان هاڪي جي بين الاقوامي مقابلن ۾ 1945ع کان شرڪت

شروع ڪئي. (ها/نه)

5. انٽرنيشنل هاڪي بورڊ 1960ع ۾ قائم ڪيو ويو. (ها/نه)

(هه) هاڪي راند ۾ رانديگر جي پوزيشن جا نالا لکو:

(و) هيٺ ڏنل لفظن جي وضاحت ڪريو.

- پاس
- گول
- ريفري
- چيمپيئن شپ

(ز) هاڪي راند جي پنجن مشهور پاڪستاني رانديگر جا نالا لکو.

سکيا جي حاصلات

- مثالي شاگرد بابت ڄاڻڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي جملا ٺاهڻ
- لفظن جا ضد لکڻ
- جملن جا خال ڀرڻ
- خط لکڻ

سبق تيرهون

مثالي شاگرد

اسڪول جي اسيمبلي ختم ٿي ته شاگرد قطارن ۾ پنهنجي پنهنجي ڪلاس ڏانهن هلڻ لڳا. هرڪو شاگرد پنهنجي پنهنجي جاءِ تي اچي ويٺو. ايتري ۾ استاد ڪلاس ۾ داخل ٿيو ته سڀئي شاگرد احترام وچان اٿي بيٺا ۽ هر آواز ٿي چيائون ته، سائين السلام عليڪم. استاد جواب ۾ وعلیکم السلام چئي، شاگردن سان مخاطب ٿيو.

استاد: پيارا ٻارو! اڄ پاڻ هڪ نئين سرگرميءَ وسيلي پنهنجي پڙهائيءَ جي شروعات ڪريون ٿا، جيڪا ذهني آزمائش هئڻ سان گڏ دلچسپ پڻ آهي.

قاسم: سائين اها ڪهڙي سرگرمي آهي؟

استاد: آءُ توهان کان اها ڳالهه پڇڻ چاهيان ٿو ته توهان پڙهي وڌا ٿي ڇا ٿيڻ چاهيو ٿا؟
قاسم! پهرين تون ٻڌاء.

قاسم: سائين! آءُ ڊاڪٽر ٿيڻ چاهيان ٿو. ڇو ته آءُ پنهنجي ملڪ جي غريب ماڻهن جو سستو ۽ صحيح علاج ڪرڻ چاهيان ٿو.

استاد: ساڄو! تو ڇا ٿيڻ لاءِ سوچيو آهي؟

ساجد: سائين، مون کي استاد ٿيڻ جو ڏاڍو شوق آهي. استاد ٿي علم جي روشني پکيڙي،

قوم ۾ سجاڳي آڻڻ چاهيان ٿو. علم وسيلي بهتر انساني ماحول ٺاهڻ به ڪنهن خير جي ڪم کان گهٽ نه آهي.

استاد: ناهيد! تون ٻڌاءِ ته لکي پڙهي ڇا ٿيڻ چاهين ٿي؟

ناھيد: سائين، اسان جي سماج ۾ عورت قانون واري پاسي ويڃڻ لاءِ ڪجهه گهٽ سوچ رکي ٿي. پر آءٌ وڪيل ٿي ملڪ جي مظلوم عورتن جي حقن لاءِ جاکوڙ ڪري ڪين حق ڏيارينديس.

استاد: بختاور! تون سڀني کي غور سان ڏسي ۽ ٻڌي رهي آهين. ڇا تون به ٻڌاءِ؟

بختاور: سائين! آءٌ پڙهي لکي پنهنجي سماج ۾ پلائيءَ جا ڪم ڪرڻ چاهيان ٿي، ڇاڪاڻ ته اسان جي ملڪ ۾ غريب ۽ بي پهچ ماڻهن جو تعداد گهڻو آهي. ان ڪري آءٌ سماجي ڪارڪن جي حيثيت سان سندن خدمت ڪرڻ چاهيان ٿي.

استاد: چڱو پلا هاڻي اچو ته ريڪا کان پڇون ته هوءَ تعليم حاصل ڪري ڇا بڻجڻ چاهي ٿي؟
ريڪا: سائين! آءٌ اڄ جي هن جديد دور ۾ انفارميشن ٽيڪنالاجيءَ جي دنيا ۾ مهارت حاصل ڪرڻ سان گڏ، جديد ٽيڪنالاجيءَ ۾ ٿيندڙ ترقيءَ بابت وڌيڪ کوجنا ڪري قوم ۽ ملڪ جو نالو روشن ڪرڻ چاهيان ٿي.

استاد: بخشڻ، تون ٻڌاءِ؟

بخشڻ: سائين! آءٌ زرعي تعليم حاصل ڪري زراعت جو ماهر ٿيڻ چاهيان ٿو، ڇاڪاڻ ته اسان جي ملڪ جي ماڻهن جي اڪثريت زراعت تي ئي دارومدار رکي ٿي. ان ڪري آءٌ جديد سائنسي طريقن ذريعي سُڌارا آڻي فصلن کي نقصان رسائيندڙ بيمارين کان بچاءُ ۽ پيداوار جي واڌاري بابت آگاهي ڏيندس.

استاد: سلمان! تون مستقبل ۾ ڇا ٿيڻ چاهين ٿو؟

سلمان: سائين! مون ته پڙهيو آهي ته محنت ۾ ئي عظمت آهي. آءٌ هڪ سٺو انجنيئر بڻجڻ چاهيان ٿو.

پيارا ٻارو! توهان سڀني جون ڳالهيون ٻڌي مون کي ڏاڍي خوشي ٿي، ڇاڪاڻ ته اوهان مان ڪي ڊاڪٽر، ته ڪي وري انجنيئر، ڪي استاد، ته ڪي وري زراعت جا ماهر ٿيڻ چاهين ٿا. ڪي انفارميشن ٽيڪنالاجي جا ماهر ته ڪي وري وڪيل ۽ ڪي سماجي

ڪارڪن بڻجڻ چاهين ٿا. اڃا ڪي ٻيا شاگرد زندگيءَ جي ٻين شعبن ڏانهن وڃڻ چاهيندا هوندا. سڀ شعبا اهم آهن، جن جي ذريعي ملڪ ۽ قوم جي بهتر خدمت ڪري سگهجي ٿي.

ٻارو! هر ماڻهوءَ کي زندگي گذارڻ جو پنهنجو پنهنجو مقصد هوندو آهي، پر هڪ سٺو شاگرد ٿيڻ لاءِ اوهان کي اهو ياد رکڻ گهرجي ته زندگيءَ جو سڀ کان اعليٰ مقصد انساني خدمت آهي. ان لاءِ ضروري آهي ته اوهان شاگرديءَ واري زماني کان ئي پاڻ منجهه سٺا ڪرڻ ۽ خوبيون پيدا ڪريو. ان طرح سان ئي اوهان مثالي شاگرد بڻجي سگهو ٿا.

مثالي شاگرد بڻجڻ لاءِ ضروري آهي ته اسڪول ۾ باقاعده حاضر رهجي، استاد جون ڳالهيون ڌيان سان ٻڌي انهن تي عمل ڪجي. جيڪا ڳالهه سمجهه ۾ نه اچي ته ڪانئس پڇڻ کپي ۽ تخليقي ۽ تنقيدي ذهن رکجي. هم ڪلاسين سان سٺو هلجي. صاف سترو رهي اسڪول جي نصابي توڙي هم نصابي سرگرمين ۾ حصو وٺي، پاڻ مڃرائڻ کپي. استادن، والدين ۽ وڏن جو ادب ڪرڻ سان گڏ ننڍن سان پيار ڪرڻ کپي. پاڙيسرين جو خيال ۽ مسڪينن جي مدد ڪرڻ کپي. اهي سڀئي ڳالهيون هنئين سان هندائي، سچائي ۽ ايمانداريءَ سان معاشري ۾ پنهنجو ڪردار نڀائي، يقينن توهان مثالي شاگرد بڻجي سگهو ٿا.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. استاد شاگردن کي ڪهڙي نئين سرگرمي ٻڌائي؟
2. قاسم ڇا بڻجڻ پئي چاهيو؟
3. ساجد، استاد بڻجڻ لاءِ پنهنجي ڪهڙي خواهش ظاهر ڪئي؟
4. وڪيل ٿيڻ لاءِ ڪهڙي خواهش ٻڌائي؟
5. زندگيءَ جو اعليٰ مقصد ڪهڙو هجڻ گهرجي؟
6. مثالي شاگرد ۾ ڪهڙيون خوبيون هجڻ گهرجن؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
احترام		
قطار		
هم آواز		
پڪيٽڙو		
سجاڳي		
انفارميشن		

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

ڇڱو، خوشحال، جديد، غريب، چست، اونداهه

(د) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. ترقيءَ بابت وڌيڪ کوجنا ڪري ملڪ ۽ قوم جو نالو ڪرڻ چاهيان ٿي.
2. آءُ زرعي تعليم حاصل ڪري جو ماهر ٿيڻ چاهيان ٿو.
3. اسان جي ملڪ جي ماڻهن جي زراعت تي دارومدار رکي ٿي.
4. زندگيءَ جو سڀ کان اعليٰ مقصد خدمت آهي.

(هه) پنهنجي دوست ڏانهن خط لکي کيس مثالي شاگرد جي خوبين بابت احوال ڏيو.

سکيا جي حاصلات

- انساني برابريءَ جا گڻ اجاگر ڪرڻ
- نظر سُر ۽ لئه سان پڙهڻ
- لفظن کي جملن ۾ ڪر آڻڻ
- قافين بابت وڌيڪ ڄاڻڻ
- نظر جو بند مڪمل ڪرڻ ۽ ان جي سمجهاڻي ڏيڻ

سبق چوڏهون

بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار

هڪپئي لاءِ حقارت ڇا جي، انسانن سان نفرت ڇا جي،
ڪينو ساڙ ڪدورت ڇا جي، مذهب پنهنجو پيار-
بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار!

ذاتيون پاتيون فخر وڏايون، رنگ نسل جون سڀ ارڏايون،
آهن جنگ فساد جو باعث، زهر سندو پرچار-
بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار!

جنگ جدل آهي چوڌاري، انسانن جو رت آ جاري،
ساڙي دنيا آهي ساري، نفرت جي پرچار-
بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار!

رنگ نسل سڀ ڍونگ اجايا، پيت بڪئي هي سانگ بڻايا،
گوري ۾ ڇا ڪاري ۾ ڇا، ساڳيو آه ستار-
بڻايون سُڪ جو ڪو سنسار!

عبدالڪريم گدائي

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. ڪهڙيون ڪهڙيون ڳالهيون انسانيت جي خلاف آهن؟
2. ذات پات ۽ رنگ نسل تي فخر ڪرڻ سان ڪهڙيون خرابيون پيدا ٿين ٿيون؟
3. نفرت مان ڪهڙو نتيجو نڪري ٿو؟
4. سُڪ جو سنسار ڪيئن بڻائي سگهجي ٿو؟
5. هن نظم ۾ شاعر ڪهڙو سبق ڏنو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
حقارت		
ڪدورت		
ڪينو		
سنسار		
ڊونگ		
پرچار		

(ج) نظم جو بند مڪمل ڪريو ۽ ان بند جي سمجهاڻي ڏيو:

- جنگ جدل آهي چوڌاري،
-، نفرت جي پرچار،
- بڻايون سُڪ جو!

(د) نظم جي پهرئين بند ۾ 'پيار' قافيو ڪم آيل آهي، اوهان نظم مان اهڙا ٻيا قافيه ڳولي لکو.

ياد رکو ته:

عبدالڪريم گدائي، جيڪب آباد جو رهاڪو هو. هُو سنڌ جو عوامي ۽ انقلابي شاعر آهي. سندس شاعريءَ جا مشهور ڪتاب 'ساڻيهه جا سُور'، 'پکڙا ۽ پنهور' آهن.

سکيا جي حاصلات

- ادبي تاريخ بابت ڄاڻڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪر آڻڻ
- لفظن جا ضد لکڻ
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ

سبق پندرھون

سنڌي ادب جي مختصر تاريخ

سنڌي ٻولي، ننڍي کنڊ جي تمام قديم ۽ شاهوڪار ٻولي آهي. 712ع ۾، عربن سنڌ فتح ڪئي، ان کان پوءِ 883ع ڌاري، قرآن پاڪ جو سنڌي زبان ۾ پهريون ترجمو ٿيو. عربن کان پوءِ سومرن جو دور شروع ٿيو. هن دور ۾ مشهور رومانوي نيم تاريخي داستان سسئي پنهنون ۽ عمر مارئيءَ کان سواءِ دودي سومري جي بهادري ۽ سورهياڻيءَ جو ذڪر به بيتن ۾ ڪيو ويو آهي. پير صدرالدين به هن دور جو شاعر آهي، ان کان سواءِ پهرين عورت شاعره مائي مرڪان شيخڻ جو تعلق پڻ هن دور سان آهي. سومرن کان پوءِ سمن جو دور شروع ٿيو. هن دور جو اهم شاعر قاضي قادن هو، جيڪو سنڌي زبان جو تمام وڏو شاعر ٿي گذريو آهي. شيخ حماد ۽ اسحاق آهنگر جهڙن عالمن ۽ شاعرن جا نالا پڻ هن دور ۾ نروار ٿيا. سمن کان پوءِ ارغونن، ترخانن ۽ مغلن هڪٻئي پٺيان سنڌ تي حڪومت ڪئي. هن دور ۾ شاهه عبدالڪريم بلڙيءَ وارو ۽ مخدوم نوح وڏا شاعر ٿي گذريا آهن. سن 1700ع ۾، مخدوم ابوالحسن سنڌي ۽ شاهه لطف الله قادري جهڙن عالمن ۽ شاعرن جا نالا پڻ ملن ٿا. ان کان پوءِ 1718ع ۾، ڪلهوڙن جي حڪومت شروع ٿي. هي دور سنڌي زبان ۾ علم ۽ ادب جو ’سونهري دور‘ سڏجي ٿو. هن دور ۾ خواجه محمد زمان لنواريءَ وارو، سنڌي زبان جو عظيم شاعر شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ، ميون شاهه عنات رضوي، عبدالرحيم گرهوڙي، مخدوم غلام محمد بگائيءَ، مخدوم معين، پيرومل کڻي، روحل فقير، تمر فقير، جلال کڻي، ميان سرفراز ڪلهوڙو ۽ مخدوم عبدالرئوف ڀٽي ٿي گذريا آهن.

ڪلهوڙن کان پوءِ ٽالپرن جو دور شروع ٿئي ٿو، هن دور جا عظيم شاعر سچل سرمست ۽ سامي ۽ سيد ثابت علي شاهه آهن. سچل سرمست کي ’هفت زبان شاعر‘ به چيو وڃي ٿو. سيد ثابت علي شاهه، سنڌي زبان ۾ پهريون ڀيرو مرثئي واري صنف جو رواج وڌو. هن دور ۾ ٻيا به ڪيترائي شاعر ملن ٿا، جن ۾ خليفو نبي بخش ’قاسم‘

لغاري، صديق فقير سومرو، حمل فقير لغاري، مراد فقير، صوفي دلپت، فقير نانڪ يوسف ۽ خوش خير محمد فقير هيسباڻي جا نالا اچي وڃن ٿا.

سن 1843ع ۾ انگريزن سنڌ فتح ڪئي. هن دور ۾ سنڌي ٻوليءَ جو موجوده رسم الخط ٺهيو ۽ سنڌي تعليم عام ٿي. هن دور جو عظيم شاعر قادر بخش بيدل آهي. ان کان سواءِ نثر ۾ پهريون قرآن پاڪ جو لفظي ترجمو مٿياريءَ جي آخوند عزيزالله ميمڻ ڪيو، جيڪو 1870ع ۾ ڇپجي پڌرو ٿيو.

1853ع ۾ سر ٻارٽل فريئر جي نگرانيءَ ۾ ڪميٽي ٺهي، جنهن ۾ موجوده سنڌي صورتخطيءَ کي نئين سر تشڪيل ۽ ترتيب ڏني وئي. ان وقت کان وٺي 1947ع ۾ پاڪستان ٺهڻ تائين سمورو وچ وارو عرصو عالمن ۽ اديبن سنڌي زبان جي وڏي خدمت ڪئي. جن ۾ مسلمان توڙي هندو عالم برابر جا شريڪ هئا. سنڌ جي اديبن، شاعرن ۽ عالمن پاڻ گهڻو موڪيو. سنڌ جا ماڻهو جديد ادب کان انگريزن جي دور ۾ روشناس ٿيا، نيون صنفون به ان دور ۾ سنڌي ادب جو حصو بنيون. جن ۾ ڊراما، ناول، مضمون، افسانا ۽ مقالا شامل آهن.

شمس العلماء مرزا قليچ بيگ پهريون سنڌي اديب آهي، جيڪو جديد سنڌي ادب جو محسن ۽ سنڌ جو شيڪسپيئر سڏجي ٿو. جنهن ادب جي هر لحاظ کان خدمت ڪئي. هن سوين ڪتاب لکيا ۽ ٻين ٻولين جا ڪتاب سنڌي ٻوليءَ ۾ ترجمو ڪيا. ان کان سواءِ سنڌي زبان ۽ ادب کي اهميت ڏيندي 1924ع ۾ ممبئي يونيورسٽيءَ مئٽرڪ کان وٺي بي.اي جي سطح تائين سنڌي مضمون کي نصاب ۾ شامل ڪيو، جنهنڪري سنڌي ادب ڏينهن ڏينهن هر صنف ۾ ترقي ڪندو ويو. حيدرآباد جي مشهور ديوان پرمانند ميوارام ’جوت‘ اخبار ڪڍي، جنهن سان سنڌي زبان کي مضمونن وسيلي وڏي هٿي ملي. ڊاڪٽر هوتچند مولچند گربخشاڻيءَ شاهه لطيف جي رسالي جا ٽي جلد تيار ڪري ڇپرايا. اهو سنڌ ۾ پهريون دفعو هو جو سائنسي طريقي سان تحقيق ۽ تشريح جو جديد انداز اختيار ڪيو ويو، جيڪو موجوده دور ۾ به هلندو ٿو اچي. ان بعد علامه عمر بن محمد دائودپوٽي، جينمل پرسرام ۽ پيرومل مهرچند آڏواڻي اهو سلسلو جاري رکيو.

ڪشنچند بيوس ۽ حيدر بخش جتوئي سنڌي شاعريءَ ۾ نواڻ آندي. انهيءَ کان اڳ محمد صديق ميمڻ، سنڌ مسلم ادبي سوسائٽي 1931ع ڌاري حيدرآباد ۾ قائم ڪئي. جيڪا 1950ع تائين هلي، جنهن ۾ هن سوسائٽيءَ طرفان 70 ڪتاب ڇپرايا ويا.

جڏهن ته هوندراج ’دڪايل‘ ۽ سوپراج ’فاني‘ جديد شاعري کي رخ ڏيندڙن ۾ هئا. نواز علي نياز، لطف الله بدوي، گویند مالهی، کیرت ٻاٻاڻي، سوپو گیانچنداڻي، سُنڊري اُتمچنداڻي ۽ ٻيا ڪهاڻيڪار، جن افساني نگاريءَ ۾ نواڻ آندي ۽ کيترن ادیبن اهڙو نثر لکيو، جنهن ۾ سنڌي سماج جو چٽ چٽيو ويو. سماجي براین ۽ خامین کي دور ڪرڻ لاءِ افساني جو رخ اختیار ڪيو ويو. ان سلسلي ۾ شڪارپور مان نڪرندڙ رسالي ’سندو‘ به وڏو ڪردار ادا ڪيو.

انگريزن جي دور ۾ کيترائي بلند پایہ شاعر پيدا ٿيا. جن ۾ خلیفو گل محمد گل، فاضل شاهه، آخوند محمد قاسم، غلام محمد ’گدا‘، میر عبدالحسین ’سانگي‘، حافظ حامد تڪڙائي، مرزا قليچ بيگ، مسرور بدوي، سید مصري شاهه، مفتون همایوني، الله بخش ’ابوجهو‘، ڪشنچند ’بوس‘، شمس الدین ’بلبل‘، فتح محمد سیوهاڻي، محمد هاشم ’مخلص‘، غلام احمد ’نظامي‘ ۽ ٻين شاعرن جا نالا ملن ٿا. ان کانسواءِ نثري ادب ۾ ان دور ۾، جن ليکڪن سنڌي علم ۽ ادب جي خدمت ڪئي، انهن ۾ منشي اڏارام، شمس العلماء مرزا قليچ بيگ، دیوان ڪوڙومل، لعلچند امرڏنو مل، پیرومل مهرچند آڏواڻي، ڊاڪٽر گر بخشاڻي، ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽو، علي خان ابڙو، جینمل پرسرام، علامہ آءِ.آءِ. قاضي، محمد عثمان ڏيپلاڻي، پرمانند میوارام، لیکراج ڪشنچند ’عزیز‘، محمد صدیق ’مسافر‘، خلیل مورائي، محمد بخش ’واصف‘، ڊاڪٽر ابراهیم خلیل، حافظ عبدالله بسمل، عثمان علي انصاري، مولانا دین محمد وفائي، سید میران محمد شاهه ۽ پیر علي محمد راشديءَ جا نالا قابل ذکر آهن. ان کان پوءِ واري دور ۾ ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ، ڊاڪٽر غلام علي الانا، مولانا غلام محمد گرامي، پیر حسام الدین راشدي، محمد ابراهیم جوپو، مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ، شیخ ایاز، نياز همایوني، عبدالکریم گداڻي، امر جلیل، سراج میمن، ڊاڪٽر نجم عباسي، طارق اشرف، نسیم کرل، سلیم گاڙهوي، استاد بخاري، تنویر عباسي، ممتاز مرزا، مراد علي مرزا، عبدالمجید سنڌي، میمن عبدالغفور سنڌي، محمد اسماعیل عرساڻي، حافظ احسن چنا، شیخ عبدالرزاق راز، جمال ابڙو، ڊاڪٽر عبدالجبار جوڻيجو، ڊاڪٽر نواز علي شوق، سلیم میمن، امداد حسینی، عبدالقادر جوڻيجو، ثمیرہ زرین، ماهتاب محبوب، سحر امداد، خیر النساء جعفري، ڊاڪٽر فهمیدہ حسین، ڊاڪٽر نور افروز خواجہ، نورالهدی شاهه ۽ تاج جوپو وغيره قابل ذکر نالا آهن.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. سنڌي ٻوليءَ ۾ لکت واري صورت ڪڏهن کان ملي ٿي؟
2. ننڍي کنڊ ۾ قرآن شريف جو ترجمو سڀ کان پهرين ڪهڙي ٻوليءَ ۾ ڪهڙي سن ۾ ٿيو؟
3. سومرن جي دور ۾ ڪهڙا رومانوي داستان ملن ٿا؟
4. سمن جي دور ۾ ڪهڙا شاعر ۽ بزرگ پيدا ٿيا؟
5. ڪلهوڙن جي دور ۾ سنڌي ٻوليءَ جو ڪهڙو عظيم شاعر پيدا ٿيو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

قديم، سورهياڻي، رسم الخط، اوت، ورهاڱو، روشناس،

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

جديد، بزدلي، نثر، خامين، شاهوڪار، حاڪم.

(د) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. سنڌي ٻولي ننڍي کنڊ جي تمام ۽ شاهوڪار ٻولي آهي.
2. سال 712ع ۾ سنڌ فتح ڪئي.
3. سال 883ع ۾ ڌاري قرآن پاڪ جو زبان ۾ پهريون ترجمو ٿيو.
4. عربن کان پوءِ جو دور شروع ٿيو.
5. سومرن کان پوءِ جو دور شروع ٿيو.
6. سن ڌاري مخدوم ابوالحسن سنڌيءَ، سنڌي زبان جي نئين رسم الخط ٺاهي.
7. قرآن پاڪ جو پهريون لفظي ترجمو مٽياري جي آخوند ڪيو جيڪو ۾ ڇپجي پڌرو ٿيو.
8. مرزا قليچ بيگ پهريون سنڌي اديب آهي، جيڪو سنڌي ادب جو محسن ۽ سنڌ جو سڏجي ٿو.

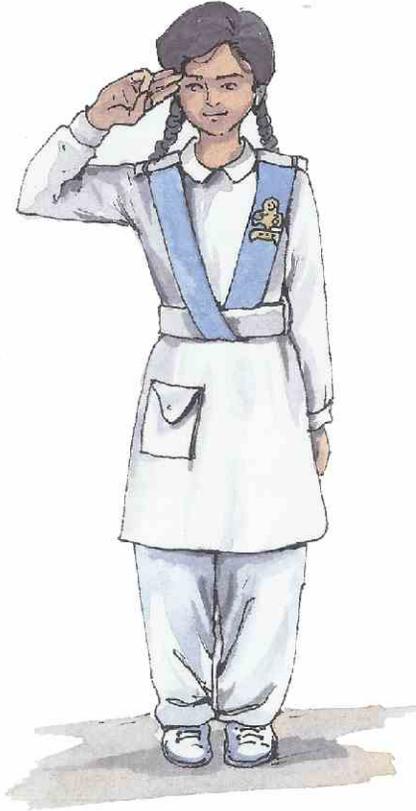
سڪيا جي حاصلات

- گرلز گائيد بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- اسڪائوٽ ۽ گرلز گائيد ۾ فرق سمجهڻ
- نظم و ضبط سکڻ
- خدمت جو جذبو پيدا ڪرڻ
- درست سوالن جا جواب چونڊڻ
- واحد لفظن جا جمع ٺاهڻ

سبق سورھون

گرلز گائيد

بارو! جهڙيءَ طرح اوهان اسڪائوٽنگ جي نالي ۽ ان جي ڪمن کان ته ڇڱيءَ طرح واقف آهيو. تهڙيءَ طرح گرلز گائيد به هوندي آهي. اسڪائوٽ ۽ گرلز گائيد جي تريننگ بلڪل هڪجهڙي هوندي آهي. فرق صرف ايترو آهي، جو اسڪائوٽ ۾ ڇوڪرا هوندا آهن ۽ گرلز گائيد ۾ ڇوڪريون هونديون آهن. اچو ته توهان کي ٻڌايون ته گرلز گائيد تنظيم ڪڏهن وجود ۾ آئي:

هونئن ته هيءَ تنظيم 1911ع ۾ وجود ۾ آئي هئي، پر باقاعده طور هيءَ تنظيم پاڪستان نهڻ جي ٻن مهينن کان پوءِ جڏهن قائداعظم لاهور آيو ته هن بيگم جي اي خان کي گرلز گائيد تنظيم جوڙڻ لاءِ چيو. ان سان گڏ پنهنجي پيٽ محترم فاطمه جناح کي به انهيءَ ڪم ۾ حصو وٺڻ لاءِ چيائين. محترم فاطمه جناح، ڪراچي موٽي اچڻ کانپوءِ 29 ڊسمبر 1947ع تي عورتن جو هڪ اجلاس گهرايو. انهيءَ اجلاس ۾ گرلز گائيد جي جوڙجڪ ڪئي وئي. اهڙيءَ ريت هيءَ تنظيم پاڪستان ۾ ڊسمبر 1947ع ۾ وجود ۾ آئي. هيءَ تنظيم نهايت ڪاميابيءَ سان ترقيءَ جون منزلون ماڻيندي رهي. جنهن جو مظاهرو 1957ع ۾ لاهور ۾ ٿيو. ان ۾ تقريباً هڪ هزار گرلز گائيد شرڪت ڪئي. بين الاقوامي سطح جي هڪ ٻي ريلي 12

فيبروي 1961ع ۾ شاهي قلعي لاهور کان ڪڍي وئي، جنهن ۾ لنڊن جي ملڪه الزبيث ۽ محترم فاطمه جناح خطاب ڪيو. هيءَ تنظيم ڏينهنون ڏينهن وڌندي وئي. هن جو ڪم مصيبت ۾ ڦاٿل ماڻهن جي مدد ڪرڻ هو. ان ڳالهه جو مثال 1965ع ۽ 1971ع جي جنگين ۾ ملي ٿو، جنهن ۾ نه صرف اسڪائوٽن پر گرلز گائيڊ به متاثرن جي خدمت ۽ مدد جو رپور مظاهرو ڪيو.

هن وقت هي تنظيم سنڌ، پنجاب، خيبر پختونخوا ۽ بلوچستان صوبن ۾ ڪم ڪري رهي آهي. هن تنظيم جو مقصد وطن جي چوڪرين جي اهڙي تربيت ڪرڻ آهي، جيئن هو هر معاشري ۾ بهترين شهري بڻجي گهرن ۾ خدمت گذار ٿي سگهن. نه صرف اهو پر هُنر سڳي حلال روزي به ڪمائي سگهن.

1989ع ۾، يونيسڪو طرفان پاڪستان گرلز گائيڊ ائسوسيئيشن تنظيم کي نوما (NOMA) نالي سان بين الاقوامي ايوارڊ مليو. جيڪڏهن ڪا به چوڪري ان ۾ ڪو ڪارنامو سرانجام ڏيندي آهي، ته ان کي صدر پاڪستان جي طرفان گولڊ ميڊل ڏنو ويندو آهي. عالمي سطح تي اسڪائوٽ ائسوسيئيشن پاران پاڪستان گرلز گائيڊ ائسوسيئيشن ۾ پيرا Olivia Award به حاصل ڪري چڪي آهي. هن تنظيم جون جيڪي چوڪريون پاڻيءَ ۾ ٿيندڙ سرگرمين يا هواڻي جهاز اڏائڻ جو شوق رکن ٿيون، انهن لاءِ ميرينر اسڪائوٽ جو شعبو قائم ڪيو ويو آهي. هواڻي جهاز وارو پروگرام، فنڊ نه هئڻ، ڪري 1970ع ۾ بند ٿي ويو.

گرلز گائيڊ جي هر ميمبر کان سندس تربيت دوران سڀ کان پهرين قسم ڪٿايو ويندو آهي، ۽ هوءَ تي آڱريون مٿي ڪٿي چوندي آهي ته: ”آءٌ واعدو ٿي ڪريان ته، آءٌ الله ۽ پنهنجي وطن پاڪستان جي قاعدن ۽ قانونن جي پابند رهنديس، ۽ انسانيت جي مدد ڪنديس، پاڪستان ۾ ٿيندڙ ترقياتي ڪمن ۾ حصو وٺنديس ۽ گرلز گائيڊ جي اصولن تي عمل ڪنديس.“

بارو! گرلز گائيڊ جا اصول يا قانون هن ريت آهن:

- گائيڊ جو واعدو پروسي جوڳو هجي.
- گائيڊ خوش مزاج، ملنسار ۽ بيءَ گائيڊ جي پيڻ هوندي آهي.
- گائيڊ ٻين جو خيال رکندي ۽ مدد ڪندي آهي.

- گائيد فرمانبردار هوندي آهي.
- گائيد جانورن جي به دوست هوندي آهي.
- گائيد وقت جو صحيح استعمال ڪندي آهي.
- گائيد ڪفايت شعار هوندي آهي.
- گائيد هر هڪ لاءِ مهربان هوندي آهي.
- گائيد پنهنجي سوچ، قول ۽ عمل جي پابند هوندي آهي.

هن تنظيم جي چارٽ موجب:

- جونيئر گائيد ڇهن کان 11 سالن تائين
- گائيد 11 سالن کان 16 سالن تائين
- سينيئر گائيد 16 سالن کان 21 سالن تائين ٿيندي آهي.

پاڪستان گرلز گائيد ائسوسيئيشن (PGGA) جي نالي سان مشهور آهي. گرلز گائيد، جونيئر ۽ سينيئر طبقن ۾ ورهائجن ٿيون. 2010ع موجب پاڪستان ۾ ڏينهن ڏينهن گرلز گائيد جو تعداد وڌي رهيو آهي ۽ ان جو هيڊڪوارٽر اسلام آباد ۾ آهي. ٻارو! اسان کي گهرجي ته اسين به گرلز گائيد وانگر پنهنجو پاڻ سان واعدو ڪريون ۽ پنهنجي پياري وطن پاڪستان جي خدمت ڪرڻ لاءِ هر وقت تيار رهون.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. گرلز گائيد ڪڏهن وجود ۾ آئي؟
2. پاڪستان نهڻ کانپوءِ قائد اعظم ڪنهن کي گرلز گائيد جوڙڻ لاءِ چيو؟
3. بين الاقوامي سطح تي پاڪستان ۾ ڪڏهن گرلز گائيد جي ريلي نڪتي ۽ ان ۾ ڪنهن ڪنهن خطاب ڪيو؟
4. گرلز گائيد جو هيڊڪوارٽر ڪٿي آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ ٻڌايو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

بنياد، سرانجام، ملنسار، ڪفايت شعاري، ترقياتي

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا جمع ٺاهيو:

تنظيم، زندگي، قاعدو، قانون، خدمت.

(د) هيٺ ڏنل جملن کي پڙهي صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. اسڪائوٽ تنظيم جو باني آهي.

(قائداعظم محمد علي جناح، لياقت علي خان، سر لارڊ بيدن پائول)

2. گرلز گائيڊ تنظيم جي باني آهي.

(بيگم جي. اي خان، بيگم رعنا لياقت علي خان، محترم فاطمه جناح)

3. گرلز گائيڊ آگريون مٿي ڪٿي واعدو ڪندي آهي.

(پنج، چار، ٽي)

4. پاڪستان گرلز گائيڊ ائسوسيئيشن کي 1989ع ۾ انعام مليو.

(يونيسڪو پاران، يونيسيف پاران، حڪومت پاڪستان پاران)

(و) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. گرلز گائيڊ وقت جو استعمال ڪندي آهي.

2. گرلز گائيڊ جا قول ۽ فعل هوندا آهن.

3. جونيئر گرلز گائيڊ سالن کان تائين هوندي آهي.

4. 1957ع ۾ لاهور ۾ گرلز گائيڊ شرڪت ڪئي.

سرگرمي: گرلز گائيڊ جي واعدن کي ياد ڪريو ۽ ڪاپي ۾ لکي اچو.

سکيا جي حاصلات

- پاڪستان جي موسمن بابت ڄاڻڻ
- آبھوا مطابق پاڪستان جي مختلف ڀاڱن جي طبعي بناوت ڄاڻڻ
- چوماسي هوائن بابت ڄاڻڻ
- مختصر نوٽ لکڻ
- لفظن جون ڌار ڌار معنائون ڄاڻڻ

سبق سترھون

پاڪستان جون موسمون

قدرت پاڪستان کي انيڪ نعمتن سان نوازيو آھي. انھن مان ھڪ نعمت پاڪستان جون چار موسمون يا مندُون آھن: سيارو، بهار، اونھارو، سرءُ. دنيا ۾ اھڙا گھٽ ملڪ آھن، جن ۾ چار مندُون ٿين ٿيون. آبھوا جي لحاظ کان پاڪستان کي مختلف طبعي علائقن ۾ ورھايو ويو آھي. انھن علائقن جي پنھنجي طبعي بناوت جي مطابق مختلف آبھوا ۽ موسم آھي. مثال طور: پاڪستان جي اترين علائقن ۾ وڏا جابلو ميداني علائقا، ساحلي علائقا ۽ بياباني علائقا اچي وڃن ٿا. اچو ته ڏسون ته پاڪستان جي مختلف علائقن ۾ ڪھڙي ڪھڙي موسم ھوندي آھي.

اُترين علائقن جا جابلو سلسلا:

ھي خطو، ملڪ جي اتر، اتر اولھ ۽ الھندي جابلو سلسلن تي مشتمل آھي. ھتي سياري جي موسم ڊگھي ٿئي ٿي. سيءُ وڌيڪ پوڻ سان گڏ برفباري به ٿئي ٿي. ھن علائقي ۾ اونھاري جي موسم جو مدو گھٽ ٿئي ٿو ۽ گرميءَ جو زور به گھٽجي وڃي ٿو.

ھنن جابلو علائقن ۾ برسات جبلن جي اوچائيءَ جي حساب سان پوندي آھي. اتر ۾ موجود جبلن جي اوچائي ٻن هزارن ميٽرن کان اٺن هزارن ميٽرن تائين آھي. اولھ وارن جبلن جي اوچائي ھڪ هزار کان چئن هزارن ميٽرن تائين آھي. سڀ کان وڌيڪ برسات اتر وارن جبلن تي پوندي آھي.

ميداني علائقا:

ھي ڀاڱو، سنڌو ماڻھو جي ميداني علائقن تي مشتمل آھي. ھن خطي ۾ شديد

گرمي ٿئي ٿي، جڏهن ته سياري جي مند ۾ سيءَ به چڱا پون ٿا. اونهاري ۾ چوماسي جا مينهن پون ٿا. ميداني علائقن جي اتر ۽ ڏکڻ ۾ برسات ڪٿي گهٽ ته ڪٿي وڌيڪ پوي ٿي. سنڌوماٿريءَ جي ڏکڻ وارن ميداني علائقن ۾ برسات گهٽ پوي ٿي ۽ گرمي گهڻي ٿئي ٿي.

ساحلي علائقا:

هي ڀاڱو، پاڪستان جي ڏکڻ ۾ موجود ساحلي پٽي يا سامونڊي ڪناري تي مشتمل آهي. هن کي انڊس ڊيلٽا چيو ويندو آهي. بلوچستان ۾ مڪران جي ساحلي پٽي به هن علائقي ۾ شامل آهي. اونهاري ۾ جڏهن زمين جي گرمي پد ۾ اضافو ٿيندو آهي ته سمنڊ وري ڪجهه ٿڌو رهندو آهي. سياري ۾ جڏهن زمين جو گرمي پد گهٽ هوندو آهي ته سمنڊ جو گرمي پد وڌيڪ گرم هوندو آهي. اپريل کان سيپٽمبر تائين گهم وڌيڪ ٿيندي آهي. مئي، جون ۽ آڪٽوبر جا مهينا سخت گرم هوندا آهن. مجموعي طور هن علائقي ۾ برسات گهٽ پوي ٿي. ڪراچيءَ کان رٺ ڪڇ تائين سڄي سامونڊي ڪناري تي رڳو چوماسي جي مند ۾ مينهن پون ٿا. مڪران جي ساحلي علائقي ۾ برسات سياري جي موسم ۾ پوي ٿي.

بياباني علائقا:

هي علائقا، ڏکڻ اولهه ۾ بلوچستان ۽ ڏکڻ اوڀر ۾ ريگستاني علائقن تي مشتمل آهن. هتي موسم خشڪ ٿئي ٿي. ريگستاني علائقن ۾ پنجاب صوبي جو چولستان ۽ سنڌ جو ٿر، ڪاچو ۽ ڪوهستان شامل آهن. هنن علائقن جي موسم خشڪ ۽ گرم ٿئي ٿي. مئي کان سيپٽمبر تائين گرم هوائون لڳن ٿيون. سنڌ جي بياباني علائقن ۾ چوماسي جي مند ۾ عام طور برسات پوي ٿي. بلوچستان ۾ وري سياري جي مند ۾ برسات پوي ٿي. هنن علائقن ۾ سخت گرمي ٿئي ٿي ۽ اڪثر ڏڪار واريون حالتون رهن ٿيون.

هوا جو دٻڻ:

اونهاري ۾ پاڪستان جي ميداني علائقن ۾ سخت گرمي ٿئي ٿي. جنهن ڪري گرم هوائون لڳن ٿيون. ساڳئي وقت سمنڊ ۾ گرمي پد گهٽ رهي ٿو، ڇاڪاڻ ته پاڻي گرميءَ کي آهستي جذب ۽ خارج ڪري ٿو.

اونهاري ۾ زمين جي ڀيٽ ۾ سمنڊ تي هوا جو داب وڌيڪ ٿئي ٿو. جنهن ڪري چؤماسي جون هوائون سمنڊ کان زمين ڏانهن رخ ڪن ٿيون. اهي هوائون جولاءِ کان آگسٽ تائين سنڌو ماٿريءَ جي مٿانهين ۽ هيٺاهينءَ وارن علائقن ۾ برسات آڻين ٿيون. سياري ۾، اها صورتحال تبديل ٿي وڃي ٿي، ڇاڪاڻ ته آهستي آهستي زمين تي هوا جو داب ۾ واڌ ٿئي ٿي. اونهاري ۾ شروع ٿيندڙ چؤماسي واريون برساتون سرءُ ۾ ختم ٿي وڃن ٿيون.

برسات جي اهميت:

پاڪستان ۾ برسات جو مکيه ذريعو چؤماسي جون هوائون آهن. اهي هوائون اونهاري ۾ برسات آڻڻ جو سبب بنجن ٿيون. انهن برساتن جو مقدار ۽ وقت مختلف علائقن ۾ مختلف ٿئي ٿو. هن برسات جو پاڪستان جي زراعت ۾ اهم ڪردار آهي، خاص ڪري بياباني علائقن ۾ ٿيندڙ زراعت ۽ چوپائي مال جي پالنا لاءِ هيءَ برسات نهايت اهميت واري آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. پاڪستان جي موسمن جا نالا ٻڌايو؟
2. پاڪستان ۾ آبھوا جي لحاظ کان ڪيترا ڀاڱا آهن؟
3. اترين علائقن ۾ موسم ٿڌي ڇو هوندي آهي؟
4. پاڪستان ۾ سڀ کان وڌيڪ برسات ڪهڙي علائقي ۾ پوندي آهي؟
5. ميداني علائقن جي موسم ڪهڙي هوندي آهي؟
6. ساحلي علائقي کي ڪهڙي نالي سان سڏبو آهي؟
7. پاڪستان جي ساحلي علائقن ۾ گهم ڪهڙن مهينن ۾ ٿئي ٿي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

داب، طبعي، مطابق، بناوت، بياباني، آبھوا، ساحلي پٽي،
خارج، ڌڪار، رُخ

(ج) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. پاڪستان ۾ سڀ کان وڌيڪ گرمي مهينن ۾ ٿئي ٿي.
2. بلوچستان جي ساحلي پٽي به هن علائقي ۾ اچي ٿي.
3. سنڌو ماٿريءَ جي علائقي ۾ برسات گهٽ پوي ٿي.
4. بلوچستان جي ساحلي پٽيءَ ۾ ۽ مهينا تمام گرم ٿين ٿا.
5. پاڪستان جي صوبي پنجاب ۾ ريگستاني علائقو آهي.
6. سنڌ ۾ نالي سان ريگستاني علائقو آهي.

(د) هيٺ ڏنل جملا پڙهي ڏنل جوابن مان درست جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. پاڪستان جي اتر وارن علائقن ۾ موسم ڊگهي ٿئي ٿي.
(گرميءَ جي بهار جي سرءُ جي سياري جي)
2. پاڪستان جي اتر اولهه وارو علائقو مشتمل آهي.
(ريگستاني سلسلي تي، ساحلي علائقي تي، ميداني علائقي تي،
جابلو سلسلي تي)
3. پاڪستان ۾ سڀ کان وڌيڪ برسات پوي ٿي.
(ٿر ۾، ڪوهستان ۾، اتر وارن جابلو علائقن ۾، چولستان ۾)
4. ڪراچيءَ کان رڻ ڪڇ تائين مينهن پون ٿا.
(چوماسي جا، مندائتا، سياري وارا، مينهن پوي ٿي ڪونه)
5. اونهاري جي موسم ۾ زمين جي پيٽ ۾ هوا جو ڊاڀ وڌيڪ ٿئي ٿو.
(جبلن تي، سمنڊ تي، ميداني علائقن تي، درياهن تي)

(ه) هيٺ ڏنل لفظن جون ڌار ڌار معنائون لکو:

ڪاڌو، هار، ڪارو، چڪو، نار، نار

(و) هيٺ ڏنل لفظن جي سمجهاڻي ڏيو:

انيڪ، خطو، ماٿري، چؤماسو، ريگستان، بيابان، ڪوهستان.

ياد رکيو: موسم کي سنڌيءَ ۾ مُند ۽ رُت به چئبو آهي.

سرگرمي: برفباريءَ وارن علائقن جي باري ۾ پنهنجي ڄاڻ موجب مختصر نوٽ لکو.

سکيا جي حاصلات

- مينهن جي نظارن مان لطف وٺڻ
- نظر سُر ۽ لئه سان پڙهڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻڻ
- شعر مڪمل ڪرڻ

سبق ارڙهون

بادل ڊوڙو

پيارا پيارا بادل ڊوڙو، ميگهه ملههرا بادل ڊوڙو،
او متوارا بادل ڊوڙو، پاڻيءَ وارا بادل ڊوڙو،
ڪارا ڪارا بادل ڊوڙو!

گلشن جو مالهي گهٻرايو، ڪيتيءَ جو والي گهٻرايو،
دانا ۽ سوالي گهٻرايو، ادنيٰ ۽ عالي گهٻرايو،
ڪارا ڪارا بادل ڊوڙو!

بجلي چمڪي چم چم چم، پاڻي برسي رڻ جهم رڻ جهم،
ٿئي چوڌاري چم چم چم، رنگجي رنگ نئين ۾ عالم،
ڪارا ڪارا بادل ڊوڙو!

گهور گهٽا چانئي آ ڪاري، مستيءَ ۾ جهومي هر تاري،
فرش زمين تي ٿئي گلڪاري، خاص خوشي ڊوڙي چوڌاري،
ڪارا ڪارا بادل ڊوڙو!

سال پڄاڻان سانوڻ آيو، پاڳين جي اڇ پاڳ پڙايو،
هرڪو ٻار خوشيءَ جهومايو، سُر ۾ ’دڪايل‘ سانوڻ ڳايو،
ڪارا ڪارا بادل ڊوڙو!

هوندراج ’دڪايل‘

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. ميگه ملهار مان ڇا مراد آهي؟
2. عالم جي نئين رنگ ۾ رنگجڻ مان ڇا مراد آهي؟
3. زمين تي گلڪاري ڪڏهن ٿيندي آهي؟
4. ڪارا ڪارا بادل ڇو ڊوڙندا آهن؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

ميگه ملهار، گلشن، کيتي، دانا، ادني، گهورگهٽا

(ج) هيٺ ڏنل بند مڪمل ڪريو:

- بجلي چمڪي چم چم چم چم ، پاڻي رم جهم رم جهم،
ٿئي چم چم چم چم، رنگ جي رنگ نئين ۾ عالم،
ڪارا ڪارا ڊوڙو!
- سال پڄاڻان سانوڻ آيو ،
..... سُر ۾ ’دڪايل’ سانوڻ ڳايو،
ڪارا ڪارا ڊوڙو!

(د) پنهنجي پسند جي بند کي پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪريو.

(ه) ’مينهوڳيءَ جي مند‘ تي مختصر نوٽ لکو.

ياد رکو ته:

هوندراج ’دڪايل‘ لاڙڪاڻي جو رهاڪو ۽ سنڌي ٻوليءَ جو سنو، جديد ۽ قومي شاعر آهي. ’قومي للڪار‘، ’سنگيت ڦول‘ ۽ ٻيا ڪيترائي شاعريءَ جا مشهور ڪتاب لکيا اٿس.

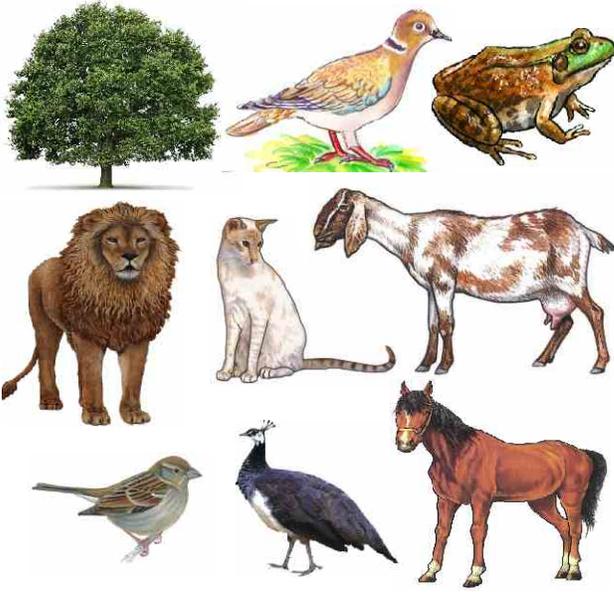
سکيا جي حاصلات

- علم حياتيات بابت ڄاڻڻ
- درست جواب لکڻ
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ
- مختلف مرضن جي ٽڪن بابت ڄاڻڻ
- گرامر متعلق ڄاڻڻ

سبق اوڻيهون

حياتيات

حياتيات، 'حياتيءَ جو علم' هر جاندار، انسان، جانور، پکي پکڙ، پوٽا، مطلب ته پاڻي، هوا ۽ مٽيءَ ۾ رهندڙ هر جيوَ جي حياتي متعلق ڄاڻ کي علم حياتيات سڏجي ٿو.

جنهن جو سائنسي نالو بايولاجي آهي. حياتيات جا ماهر رات ڏينهن جاکوڙ ڪري جهنگلي جيوت کان وٺي، انسان ذات جي زندگي ۽ خوشحاليءَ لاءِ ڪم ڪري رهيا آهن. حياتيات هڪ وسيع علم آهي، ڇو ته انهيءَ جو ماحول ۽ ان ۾ رهندڙ سڀني زندهه شين جو هڪٻئي سان گهرو تعلق آهي. حيوانيات، نباتات ۽ قدرتي ماحول هڪٻئي تي اثرانداز ٿين ٿا.

آڳاٽي زماني کان هن علم، ترقيءَ جا ڏاڪا چڙهندي، انسان جي بقا ۽ پلائيءَ لاءِ ساراهه جوڳا ڪم ڪيا آهن. جيئن ته يونان ۽ روم کي هر علم ۽ فن جو سرچشمو سمجهيو ويندو هو، تنهنڪري هن علم جا باني، ارسطو، بطليموس، فيثاغورث ۽ ٻيا ماهر سمجهيا ويندا هئا. انين صدي عيسويءَ کان پندرهن صدي عيسويءَ تائين مسلمان سائنسدانن، يونانين جا ڪتاب پڙهي، رومي ۽ سنسڪرت مان به ترجمو ڪيا. ان کان سواءِ هنن، ڪيترائي نوان ڪتاب لکي، تحقيقي ۽ تدريسي مرڪز کوليا. ان دور ۾ ڪيترائي نامور سائنسدان ۽ سندن ڪارناما مشهور ٿيا، جن ۾ ابن الهيشم، بو علي سينا، فارابي، رازي ۽ الخوارزمي مشهور آهن. انهن ماهرن جانورن، پوتن، جراحي ۽ طب تي 'الحيوان'، 'النباتيات'، 'ميزان الحکمة'، 'القانون في الطب' ۽ 'الشفاء' جهڙا مشهور ڪتاب لکيا.

پندرھين صدي عيسويءَ کان پوءِ، يورپين ۽ ٻين قومن، حياتيات جي مختلف شاخن ۾ ڪيترائي ڪارناما سرانجام ڏنا. انهن مان چارلس ڊارون، لوئس پاسچر، جان مينڊليف، ۽ جوزف جيڪسن لسٽر آهن ۽ اينٽن وان ليئون خوردبين ايجاد ڪئي، جنهن سان ننڍا ننڍا جيو، پسون، جراثيم، بئڪٽريا ڏسي سگهجن ٿا، انهيءَ علم کي ’مائڪرو بايولاجي‘ چيو وڃي ٿو. ان کان سواءِ هنن جيوگهرڙا، بئڪٽريا، جيت مار دوائون، ماما ۽ ٽي.بي، مليريا، مُدي جو بخار، سائيءَ جي بيماري ۽ پوليو جهڙين خطرناڪ بيمارين کي روڪڻ لاءِ ٿڪا ايجاد ڪيا ۽ انهن جا بئڪٽريا ڳولي لڏا.

حياتيات جي ترقيءَ سان انساني زندگيءَ ۾ انقلابي تبديليون آيون آهن. جيئن ته، صحت جي بهتريءَ، فصلن جي حفاظت، جانورن ۽ ٻوٽن جو علاج، باغباني ۽ حياتياتي تحقيق جي سلسلي ۾ چڱي خاصي ترقي ٿي آهي. وچڙندڙ يا وبائي مرض: ماما، سلهم، ڪرتيو، خناق ۽ ڪاري سائيءَ لاءِ ٿڪن جي ايجاد به هن علم جي ترقي جي ڪري ٿي آهي.

جديد ٽيڪنالاجيءَ ذريعي فئڪٽرين ۾ جانورن لاءِ مصنوعي کاڌو تيار ڪيو وڃي ٿو، جيئن مڇين ۽ ڪڪڙين جي خوراڪ وغيره. ان کاڌ خوراڪ ذريعي مڇيون ۽ ڪڪڙيون تيزيءَ سان پنهنجو جسم وڌائين ٿيون ۽ انساني خوراڪ ۾ واڌاري جو سبب بڻجن ٿيون. اهڙيءَ ريت کير ۽ گوشت وارن جانورن جي پڻ مصنوعي طور تي واڌ ويجهه سان نسل پيدا ڪيا وڃن ٿا. جنهن سان جانورن جو قدبت تيزيءَ سان وڌي ٿو ۽ کير وارن جانورن ۾ کير وڌيڪ پيدا ٿئي ٿو. اهڙي نموني اسان جون گوشت ۽ کير جون تيزيءَ سان وڌندڙ گهرجون پوريون ٿين ٿيون. نه رڳو اهو، پر تازن ميون، پاجين ۽ فصلن جي ٻجن ۾ سائنسي تحقيق وسيلي تبديلي آڻي انهن جي پيداوار ۾ تمام گهڻو اضافو به ڪيو وڃي ٿو. سائنسدانن جو اسان تي اهو وڏو احسان آهي، جو حياتيات جي ميدان ۾ ڏينهن رات نيون نيون تبديليون آڻي، هن ڌرتيءَ تي وڌندڙ آباديءَ لاءِ خوراڪ ۾ اضافو ڪري رهيا آهن.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. حياتيات ڇا ڪي سڏجي ٿو؟
2. حياتيات جي علم جا باني ڪير آهن؟
3. خوردبيني ڪنهن ايجاد ڪئي؟
4. خوردبيني يا مائڪرو اسڪوپ ڪهڙي ڪم اچي ٿي؟
5. حياتيات جي علمي ترقيءَ انساني زندگيءَ ۾ ڪهڙو انقلاب آندو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

نباتات، حياتيات، وسيع، متعلق، تدريسي، طب

(ج) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. حياتيات ڪي ٻيو سڏبو آهي.
2. حياتيات جي علم جا باني ارسطو ۽ مشهور ٿيا.
3. ننڍا جيو ۽ جراثيم وسيلي ڏسي سگهجن ٿا.
4. حياتياتي تحقيق وسيلي صحت ۽ جي چڱي ترقي ٿي آهي.
5. حياتيات هڪ علم آهي.

(د) حياتيات جي علم وسيلي سائنسدانن ڪهڙن مرضن جا ٽڪا تيار ڪيا آهن، تن جا نالا لکو.

(ه) صفت مان اسم ٺاهيو. جيئن: گاڙهو مان گاڙهاڻ

اوهان اهڙا ڪي ٻيا لفظ لکو.

سرگرمي: حياتيات جي علم بابت حاصل ڪيل ڄاڻ پنهنجن لفظن ۾ لکو.

سکيا جي حاصلات

- قدرتي آفتن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- قدرتي ۽ انساني آفتن ۾ فرق سمجهڻ
- لفظن کي جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- لفظن جا واحد جمع ٺاهڻ
- لفظن جا ضد لکڻ
- مضمون ۽ درخواست لکڻ

سبق ويهون

قدرتي آفتون

آفتون ٻن قسمن جون ٿينديون آهن: هڪ قدرتي آفتون ۽ ٻيون انسان جون پيدا ڪيل آفتون. قدرتي آفتن ۾ زلزلا، ٻوڏون، سامونڊي طوفان ۽ طوفاني هوائون شامل آهن، جڏهن ته انسان پاران پيدا ڪيل آفتن ۾

گهرن ۾ اوچتو باهه جا واقعا، دونهون، خطرناڪ گئسن جو پکڙجڻ ۽ سمنڊ ۾ تيل جو وهڻ، ڪارخانن مان نڪرندڙ گند ڪچرو ۽ مختلف بيمارين جو پکڙجڻ شامل آهن.

قدرتي آفتون:

زلزلا: جڏهن زمين جي اندر موجود مختلف تهه هڪٻئي سان ٽڪرائجن ٿا ته زمين جي مٿاڇري تي لوڏا محسوس ڪيا وڃن ٿا، جنهن کي زلزلو چيو وڃي ٿو. زلزلي جي نتيجي ۾ زمين تي موجود گهر ۽ عمارتون ڪري پون ٿيون ۽ انهن ۾ ڌار پئجي وڃن ٿا. عمارتن جي ڪرڻ ڪري ماڻهو دٻجي مري يا زخمي ٿي پون ٿا. زلزلي اچڻ سان وڻ بجلي جي تارن مٿان ڪري پون ٿا ۽ جڏهن اهي تارون پاڻيءَ ۾ ڪري پون ٿيون ته ڪرنٽ لڳڻ سبب ماڻهو توڙي جانور مري يا زخمي ٿي سگهن ٿا.

زلزلي اچڻ جي صورت ۾ هيٺيان ٽڪڙا قدم کڻڻ گهرجن:

1. زلزلي اچڻ جي صورت ۾ ڪنهن ميدان يا کليل جڳهه تي وڃڻ گهرجي.
2. جيڪڏهن ڪنهن عمارت ۾ آهيو ته هيٺ ويهي رهو، ميز يا ڪرسي جي هيٺان پناهه

- ونو. ان وقت تائين وينا رهو، جيستائين زلزلو مڪمل طور تي ختم ٿي وڃي.
3. گهر يا عمارت جي ٻاهرين ڀتين ۽ درين کان پري رهو ته جيئن شيشا ٽٽڻ جي صورت ۾ لڳي نه سگهن.
 4. جيڪڏهن ڪنهن سواريءَ ۾ آهيو ته گاڏيءَ کي بيهارڻ گهرجي. گاڏيءَ جا بلب ٻاري، گاڏيءَ اندر ويهڻ گهرجي.
 5. جيڪڏهن ٻاهر ڪليل ميدان تي آهيو ته وڻن، بجلي جي ٿنڀن ۽ ڀتين کان پري رهو ته جيئن انهن جي ڪرڻ سان توهان کي ڪو نقصان نه ٿئي.
 6. زلزلي جي ڪري ڪنهن جڳهه ۾ ڦاسي پئو ته سڀني وڃائي ٻين کي مدد لاءِ سڏ ڪريو.
 7. سڀني نه هٿڻ جي صورت ۾ ڪنهن ڪاٺيءَ يا لوهه کي پٽ يا زمين تي هڻو ته جيئن امدادي ٽيم جو ڌيان توهان ڏانهن چڪجي سگهي.
 8. ماچيس جي تيلي بلڪل نه ٻاريو، چاڪاڻ ته گئس خارج ٿيڻ جي صورت ۾ باهه لڳڻ جو خطرو ٿي سگهي ٿو.

ٻوڏون: موسمن ۾ تبديلي ۽ مسلسل برساتن جي ڪري پاڪستان جي اترين علائقن جي جبلن جي برف پگهري ٿي، جنهن ڪري درياهن ۾ پاڻي وڌيڪ اچي ٿو. درياهي ٻيلن ۾ حد کان وڌيڪ واڌي ٿي. سبب درياهن ۾ ٻوڏن جو خطرو رهي ٿو. واهن جي صفائي ۽ نيڪال جو صحيح انتظام نه هجڻ سبب پڻ ٻوڏ جو خطرو رهي ٿو.

ٻوڏ جي امڪاني صورت ۾ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

1. ٻوڏن جي ڏينهن ۾ مٿانهين جڳهه تي رهو، ته جيئن نقصان کان بچي سگهجي.
2. گهر وارن ۽ چوپائي مال کي ڪنهن محفوظ جڳهه تي منتقل ڪريو.
3. گهر جي سامان کي مٿانهين ۽ محفوظ جڳهه تي رکو.
4. ننڍن ٻارن لاءِ ضروري آهي ته انهن کي پنهنجو نالو، ماءُ ۽ پيءُ جو نالو، فون نمبر ۽ گهر جو پتو معلوم هجي ته جيئن هو ٻوڏ جي صورت ۾ ڪٿي گم نه ٿي وڃن.

5. اهڙي معلومات ڪارڊ تي لکي سڀني ننڍن ٻارن کي ڳچيءَ ۾ وجهي ڇڏجي. ڪارڊ تي پلاسٽڪ چڙهيل هجي ته جيئن اهو محفوظ رهي سگهي.
6. ٻوڏ جي ڏينهن ۾ ٻوڏ جي پاڻيءَ ۾ ڪيڏن نهائيت خطرناڪ آهي.
7. پاڻيءَ جو وهڪرو تيز هوندو آهي. پاڻي خراب به هوندو آهي، جنهن ڪري بيماريون ڦهلجي سگهن ٿيون. انهن کان بچاءُ ڪجي.
8. درياهن ۽ واهن ۾ وڌندڙ پاڻيءَ تي نظر رکڻ گهرجي.

طوفاني بارشون: اونهاري جي موسم ۾ چؤماسي جا مينهن عام طور جولاءِ کان آگسٽ تائين پون ٿا. هي برساتون اڪثر طوفاني صورت اختيار ڪن ٿيون. طوفاني برساتن سان گهرن جون ڇتيون متاثر ٿين ٿيون. ڪچا گهر پاڻيءَ ۾ لڙهي وڃن ٿا ۽ بجليءَ جون تارون ڪري پون ٿيون، جنهن ڪري انساني آباديءَ کي خطرو ٿئي ٿو. سامونڊي طوفان: سمنڊ ۾ هوا جي گهٽ دٻاءُ سبب زوردار هوائون طوفاني صورت ۾ لڳن ٿيون ۽ آسپاس جي ماحول تي دٻاءُ وجهن ٿيون. طوفاني هوائن جي رفتار عام طور ستر کان سو ڪلوميٽر

هوندي آهي. انهن تيز هوائن سان وڻ ڪري پون ٿا، جن جي هيٺان دٻجي ماڻهو مري وڃن ٿا يا وري زخمي ٿين ٿا. انساني زندگي ۽ مال توڙي ملڪيتون متاثر ٿين ٿيون. بجليءَ جي تارن جي ڪرڻ سان شارٽ سرڪٽ

ٿي سگهي ٿو. گهرن جون ڇتيون اڏامي وڃن ٿيون.

سامونڊي طوفان کان بچاءُ جا اُپاءُ ۽ تڪڙا طريقا:

1. جڏهن طوفان اچي ته گهر کان ٻاهر نه نڪرو.
2. بهتر آهي ته اسڪول، اسپتال يا ڪنهن پڪي عمارت ۾ پناهه وٺو، ڇو ته عام طور تي اهي محفوظ جايون هونديون آهن.
3. ريڊيو ۽ ٽي. وي تي هلندڙ اعلان ۽ خبرون ٻڌندا رهو ته جيئن طوفان جي باري ۾ معلومات ملندي رهي.

ڏڪار: گهڻي وقت تائين برساتون نه پوڻ ڪري ڏڪار پيدا ٿين ٿا. ڏڪار جي ڪري وڻن ۽ ٻوٽن کي گهربل پاڻي نٿو ملي، جنهن ڪري اهي سڪي وڃن ٿا. پاڻيءَ جا تلاءَ به خشڪ ٿي وڃن ٿا. ٿر، ڪاڇي ۽ ڪوهستان ۾ رهندڙ ماڻهن جو گذر سفر چوپائي مال تي آهي. ڏڪار ۾ چوپائي مال جو چارو ختم ٿي وڃي ٿو. مناسب چارو ۽ پاڻي نه ملڻ ڪري چوپايو مال مرڻ لڳي ٿو. موسم ۽ ماحول جي انهن تبديلين جو انساني زندگيءَ تي گهرو اثر پوي ٿو. انسانن کي زندهه رهڻ لاءِ ٻوٽن، چوپائي مال، ۽ پاڻيءَ جي ضرورت پوندي آهي. جڏهن اهي ٿيئي شيون نه ملن ته انساني زندگي متاثر ٿيندي آهي. برساتون نه پوڻ ڪري فصل نه ٿا پوکي سگهجن. چوپايو مال بيمار ۽ ڪمزور ٿي وڃي ٿو. مقامي ماڻهن جي صحت به متاثر ٿي ٿي.

ڏڪار کي ڪيئن منهن ڏجي؟

1. پاڻيءَ جا ڪوهه ڪوتيا وڃن.
2. پاڻي احتياط سان استعمال ڪجي ۽ ماڻهن کي گهٽ پاڻي استعمال ڪرڻ جا طريقا ٻڌايا وڃن ٿا.
3. برسات جو پاڻي ذخيرو ڪرڻ لاءِ تلاءَ ٺاهيا وڃن.
4. پاڻيءَ کي زيان ٿيڻ کان بچايو وڃي.
5. گهٽ پاڻيءَ تي ٿيندڙ فصل ۽ چارو پوکيو وڃي.
6. ٻوٽن ۽ پاڇين جي بچڻ جي حفاظت ڪئي وڃي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. آفت ڇا ڪي ٿو سڏجي؟
2. قدرتي آفتون ڪهڙيون آهن؟
3. انساني آفتن جا نالا ٻڌايو؟
4. زلزلو ڇا آهي؟
5. ٻوڏ يا سيلاب ڪهڙي قسم جي آفت آهي؟
6. ٻوڏ کان بچڻ جا طريقا بيان ڪريو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
عملدار		
چوپايو		
چارو		
مناسب		
پتو		
دبجي		
عمارت		
منتقل		

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا واحد جمع لکو:

صورت، زلزلاءَ آفت، ذخيرو، تار، لوڏو، واقعو

(د) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو:

جيئرو، انسان، اچڻ، هيٺ، صفائي، وڌيڪ

(ه) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. زلزلي اچڻ سان وڻ جي تارن مٿان ڪري پون ٿا.
 2. زلزلي اچڻ وقت ويهي رهيو يا هيٺان پناهه وٺو.
 3. زلزلي سبب ڪنهن جڳهه ۾ ڦاسي پئو ته وڃائي موجودگيءَ جو اطلاع ڏيو.
 4. درياهي پيلن ۾ حد کان وڌيڪ واڌيءَ جي سبب ۾ ٻوڏ جو خطرو رهي ٿو.
 5. طوفان اچڻ واري حالت ۾ اسڪول يا پڪي ۾ پناهه وٺو.
 6. برسات جو پاڻي ذخيرو ڪرڻ لاءِ ٺاهيا وڃن.
- (و) قدرتي آفتن جا نالا لکو ۽ ان مان ڪنهن به هڪ تي حاصل ڪيل معلومات پنهنجي لفظن ۾ لکو.

(ز) واسطيدار عملدارن ڏانهن متاثر ماڻهن جي مدد لاءِ درخواست لکو.

سڪيا جي حاصلات

- نظر ۾ آڪائي پڙهي لطف اندوز ٿيڻ
- نصيحت ڀريون ڳالهيون سڪڻ
- نظر سُڙ ۽ لُڙ ۾ پڙهڻ
- نوان لفظ استعمال ڪرڻ
- زمان ماضي قريبن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- نظر جي مرڪزي خيال کان واقف ٿيڻ

سبق ايڪيهون

بادشاهه ۽ مسخري جي ڳالهه

ڪچهريءَ ۾ پهري هُو وينو هو تاج.
شهنشاهه تنهن کي تڏهن هيئن چيو:
مگر ياد رکجانءِ منهنجو انعام،
ڏجان چيز منهنجي تهين کي نه جهت!
وئي مسخري ڪئي سلامن جي سن.
پڇڻ مسخرو تنهن امالڪ ويو.
دعا ڪا پڇاڙيءَ ۾ مون کي تون ڪر.
”شهنشاهه جي موت ٿيندي ڪڏهن؟“
وريو ڪونه ڄاڻان نڪو ڪو وري.
”سفر جي تياري توهان ڇا ڪئي؟“

شهنشاهه هڪڙو هُئو خوش مزاج،
اچي مسخرو ات سلامي ٿيو،
”ميان مسخرا تو کي ڏيان ٿو انعام،
”ڏسين پاڻ کان عقل ۾ ڪوبه گهت،
شهنشاهه تنهن کي ڏني پوءِ لڻ،
هڪي ڏينهن شهنشاهه بيمار ٿيو،
چيو شاهه تنهن کي: ”وجان ٿو سفر،
پڇيو مسخري اُت ٻڌي هت تڏهن:
چيو شاهه: ”وجان ٿو پري کان پري،
پڇيو مسخري پوءِ ٻڌي هت ٻئي:

چيو شاه: ”سفر لاءِ ناهيان تيار، ڪندو معاف شل مون کي پروردگار!“
 چيو مسخري: هي عجب آ بيان، عقل اڄ اوهان جو سڄو ٿيو عيان.
 وڃي جو سفر تي نٿو ٿي تيار، عقل جو انهيءَ وٽ چئبو ڏڪار!
 ”ونو لٺ پنهنجي نه گهرجي مون کي، اوهان جي امانت اوهان کي هجي!“

پيرو مل ’غريب‘

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. بادشاهه مسخري کي انعام ڏيڻ کان اڳ ڪهڙي نصيحت ڪئي؟
2. بيماريءَ جي حالت ۾ بادشاهه ڪهڙي سفر تي وڃڻ جو اشارو ڏنو؟
3. بادشاهه جي ان چوڻ جو مطلب ڇا هو ته: ”وريو ڪونه ڄاڻان نڪو ڪو وري“
4. مسخري بادشاهه کي لٺ ڇو موٽائي ڏني؟
5. اسان کي موت واري سفر جي ڪهڙي تياري ڪرڻ گهرجي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

امالڪ، عيان، انڪار، وريو، مسخرو، هڪي

(ج) هيٺ ڏنل جملو پڙهو:

مون خط لکيو آهي:

مٿئين جملي ۾ ”لکيو آهي“ فعل زمان ماضي قريب آهي. اوهين ٻيا اهڙا جملا لکي ڏيکاريو، جن جو فعل زمان ماضي قريب هجي.

پيرو مل مهرچند آڏواڻي، حيدرآباد، سنڌ ۾ ڄائو. شاعريءَ ۾ سندس تخلص ’غريب‘ آهي. هو سنڌي ٻوليءَ جو سٺو نثر نويس ۽ خوبصورت شاعر پڻ هو. ’نو بهار‘ سندس ٻاراڻن گيتن جو ڪتاب آهي.

استاد لاءِ هدايت: استاد ٻارن کي هن نظم جي مرڪزي خيال بابت سمجهائي ڏئي.

سکيا جي حاصلات

- انفارميشن ٽيڪنالاجيءَ کان آگاهه ڪرڻ
- درست جواب ڏيڻ
- لفظن جي معنيٰ ڏئي، جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- اصطلاحن بابت ڄاڻڻ
- مضمون جي صنف بابت ڄاڻڻ

سبق ٻاويهون

سائنسي ترقي

انساني تجربن ۽ مشاهدن وسيلي جيڪي نتيجا حاصل ڪيا ويندا آهن، ان کي سائنس چئبو آهي. سائنس، بنيادي حقيقتن ۽ اصولن کي دريافت ڪندي آهي ۽ انهن جي مدد سان انساني ضرورتن کي پورو ڪندي آهي.

چوندا آهن ته 'ضرورت ايجاد جي ماءُ آهي'. اڄ تائين دنيا ۾ جيڪي به ايجادون ٿيون آهن، اهي سڀ ضرورتن کي پورو ڪرڻ لاءِ ٿيون آهن. جڏهن انسان جون ضرورتون وڌنديون آهن، ته سائنسدان نيون نيون شيون ايجاد ڪندا آهن. هاڻوڪي دور ۾ سائنس ايتري ته ترقي ڪئي آهي، جنهن کي ڏسي انسان جو عقل حيران ٿيو وڃي.

اسان ٽيليفون کي ئي ڏسون، جيڪا ڏيڍ سَو سال اڳ گراهه بيل نالي سائنسدان ايجاد ڪئي. شروعاتي طور ٽيليفون ٿوري مفاصلي تي ڳالهائڻ لاءِ استعمال ٿيندي هئي. پوءِ آهستي آهستي ان جي وسيلي آواز پري پري تائين وڃڻ لڳو. سائنس جي هن ترقيءَ جي ڪري

ٽيليفون وسيلي هڪ شهر کان ٻئي شهر، هڪ ملڪ کان ٻئي ملڪ، ائين دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ تائين پيغام ڏيئي وٺي سگهجي ٿو.

موجوده دور ۾ سائنس جي هڪ وڏي ترقي ڪمپيوٽر جي ايجاد آهي. ڪمپيوٽر جي ايجاد دنيا ۾ وڏي هلچل مچائي ڇڏي. شروعاتي دور ۾ ڪمپيوٽر ايترو ته وڏو ۽ مهانگو هوندو هو، جو صرف فئڪٽريون، آفيسون ۽ وڏا ادارا ئي استعمال ڪري پئي سگهيا. هاڻي سائنسدانن جي ڪوششن جي ڪري ڪمپيوٽر ايترو ته ننڍو ۽ سستو ٿي ويو آهي، جو گهر هجي، تعليمي ادارو يا ڪا آفيس، هر جاءِ تي استعمال ٿي رهيو آهي. ڪمپيوٽر علمي، سائنسي ۽ معاشرتي ضرورتن کي پورو ڪري ٿو. اڄ جي دور

۾ اهو انساني
زندگيءَ جو لازمي
حصو بڻجي ويو
آهي، ۽ زندگيءَ جي
هر ميدان ۾ ڪاميابيءَ
سان استعمال ڪيو
پيو وڃي.

ڪمپيوٽر جي ايجاد جي ڪري پهريائين جيڪي ڪم ناممڪن هئا، سي هاڻ
ممڪن ٿي ويا آهن. جنهن جو سڀ کان وڏو استعمال انٽرنيٽ جي ايجاد آهي. هاڻي ته
ڪمپيوٽر کان اڳتي پيون به شيون جهڙوڪ: فون، موبائيل فون، لپ ٽاپ، آءِ پڊ، آءِ
فون ۽ ٽيبلٽ وغيره استعمال ۾ اچڻ لڳا آهن.

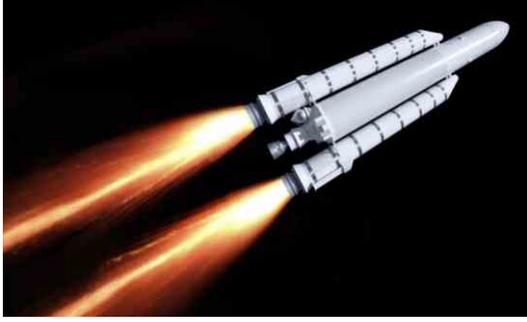
ٽيليويزن جي ايجاد کان اڳ ماڻهو صرف ريڊيو جي وسيلي ئي پنهنجي دل
وندرائيندا هئا. ريڊيو جي وسيلي صرف آواز ٻڌي سگهيو آهي پر تصوير ڪانه ڏسي
سگهيو هئي. سائنسدانن آواز سان گڏ تصوير کي به پري تائين پهچائڻ لاءِ سوچيو ۽

انهن جي ڪوشش سان ٽيليويزن ايجاد ٿي، جنهن
جي وسيلي نه صرف آواز پر تصوير به ڏسي
سگهجي ٿي. شروع ۾ ٽيليويزن جا پروگرام صرف
اڇا ۽ ڪارا ڏسڻ ۾ ايندا هئا، پر آهستي آهستي
سائنس ۽ ٽيڪنالاجيءَ جي ترقيءَ کان پوءِ پروگرام
رنگين نظر اچڻ پيا. اڳ ۾ ئي وي تي صرف هڪ
چئنل هلندو هو، پر هن دور ۾ ڪيترائي چئنل هڪ
ئي وقت تي هلن ٿا. ٽيليويزن ذريعي ثقافتي،

تعليمي، تحقيقي، تفريحي ۽ ادبي پروگرام پيش ڪيا ويندا آهن. ٻار هجي يا پوڙهو،
ننڍو هجي يا وڏو، عام ماڻهو هجي يا شاگرد، مطلب ته زندگيءَ جي هر شعبي سان تعلق
رکندڙ ماڻهو هن مان لطف اندزو ٿيندا آهن. هاڻي ڊش ۽ ڪيبل ذريعي اوهان پنهنجي
ٽيليويزن تي مختلف قسمن جا چئنل ڏسي سگهو ٿا.

اڄ جي دور ۾ جن سائنسي ايجادن هلچل مچائي آهي. انهن ۾ مصنوعي خلائي
سيارا ۽ راکيٽ شامل آهن. سائنسدان هن وقت تائين ڪيترائي خلائي سيارا ۽
راڪيٽ خلا ۾ موڪلي چڪا آهن، هن وقت ڪمپيوٽر ۽ موبائيل فون هڪجهڙي انداز

۾ ڪم ڪري رهيا آهن. هنن پنهنجي ذريعن ۾ گوگل ۽ انٽرنيٽ جي وسيلي هر فرد بئي فرد سان ۽ هر قوم بي قوم سان اهڙيءَ طرح تڪڙي رابطي ۾ اچي ويا آهن، جو هڪ خاندان وانگر محسوس ٿين ٿا. موبائيل فون ۾ اهڙي قسم جا طريقا رکيل آهن، جيڪي

اسان کي پنهنجي آس پاس واري ماحول کان واقف ڪندا رهن ٿا ۽ انهن جي وسيلي اسان پنهنجي هر قسم جي مدد هڪ يا ٻن منٽن ۾ حاصل ڪري سگهون ٿا. اسان خود به ڪنهن جاءِ، ماڻهوءَ جو پتو به لڳائي سگهون ٿا. گوگل جي وسيلي اسان هر قسم جي معلومات به حاصل ڪري سگهون ٿا. ڪمپيوٽر جي مدد سان اسان مينهن، طوفان ۽ موسم بابت وقت کان به گهڻو اڳ ۾ اطلاع حاصل ڪري

سگهون ٿا ۽ بچاءَ لاءِ ڪي تدبيرون ڪري سگهون ٿا.

موبائيل فون، ڪمپيوٽر ۽ ٽيليويزن جو غلط استعمال ٻارن کي پڙهائيءَ کان پري ڪرڻ جو سبب بڻجي رهيو آهي. ان ڪري ٻارن جي صحت تي خراب اثر پئجي رهيا آهن. ٽيليويزن وغيره جي اسڪرين مان نڪرندڙ شعاع ٻارن جي نظر کي ڪمزور ڪن ٿا. ان ڪري اسان کي گهرجي ته سائنسي ايجادن کي صحيح مقصدن لاءِ استعمال ڪريون ۽ ٻين کي به صحيح استعمال ڪرڻ جي تلقين ڪريون ته جيئن سائنسي ايجادن جي غلط استعمال جي نقصان کان بچي سگهون. ان ۾ ئي سڀني انسانن جي پلائي آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. 'ضرورت ايجاد جي ماءُ آهي' جو مطلب ڇا آهي؟
2. ٽيليفون ڪڏهن ۽ ڪنهن ايجاد ڪئي؟
3. ابتدائي دور ۾ ڪمپيوٽر ڪهڙو هو؟

4. ڪمپيوٽر اڄڪلهه ڪهڙين جديد صورتن ۾ استعمال ٿئي ٿو؟
5. سائنسي ترقيءَ جا فائدا ٻڌايو؟
6. ٽيليويزن، موبائيل فون ۽ ڪمپيوٽر جي غلط استعمال جا نقصان بيان ڪريو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪريو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
ايجاد		
تلقين		
رفتار		
مصنوعي		
شعاع		

(ج) هيٺ ڏنل اصطلاحن جي سمجهاڻي ڏيو:

- پير پاڻڻ
- جبل جهاڳڻ
- ڪلي ڪيڪارڻ
- چپ چورڻ
- دونهين ڏڪائڻ
- منهن موڙڻ

(د) سبق ۾ ڏنل سائنسي ايجادن جا نالا ۽ ڪم بيان ڪريو؟

سڪيا جي حاصلات

- هوائي اڏن ۽ بندرگاهن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- درست جواب لکڻ
- نون لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ
- اڳياڙيون ۽ پڇاڙيون ملائي نوان لفظ ٺاهڻ

سبق ٽيوهون

پاڪستان جا هوائي اڏا ۽ بندرگاهه

پنهنجي ملڪ کان ٻين ملڪن ڏانهن سفر ڪرڻ يا واپار جي اچ وڃ لاءِ بحري ۽ هوائي جهازن جي ضرورت پوندي آهي، جنهن ذريعي دنيا سان رابطي ۾ رهي سگهجي ٿو. مواصلاتي نظام کي هلائڻ لاءِ هوائي اڏن ۽ سامونڊي بندرگاهن جي ضرورت پوندي آهي.

اسان جي ملڪ ۾ ڪيترائي هوائي اڏا آهن، جن مان جناح انٽرنيشنل ايئرپورٽ ڪراچي، علامه اقبال انٽرنيشنل ايئرپورٽ لاهور، بينظير انٽرنيشنل ايئرپورٽ اسلام آباد، ڪوئيٽا انٽرنيشنل ايئرپورٽ، فيصل آباد انٽرنيشنل ايئرپورٽ، ملتان انٽرنيشنل ايئرپورٽ، سيالڪوٽ انٽرنيشنل ايئرپورٽ، ڊيرا غازي خان انٽرنيشنل ايئرپورٽ، گوادر انٽرنيشنل ايئرپورٽ ۽ شيخ زيد انٽرنيشنل ايئرپورٽ رحيم يار خان اهم آهن. انهن هوائي اڏن تي پاڪستاني جهازن کان سواءِ دنيا جي ٻين ملڪن جا جهاز به اچن

ويجن ٿا. ڪي باربردار جهاز دنيا جي ٻين ملڪن جو تجارتي سامان هتي ڪڍي ايندا آهن، جنهن مان ملڪ کي چڱو فائدو حاصل ٿئي ٿو. جيڪي شيون پاڪستان ۾ ناهن، اهي ٻاهران گهرايون وينديون آهن. عالمي سياح پاڪستان جي اترين علائقن، موهن جو دڙو ۽ هڙاپا وغيره گهمڻ لاءِ هتي جهازن وسيلي اچن ٿا. اهڙيءَ طرح اسان جا پاڪستاني به ٻين ملڪن ڏانهن سفر لاءِ هوائي جهازن جي سواريءَ کي اهميت ڏين ٿا، ڇاڪاڻ ته جهاز ٿوري وقت ۾ مسافرن کي هڪ شهر کان ٻئي شهر يا ملڪ تائين پهچائڻ ۾ دير ئي نه ٿا ڪن. اسان جي ملڪ پاڪستان جو بحري نظام خاص اهميت رکي ٿو. ڪراچي پاڪستان جو وڏو بندرگاهه آهي. اهو بندرگاهه هن وقت دنيا جي توجهه جو مرڪز بڻيل آهي ۽ سڄي ملڪ جو واپار هتان ئي هلي ٿو. هن شهر ۾ ڪراچي انٽرنيشنل ڪنٽينر ٽرمينل قائم ڪيو ويو آهي، جتي ٻين ملڪن جا ڪنٽينر به سامان ڪڍي ايندا آهن. ان کان سواءِ گوادر ۾ به انٽرنيشنل ڪنٽينر ٽرمينل قائم ڪيو ويو آهي، جتان پاڪستان جي پاڙيسري ملڪن کي واپار جو موقعو مليو آهي. هن وقت گوادر انٽرنيشنل پورٽ چين سميت وچ ايشيا جي ڪيترن ئي ملڪن جي ڌيان جو مرڪز بڻجي چڪو آهي. هن پورٽ کي جديد ۽ خوبصورت انداز ۾ ٺاهيو ويو آهي. ان کان سواءِ ڪراچيءَ ۾ پورٽ قاسم به هڪ اهڙوئي بندر آهي، جتان واپاري پنهنجو سامان ڏيساور موڪليندا آهن. ان سان گڏ سنڌ ۾ ڪيئي بندر ۽ شاهه بندر تي هوڙهن وسيلي جهينگا ۽ مڇي ماري ڪراچيءَ ۾ موڪليا ويندا آهن. بلوچستان ۾ پسنِي پورٽ پڻ واپار لاءِ بنيادي حيثيت رکي ٿو. هن بندر تي پڻ مڇي مارڻ جو جوڳو بندوبست ٿيل آهي، جتان اها مڇي گوادر آندي ويندي آهي، جتان پاڪستان جي اندروني توڙي عالمي مندين ڏانهن موڪلي ناڻو ڪمايو ويندو آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. پاڪستان ۾ ڪهڙا مشهور هوائي اڏا آهن؟
2. بن قاسم پورٽ ڪهڙي شهر ۾ آهي؟
3. گوادر پورٽ ڪهڙي صوبي ۾ آهي؟
4. اسلام آباد جي هوائي اڏي جو نالو ڇا آهي؟

5. علامه اقبال انٽرنيشنل ايئرپورٽ ڪٿي آهي؟
6. هوائي اڏا ۽ بندرگاهه ڇو ضروري آهن؟
7. مواصلاتي نظام کي هلائڻ لاءِ ڪهڙي شيءِ جي ضرورت آهي؟
8. ڀسني پورٽ ڪهڙي صوبي ۾ آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪريو:

ڏيساور، واپار، هوٽل، ناٽو، ايئرپورٽ، عالمي

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا واحد ۽ جمع ٺاهيو:

واحد	جمع	جمع	واحد
	ديرا		اڏو
	سواريون		رابطو
	منڊيون		ناهيو

(د) اڳياڙيون پڇاڙيون ملائي نوان لفظ ٺاهيو:

پڇاڙي	اڳياڙي	جيئن:
عقلمند	اڻهوند	
راضيو	ڪلچڻ	

(ه) سنڌ جي اهرشين انبن ۽ ڪجور جي دنيا جي منڊين ۾ اهميت بابت پنهنجن

لفظن ۾ مضمون لکو.

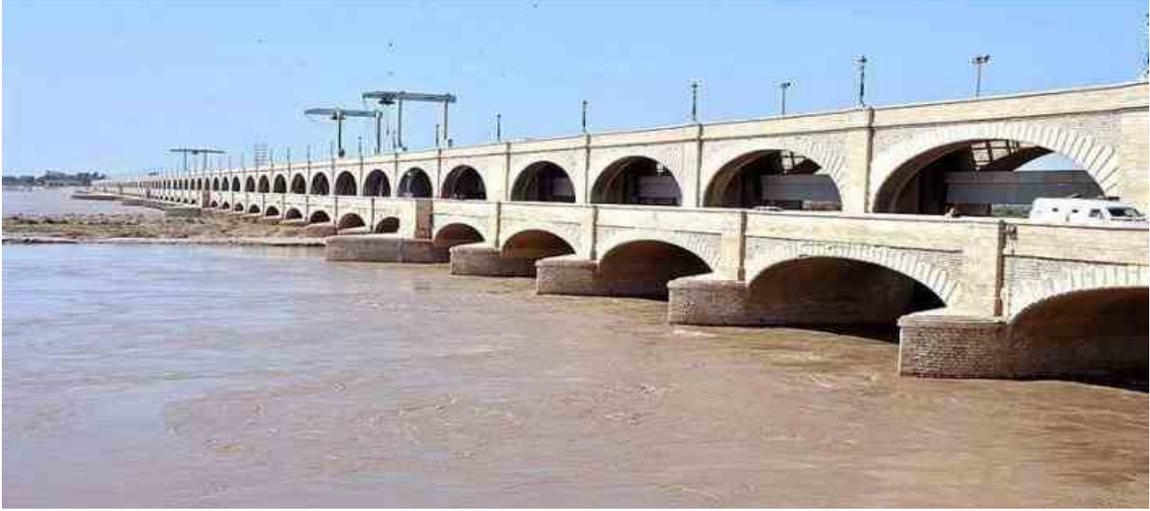
سرگرمي: اوهان جيڪڏهن ڪو هوائي اڏو گهڻو هجي ته ان جو اکين ڏٺو احوال لکو.

سڪيا جي حاصلات

- سنڌ جي آبپاشي نظام بابت ڄاڻڻ
- سڪر بئراج جي اهميت بابت ڄاڻڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي ڄمڻ ۾ ڪم آڻڻ
- لفظن جي صورتخطيءَ کي درست ڪرڻ
- مضمون لکڻ

سبق چوويهون

سڪر بئراج

سنڌ صوبي جي زراعت جو دارومدار سنڌونديءَ جي پاڻيءَ تي آهي. هن وقت سنڌ ۾ سنڌو درياھ تي ٽي بئراج اڏيل آهن. موجوده آبپاشي جي جديد نظام جو بنياد انگريز سرڪار وڌو. درياھ جي بچاءَ بندن کي سوگهو ڪري ان جا وهڪرا سوڙها ڪري درياھ تي بئراجن جو بنياد وڌو ويو. هن آبپاشي نظام ذريعي سنڌ جي لکين ايڪڙ زمين آباد ٿي رهي آهي. سنڌو درياھ تي ٽي بئراج اڏيل آهن، جن جا نالا گڊو بئراج، سڪر بئراج ۽ ڪوٽڙي بئراج آهن.

گڊو بئراج سنڌو درياھ تي ڪشمور ڀرسان اڏيل آهي هي بئراج 1962ع ۾ تيار ٿيو. هن ۾ سٺ فٽ ويڪرا ۽ چوھن فٽ ڊگھا دروازا لڳل آهن. هن بئراج ۾ ٻارنهن لک ڪيوسڪ پاڻي نڪال ڪرڻ جي گنجائش آهي. هن مان نڪرندڙ واھن تي سنڌ ۽ بلوچستان جي لکين ايڪڙ زمين آباد ٿئي ٿي.

ڪوٽڙي بئراج ڄامشوري وٽ سنڌو درياھ تي اڏيل آهي. هي بئراج 1955ع ۾ تعمير ٿيو. هن بئراج جي کاٻي پاسي کان ڦليلي، پڇاري ۽ اڪرم واھ نڪرن ٿا.

جيڪي لاڙ علائقي جي زمين آباد ڪن ٿا. بئراج جي ساڄي پاسي ڪلري بگهياڙ واه
 نڪري ٿو، جنهن مان، ڄام شوري، نئي ۽ سجاول ضلعن جي زرعي زمين آباد ٿئي
 ٿي. ان کان سواءِ هن بئراج مان ڪراچي شهر کي پاڻي به مهيا ڪيو وڃي ٿو.
 اڄ اسين سکر بئراج بابت وڌيڪ ڄاڻ حاصل ڪنداسين.

سکر بئراج سکر شهر جي ڀرسان اڏيل آهي. انهيءَ ڪري هن کي سکر بئراج
 سڏيو وڃي ٿو. جيڪو 1932ع ۾ جڙي راس ٿيو، هي پاڪستان جو سڀ کان وڏي
 آبپاشي نظام ۽ ٻوڏ کان بچاءُ جو بئراج آهي. هن بئراج کي 60 فٽ ويڪرا ۽ 66 فٽ
 ڊگھا دروازا لڳل آهن. هر هڪ دروازي جو وزن 50 ٽن آهي. هن بئراج مان ست ڪئنال
 ۽ هڪ واه نڪري ٿو. بئراج جي کاٻي پاسي کان نارا ڪئنال، ميرواه ڪئنال، روهڙي
 ڪئنال ۽ ابل واه آهن ۽ ساڄي پاسي کان دادو ڪئنال، رائييس ڪئنال ۽ ڪيرٿر ڪئنال
 نڪرن ٿا. مطلب ته سکر بئراج ذريعي سنڌ ۽ بلوچستان جي لکين ايڪڙ زمين آباد ٿئي
 ٿي. سکر بئراج مان واهن ۽ ڪئنالن تي آباد ٿيندڙ زمين تي ڪڻڪ، ساريون، ڪپھ،
 ڪمند، تيلي بچ، ميوا ۽ ڀاڄيون پوکيون وڃن ٿيون، جيڪي مقامي ماڻهن جي گذر
 سفر جو وڏو وسيلو آهن. سکر بئراج مان نڪتل ڪيرٿر ڪئنال، رائييس ڪئنال ۽ دادو
 ڪئنال تي سارين جو فصل تمام سٺو ٿئي ٿو. ان ڪري لاڙڪاڻي کان ميهڙ تائين
 واري علائقي کي ’ساريال وارو علائقو‘ چئجي ٿو. هتي ڪلراني زمين هئڻ سبب
 پاڻي هر وقت موجود رهي ٿو.

هن بئراج جي ڀرسان هڪ ميوزيم پڻ آهي، جيڪو ’سکر بئراج ميوزيم‘ جي
 نالي سان مشهور آهي. جنهن ۾ هن بئراج جا ماڊل ۽ ٻيون دلچسپ شيون ڏسڻ وٺان
 آهن. اهو ميوزيم بئراج بابت ڄاڻ پڻ مهيا ڪري ٿو. سکر بئراج جي ڀرسان درياھ جي
 ڪناري ’لب مهراڻ‘ پارڪ به آهي، اهو پارڪ سير ۽ تفريح جي لاءِ هڪ وڻندڙ جاءِ آهي.
 سکر بئراج کي 2010ع جي مها ٻوڏ ۾ وڏو نقصان پهتو. ان ڪري هن بئراج جا
 ڪجهه دروازا ٻوڏ دوران بند ڪيا ويا، جنهنڪري سنڌ جا ڪيترائي شهر پاڻيءَ ۾ ٻڏي
 ويا ۽ تمام گهڻو نقصان ٿيو. هن بئراج تي سڀ کان وڌيڪ زرعي زمين آباد ٿئي ٿي.
 مطلب ته سنڌ صوبي جي گهڻي آباديءَ جي گذر سفر جو دارومدار هن آبپاشي نظام سان
 لاڳاپيل آهي. ان ڪري سکر بئراج تي وڌيڪ توجهه ڏيئي، زراعت کي ترقي ڏني وڃي
 ۽ اناج، ميوا ۽ ڀاڄيون وغيره ڏيساور ۾ موڪلي، ملڪي ناڻي ۾ اضافو ڪجي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. هن بئراج کي 'سکر بئراج' چو سڏيو وڃي ٿو؟
2. پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو آبپاشي نظام ڪهڙو آهي؟
3. مها ٻوڏ ڪهڙي سال ۾ آئي؟
4. سکر بئراج مان ڪيترو پاڻي گذري ٿو؟
5. سکر بئراج جي ساڄي پاسي کان ڪهڙا ڪئنال نڪرن ٿا؟
6. سکر بئراج جي کاٻي پاسي کان ڪهڙا ڪئنال نڪرن ٿا؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

آباد، مها، اضافو، ناٿو، سوگهو، اڏيل، دارومدار

(ج) صحيح جواب تي نشان (✓) لڳايو:

1. ڪوٽڙي بئراج جڙي راس ٿيو.
(1955ع، 1965ع، 1940ع)
2. ابل واه بئراج مان نڪري ٿو.
(گبو بئراج، سکر بئراج، ڪوٽڙي بئراج)
3. گبو بئراج سنڌ جي شهر وٽ اڏيل آهي.
(خيرپور، لاڙڪاڻو، ڪشمور)
4. سنڌو درياھ تي آخري اڏيل بئراج آهي.
(سکر، گبو، ڪوٽڙي)
5. سکر بئراج کي دروازا آهن.
(46، 56، 66)

(د) هيٺ ڏنل جملن ۾ ڪتب آندل لفظن جي صورتخطيءَ کي درست ڪريو:

1. سکر بئراج پاڪستان جو وڏي ۾ وڏو بئراج آهي.
2. سکر بئراج لکين ايڪڙ زمين عاڻاد ڪندو آهي.
3. سنڌ هڪ زرعي سوبو آهي.
4. سنڌ ۾ ٽي اهم بئراج ڪائم ٿيل آهن.

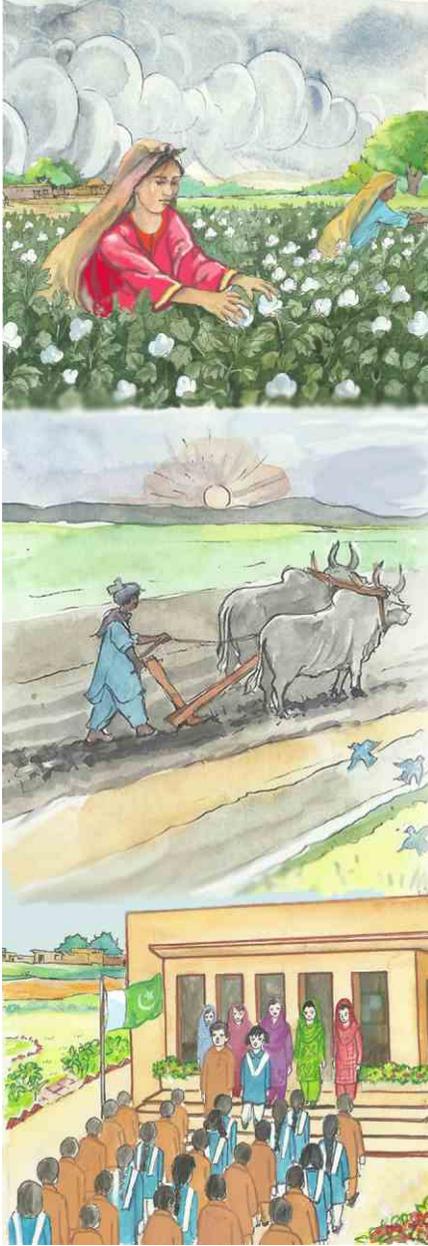
(ه) ٻارو! اوهان سکر بئراج بابت پنهنجن لفظن ۾ مضمون لکو.

سکيا جي حاصلات

- پورهيت جي عظمت بابت ڄاڻڻ
- نظر سُر ۽ لئڻ سان پڙهڻ
- شعر جي سمجهاڻي ڏيڻ
- واحد لفظن جا جمع لکڻ

سبق پنجويهون

پورهيت جي عزت

جيڏو ظاهر سادو آهين،
ايڏو اندر اجرو آهين،
پورهئي جو تون پتلو آهين،

هيءُ مڃيل آ هاري پورهيت،
تنهنجي عزت قوم جي عزت!

پنهنجي تن تي قاتل پائين،
خوشحالن کي پت پهرائين،
پاڻ اڏورو کاڌو کائين،
دنيا وارا ڍو تي ڍائين،

تنهنجي گهر ۾ پوءِ به غربت،
تنهنجي غربت قوم جي غربت!

هاري همت وارو آهين،
ڌرت ڏڪر سان سينو ساهين،
گاهين پوکين لاهين گاهين،
جهنگ سنواري جنت ناهين،

رنگ رچائي تنهنجي محنت،
تنهنجي محنت قوم جي محنت!

جيڪي توکي جاهل رکندا،
کنڌ اهي پوءِ ڪهڙو ڪندا،
ڳوٺ ڳوٺ اسڪول به نهندا،
تنهنجا ننڍڙا ٻچڙا پڙهندا،

علم ته آهي تنهنجي دولت،
تنهنجي دولت قوم جي دولت!

تنهنجي حق لئه اُٿڻو پوندو،
تنهنجو سپڪجه وٺڻو پوندو،
ديس لئه سپڪجه سهڻو پوندو،
مُرڪي جرڪي جيئڻو پوندو،

محنت محنت همت همت،
تنهنجي همت قوم جي همت.

- استاد بخاري

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. شاعر پورهئي جو پتلو ڪنهن کي سڏيو آهي؟
2. هن نظر ۾ شاعر هاريءَ جون ڪهڙيون وصفون بيان ڪيون آهن؟
3. هاريءَ کي پنهنجي حق لاءِ شاعر ڪهڙي صلاح ڏئي ٿو؟
4. 'ڏرت ڏڪر سان سينو ساھڻ' مان شاعر جي ڇا مراد آهي؟
5. هن نظر ۾ علم کي ڇا سڏيو ويو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جا جمع لکو:

عزت، قوم، محبت، سادو، مُرڪ، سينو

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

خوشحال، اڏورو، سنواري، مرڪي، غربت

(د) هيٺ ڏنل نظر جي بند کي پڙهي سمجهاڻي لکو.

• پنهنجي تن تي قاتل پائين،
خوشحالن کي پت پهرائين،
پاڻ اڏورو کاڌو کائين،
دنيا وارا ڍو تي ڍائين،
تنهنجي گهر ۾ پوءِ به غربت،
تنهنجي غربت قوم جي غربت!

ياد رکو ته: استاد بخاريءَ جو اصل نالو سيد احمد شاهه بخاري آهي. هُو دادو شهر جو رهاڪو هو. هُو سنڌي ٻوليءَ جو عوامي شاعر آهي.

استاد لاءِ هدايت: هي نظر شاگردن کان سُرءُ لئه ۾ چورايو وڃي.

سکيا جي حاصلات

- لوڪ آکاڻيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ
- ٻڌيءَ جي اهميت سمجهڻ
- مناسب لفظن سان خال ڀرڻ
- جملي ۾ ڏنل لفظن جي ترڪيب ٻڌائڻ

سبق چويهون

ٻڌيءَ ۾ برڪت

احمد: ادا! بابا لوڪ آکاڻين جو ڪتاب آندو آهي، ان ۾ مون ٻڌيءَ بابت هڪ آکاڻي پڙهي، جيڪا نهايت دلچسپ آهي.

انور: پوءِ اها آکاڻي مون کي ته ٻڌاءِ.

احمد: ادا! آکاڻي هن طرح آهي ته هڪڙو غريب شخص روزگار لاءِ پنهنجا ٻار ٻچا وٺي پرديس ڏانهن پئي ويو. هلندي هلندي کين واٽ تي شام ٿي ويئي، سو هڪڙي وڻ هيٺ اچي ڊاٻو ڪيائون. اُتي اُن شخص پنهنجي پٽ کي چيو ته ابا! تون ڪانيون ڪري اچ، ڌيءَ کي چيائين ته امان! تون پاڻي پري اچ ۽ زال کي چيائين تون ماني پچائڻ لاءِ اٿو ڳوه. حڪم ملڻ شرط سڀڪو پنهنجي پنهنجي ڪم کي لڳي ويو. باقي پاڻ ويهي، نوڙي وٽ لڳو.

ان وڻ تي هڪڙو پڪي ويٺو هو، جنهن سارو لقاؤ ويني ڏٺو. اُن، غريب شخص کان پڇيو، ”اي شخص! تون نوڙي ڇو ٿو وٺين؟“ غريب جواب ڏنس ته ”هن نوڙيءَ سان توکي قاسائي ٻڌندس، پوءِ توکي ڪهي گوشت رڌي کائينداسين.“ پڪيءَ اُن شخص ۽ سندس ڀائرين جي ٻڌي ڏني هئي، سو پڪ ٿيس ته هي مون کي پڪڙي وٺندا. هاڻي انهن کان جند ڪيئن ڇڏايان! اها ڳالهه ڳڻي غريب شخص کي چيائين ته ”آءُ توکي خزاني جي جاءِ ڏسيان ٿو، اُتان خزانو ڪڍي پنهنجو گذران ڪر، پر مون کي معاف ڪر.“ اُن شخص چيس ته ”ٻڌاءِ اهو ناڻو ڪٿي آهي؟“ پڪي چيو ته ”هن وڻ جي پاڙ ۾ مڙس جيترو هيٺ ڪوٽ ته توکي ناڻو ملندو.“ غريب شخص پڪيءَ جي ڏس تي عمل ڪيو ۽ خزانو ڪڍي، پنهنجن ٻارن ٻچن سميت واپس گهر آيو ۽ خوش گذارڻ لڳو.

انهيءَ غريب شخص جي ڀاءُ جڏهن اوچتو ئي اوچتو پنهنجي ڀاءُ وٽ ايتري ميا ڏني، سو حيران ٿي ويو ته اڳي ڪاڻ لاءِ ڪجهه به ڪونه هوس ۽ هاڻي هن جهڙو ڪو سُڪيو آهي ئي ڪونه! پوءِ پنهنجي ڀاءُ کان پڇيائين ”ادا! ڪر خبر توکي اهو ازغيبِي

خزانو ڪٿان هت لڳو!“ تنهن تي اُن شخص پڪيءَ وارو سمورو قصو ڪري ٻڌايس. هن کي به اچي ناڻي هت ڪرڻ جو شوق ٿيو. سو پنهنجا ٻار ٻچا وٺي اچي ان وٽ هيٺان ويٺو ۽ پنهنجن ڀائرين کي سڏي ڌار ڌار ڪم ڏسيائين، پر انهن چيو ته، اسين پنڌ ڪونه وينداسين. اسان کان اهو ڪم ڪونه پڻندو. جڏهن سڀني انڪار ڪيو، تڏهن پاڻ ويهي نوڙي وٽ لڳو. اهو ڏسي ساڳئي پڪي پڇيس ته: ”ميان! نوڙي ڇا جي لاءِ پيو وٺين؟“ تنهن تي غريب شخص جي ڀاءُ چيس ته: ”هن سان توکي ٻڌندس.“ پڪيءَ چيس ته: ”پهرين تون پنهنجو گهر ته ٻڌ. توکان گهر ئي ٻڌو ڪونه ٿيو آهي، سو مون کي ڪيئن ٻڌي سگهندين!“ ائين چئي پڪي اڏامي هليو ويو ۽ هي جهڙو ويو تهڙو هٿين خالي موٽي آيو.

انور: واهه جي ڪهاڻي آهي! ان مان اهو سبق ملي ٿو ته جيستائين اسين سڀ ويڇا وساري هڪ نه ٿينداسين، تيستائين اسان ترقي نه ڪري سگهنداسون. ترقي حاصل ڪرڻ لاءِ هميشه عمل جي ضرورت هوندي آهي. پر اهو عمل صحيح تڏهن ٿيندو، جڏهن قوم ۾ مڪمل اتحاد ۽ ايڪو هوندو.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. پڪيءَ غريب ماڻهوءَ کي خزانو جو ڇو ڏس ڏنو؟
2. غريب ماڻهوءَ جي ڀاءُ کي پڪيءَ ڪهڙو جواب ڏنو؟
3. هن سبق مان اسان کي ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
جند		
مايا		
ازغيب		
اتحاد		
لقاء		

(ج) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. ان وٺ تي هڪڙو پڪي ويٺو هو، جنهن سارو ڏٺو.
2. اتان ڪڍي پنهنجو گذران ڪر.
3. ائين چئي اڏامي هليو ويو ۽ هي جهڙو ويو تهڙو خالي موٽي آيو.
4. واهه جي آهي. ان مان اهو سبق ملي ٿو ته اسين سڀ وساري ڇڏيون.

(د) گرامر موجب لفظن جي ڌار ڌار شڪل ٻڌائڻ ۽ جملي جي ٻين لفظن سان انهن

جو واسطو ڏيکارڻ کي ترڪيب چوندا آهن، مثال طور: مصدر جي ترڪيب هن

ریت کي آهي:

جملو: لکڻ چڱو ڪم آهي.

مثال: لکڻ: اسم مصدر، حالت مفعولي

سرگرمي: اوهان جيڪڏهن پڪي ۽ جي جاءِ تي هجو ها ته ڇا ڪريو ها؟

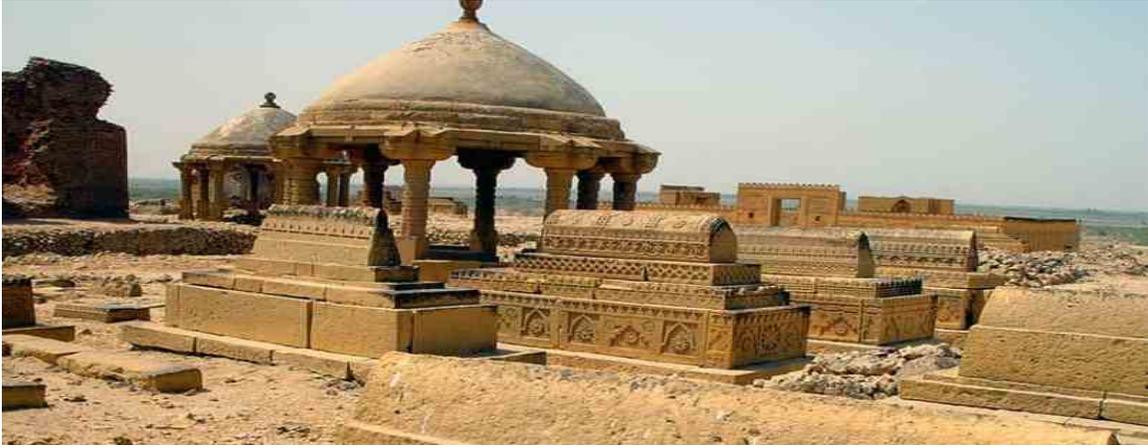
(استاد ڪوشش ڪري ٻارن کان انفرادي طرح سان وڌ ۾ وڌ درست جواب حاصل ڪري.)

سکيا جي حاصلات

- تاريخي ماڳن مکانن بابت ڄاڻڻ
- سير تفريح مان لطف اندوز ٿيڻ
- ابتر لفظن جو استعمال سکڻ
- غلط محاورن ۽ پهڪن کي درست ڪرڻ
- خط لکڻ

سبق ستاويھون

مڪليءَ جو سير

اڄ عيد جي ٽئين ڏينهن تي حيدرآباد ۾ جهڙالي موسم هئي. بابا چيو ته اونهاري جون موڪلون به آهن. موسم به ڏاڍي سٺي آهي. تيار ٿيو ته اڄ نٿي شهر هلي، مڪليءَ جو قبرستان گهمي اچون.

آءُ ۽ منهنجون ٻه پينرون الماس، رباب، بابا ۽ امان سان گڏجي هڪ سو ڪلوميٽرن جي پنڌ تي مڪليءَ پهتاسين.

بابا اسان کي هن تاريخي قبرستان بابت ٻڌايو.

”چون ٿا ته مڪلي ٽڪريءَ جي مقام ۾ لکين انسان دفن ٿيل آهن، جن مان سوال لک ته بزرگ هستيون هتي آرامي آهن. مڪلي ٽڪري ڪيرٿر جبل جي سلسلي جي هڪ شاخ آهي.“

1981ع ۾، عالمي اداري يونيسڪو، مڪليءَ کي عالمي ورثو قرار ڏنو آهي.

اسان مڪليءَ تي موجود عبدالله شاهه اصحابيءَ جي مزار تي حاضري ڀري، ان کان پوءِ بابا اسان کي ڄام نظام الدين سمي جي مزار تي وٺي ويو. بابا ٻڌايو ته هيءُ سنڌ جي سمي بادشاهه ڄام نظام الدين جو مقبرو آهي، جنهن کي سنڌ جا ماڻهو عام طور ’ڄام نندو‘

سڏيندا آهن. هن سنڌ تي امن امان سان 48 سال حڪومت ڪئي.

سندس مقبري جي ڇت مڪمل نه آهي، ليڪن هن مقبري جي ديوارن تي جيڪو پٿر تي اُڪر جو عاليشان ڪم ٿيل آهي، اهو پنهنجو مثال پاڻ آهي. هن مقبري جون چورس ديوارون پٿر جون ٺهيل آهن. اهي تمام اُوچيون ۽ ويڪريون آهن. اولهه واري ديوار ۾ محراب ٺهيل آهي، ۽ ان جي ٽي پاسي کان هڪ ننڍو دروازو آهي، جنهن مان مقبري ۾ اندر وڃي سگهجي ٿو. ڏکڻ واري ديوار مان اندران هڪ ڏاڪڻ ٺهيل آهي، جنهن تان مٿي وڃي سگهجي ٿو.

مڪليءَ جي شروعاتي حصي ۾، ڄام نظام الدين جي مقبري جي سامهون اولهه پاسي، دولهه دريا خان جي مزار آهي. دولهه دريا خان، ڄام نظام الدين جو وزيراعظم ۽ سڀهه سالار هو. هن جو اصل نالو قبوليو هو، ليڪن بهادريءَ، جرئت منديءَ، عقلمنديءَ، ڏاهپ ۽ سندس ڪيل ڪارنامن سبب، مختلف وقتن تي کيس ڄام ننڍي پاران ڌار ڌار لقبن سان نوازيو ويو هو، جنهنڪري هي دولهه دريا خان، مبارڪ خان ۽ خان اعظم سڏجڻ لڳو. سنڌ جي هن سپوت جي بهادريءَ جا ڪيترائي ڪارناما آهن. هن پنهنجي سڀهه سالاريءَ دوران ڪنهن به ڌارڻي کي سنڌ ۾ پير ڄمائڻ نه ڏنا ۽ سنڌ جي سرحدن جي بهادريءَ سان حفاظت ڪئي. دولهه دريا خان جي مزار هڪ چوڏيواريءَ اندر آهي. هيءَ چوڏيواري به پٿر جي ٺهيل آهي ۽ سڄي چوڏيواريءَ تي اندران توڙي ٻاهران اُڪر ۽ چٽساليءَ جو ڪم ٿيل آهي. چوڏيواريءَ جي اولهه ۾ محراب ٺهيل آهي. اوڀر ۽ ڏکڻ کان به وڏا محرابي دروازا ٺهيل آهن. هن چوڏيواريءَ اندر به ڪي قبرون آهن، جن لاءِ چيو وڃي ٿو ته اهي ساڻس گڏ شهيد ٿيل سندس پٽن، مائتن ۽ ٻين ساٿين جون آهن. بابا ٻڌايو ته ڄام تماچي ۽ نوري مهاڻيءَ جو قصو مشهور آهي، جنهن کي شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ به ڳايو آهي. ڄام تماچيءَ جو مقبرو به مڪليءَ تي شيخ حماد جماليءَ جي جامع مسجد جي اوڀر ۾ موجود آهي.

ان کان پوءِ مون بابا کان سوال ڪيو ته، بابا! مڪليءَ تي اهو نالو ڪيئن پيو؟ بابا چيو ته مڪلي هتي جي ئي هڪ پاڪدامن ۽ خداترس عورت هئي. ان جي نالي پٺيان هن ٽڪريءَ تي نالو پيو آهي. ان کانپوءِ اسان بابا کي چيو ته اسان کي مائي مڪليءَ جي مزار به ڏيکاريو، جنهن بعد بابا اسان کي اتي وٺي ويو، جتي اسان گهران آندل ماني کاڌي.

ان کان پوءِ اسان سنڌ جي مشهور عالمن مخدوم محمد قاسم، مخدوم معين ٺٽوي عرف مخدوم نارو ۽ مخدوم محمد هاشم ٺٽويءَ جون مزارون ڏسڻ سان گڏ سنڌ جي

نامور سياستدان شيخ عبدالمجيد سنڌي ۽ مشهور محقق ۽ عالم پير حسام الدين راشديءَ جي آخري آرامگاهه به ڏسڻ وياسين. واپسيءَ وقت سمن، ارغونن ۽ ترخانن جا ڪيترائي مقبرا ڏٺائين، جن تي اکر جو تمام سٺو ڪم ٿيل هو. اسان مرزا عيسيٰ خان ترخان جو مقبرو به ڏٺو. بابا ٻڌايو ته اڳ ۾ ڏهن رپين جي نوٽ تي مڪليءَ جي هن مقبري جي تصوير به ڇپيل هوندي هئي. بابا ٻڌايو ته هن قبرستان کي گهمڻ لاءِ مهينا ڪپن، هڪڙي ڏينهن ۾ بس ٿورو گهڻو ئي گهمي سگهجي ٿو.

بهرحال هن قبرستان کي ڏسي اسان کي ڏاڍو مزو آيو. هر قبر جو پنهنجو ڏيڪ هو. هر مقبرو الڳ حيثيت رکي ٿو. مڪليءَ تي اڃا روڊ رستا بهتر انداز ۾ نهيل نه آهن، جيڪڏهن روڊ رستا ٺهي وڃن ته مڪليءَ جو هيءُ قبرستان دنيا لاءِ توجهه جو مرڪز بڻجي سگهي ٿو.

اسين نيٺ رات جو ائين وڳي نٿي کان واپس حيدرآباد، گهر پهتاسين، پر لڳي پيو ته اڃا مڪليءَ جي قبرستان ۾ گهمي رهيا آهيون، جتي سڄيءَ سنڌ جي تاريخ دفن ٿيل آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. سنڌ جا ماڻهو ڄام نندو ڪنهن کي چوندا آهن؟
2. مخدوم نارو ڪنهن کي چيو وڃي ٿو؟
3. دولهه دريا خان ڪنهن جو سپهه سالار هو؟
4. مڪليءَ جي قبرستان ۾ سنڌ جا ڪهڙا عالم ۽ اديب دفن ٿيل آهن؟
5. مڪليءَ کي ڪهڙي سال ۾ عالمي ورثو قرار ڏنو ويو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

محقق، اُوچي، اُڪر، عالیشان، پاڪدامن، عالم

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ضد لکو: جيئن زمين جو ضد آسمان آهي.

سيراندي، دعا، حياتي، خوبصورت، عورت

(د) هيٺ ڏنل غلط پهاڪن ۽ چوڻين کي درست ڪريو.

1. جهڙي ڪرڻي جهڙي پرڻي
2. ڏاڍي جي لٺ کي ٿي مٿا.
3. سڪڻي ڪڻي ٿورو اڀامي.

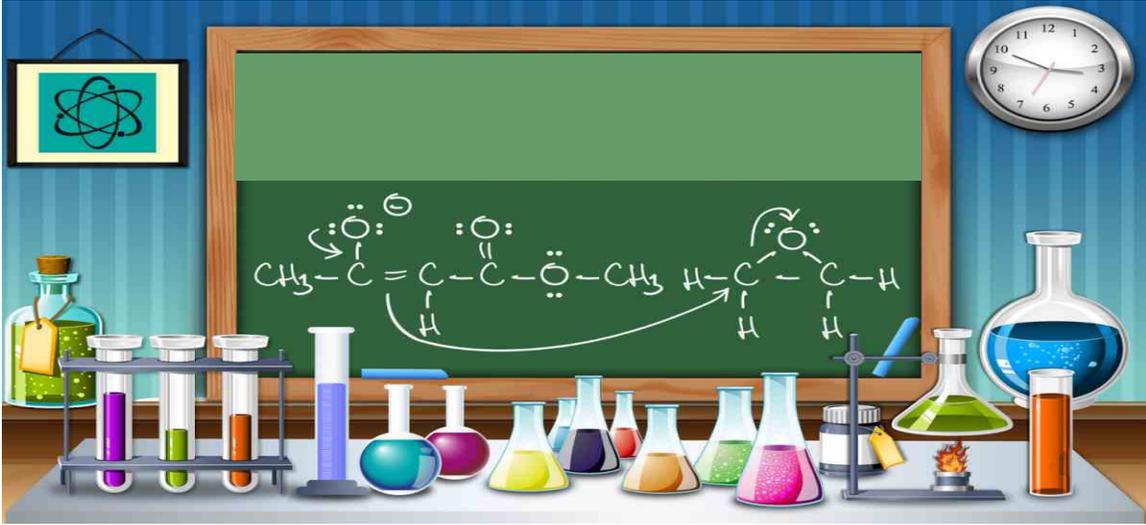
(ه) پنهنجي دوست ڏانهن خط لکي مڪليءَ جي سفر بابت آگاهي ڏيو.

سڪيا جي حاصلات

- علم ڪيميا متعلق ڄاڻڻ
- علم ڪيميا جي فائدين کان آگاه ٿيڻ
- مجهولي جملن کي معروفي جملن ۾ بدلائڻ
- غلط جملن کي درست ڪرڻ

سبق اٺاويھون

علم ڪيميا

علم ڪيميا کي عام طور ڪيمسٽري چيو وڃي ٿو جيڪو ٻين مضمونن وانگر هڪ الڳ مضمون جي حيثيت رکي ٿو.

هي مضمون مادي وارين شين جي خاصيت سان تعلق رکي ٿو. مادي جون ٽي حالتون، نهرو، گئس ۽ پاڻياٺ ٿين ٿيون. ذرتيءَ تي موجود سڀئي جسم پٿر، مٽي، ڪوئلو، هوا، پاڻي، پوٽا، مختلف عنصرن مرڪبن جي ائٽمن جي ملڻ سان ٺهيا آهن. سڀئي عنصر ۽ ٻيون مادي واريون شيون تمام باريڪ ذرڙن جون ٺهيل آهن جن کي ائٽم چيو وڃي ٿو. مادي جي تنهن حالتن جو هڪ ٻئي ۾ بدلجڻ ئي دراصل ڪيميائي تبديلي آهي. مثال: جڏهن ڪوئلو ٻري ٿو، ته دونهن يعني گئس ۽ خاڪ ٺاهي ٿو. جڏهن برف گرم ٿيندي ته اها پاڻياٺ ۾ تبديل ٿي ويندي. جڏهن پاڻيءَ کي ٽهڪائبو ته اهو بخارن جي حالت ۾ گئس ۾ تبديل ٿي ويندو.

ابتدائي سائنسدانن جو خيال هو ته سڀئي مادي واريون شيون، مٽيءَ، هوا، باهه ۽ پاڻيءَ مان ٺهيل آهن، پر بعد ۾ ٻيا ڪيترا عنصر به ڳولي لڌا ويا، جن جو تعداد هن

وقت 106 ٿي ويو آهي، ۽ وڌيڪ عنصرن تي تحقيق ٿي رهي آهي. چيو وڃي ٿو ته جيڪي جاندار ۽ ٻوٽا ڳري سڙي وڃن ٿا، سي زمين جي اندر ڪيميائي عمل ڪري، بدلجي ڪوئلي، گئس، پيٽروليم ۽ خام تيل جي شڪل اختيار ڪري ويا آهن.

ٻوٽا وري مختلف نامياتي يعني زمين تي پيدا ٿيندڙ شيون آهن، ٻوٽن مان سڀني جاندار شين کي خوراڪ ۽ آڪسيجن ملندي رهي ٿي. اها حقيقت ياد رکڻ گهرجي ته جيڪڏهن ٻوٽا نه هجن ته جانور ۽ انسان به نه هوندا. اهي ٻوٽا ئي ته آهن جيڪي سج مان روشني حاصل ڪري ۽ هوا مان ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ ۽ زمين مان پاڻي حاصل ڪري، پنهنجي لاءِ ڪيميائي عمل جي ذريعي کاڌو خوراڪ تيار ڪندا آهن. هنن ٻوٽن تي وري ٻين سڀني جانورن جي زندگيءَ جو دارومدار هوندو آهي. ۽ انهن جانورن کي پيا جانور پنهنجي خوراڪ بنائيندا آهن.

ٿورو سوچ ويچار ڪري ڏسو ته جيڪڏهن پڪري، مينهن ۽ ڳئونءَ کي ڪاڻڻ لاءِ گاهه يعني ٻوٽا نه ملن ته ڇا ٿيندو. انهيءَ کان علاوه انسانن لاءِ گوشت، کير، مڪڻ، ڪاڻڻ وارو تيل، معدنيات ۽ وٽامن نه ملندا ته نتيجو ڇا نڪرندو؟

اها ڪيمسٽري يا علم ڪيميا ئي ته آهي، جنهن جي وسيلي اسان کي خبر پوي ٿي جيڪا خوراڪ اسان کائون ٿا سا اسان جي بدن ۾ ڪيترن ئي ڪيميائي عملن جي ذريعي اسان جي بدن جو حصو بنجي پوي ٿي. اسان جي نشوونما، ڪم ڪار لاءِ توانائي حاصل ڪرڻ لاءِ خوراڪ جي ضرورت پوي ٿي جيڪا اسان کي ٻوٽن ۽ انهن تي گذران ڪندڙ ٻين جانورن مان حاصل ٿئي ٿي.

علم ڪيميا، جسماني ۽ عملي سائنس آهي، جيڪا هر جاءِ ۽ هر شيءِ ۾ موجود آهي. ڪنهن شيءِ کي ڇهي سگهڻ، سمهڻ ۽ جاڳڻ به هن جو ردعمل آهي. اسان جي اندروني دنيا مادي جي ٺهيل آهي، جيڪا توانائيءَ جي هڪ صورت مان ٻيءَ صورت ۾ تڪڙي تبديل ٿئي ٿي.

ماحول ۾ ڌاتن جو وڏو تعداد ٻين ڪيميائي شين سان گڏ ملاوٽي حالت ۾ ملي ٿو. جن کي معدنيات چئبو آهي. ملاوٽي ڌاتوءَ کي 'ڪچ ڌاتو' چئبو آهي. ڌاتوءَ کي ان جي ملاوٽ مان نج صورت ۾ ڪيڊ کي 'سوڌڻ' يا 'ڌات ڪاري' چئبو آهي. مختلف ڪمن ڪارين لاءِ خالص ڌاتوءَ ۾ ملاوٽن سان ٻيا ملاوٽي ڌاتو يا مٺ تيار ڪيا ويندا آهن. جيئن: لوهه مان رُڪ (اسٽيل)، ٽامي جي ملاوٽ سان چمڪندڙ سڪا وغيره ۽ ٻيون

خوبصورت روزمره جي استعمال جون شيون نهن ٿيون.
سڀ کان پهرين افلاطون، ارسطو ۽ ٻين فلاسفرن ۽ سائنسدانن، عنصرن بابت
ڄاڻ ڏني. ان کان پوءِ رومين ڪيميائي هنرن کي اڃا به اڳتي وڌايو، جنهن ۾ ڌاتوگري،
برتن سازي، ميناڪاري وغيره اچي وڃن ٿا.

مسلمانن جي وچئين دور کي ڪيميا جو دور به سڏيو آهي. ڪيميادانن
تجربيگهه ۾ ڪم ايندڙ ڪيف، بيڪر، ڪوناري ۽ ڌاتن کي پگهرائڻ لاءِ تيزاب پاڻياڻ
صاف ڪرڻ لاءِ ڪرئڻ، شين جي وزن معلوم ڪرڻ لاءِ ترازو ۽ بيمارين جي علاج
لاءِ دوائون. انهيءَ ڪري جابر بن حيان کي 'ڪيميا جو ابو' ڪري چوندا آهن. الرازي،
پهريون پيرو جراحي دوران بيهوش ڪرڻ واريون دوائون تيار ڪيون. اهڙيءَ ريت
ابن سينا به هن ميدان ۾ ڪيتريون ئي خدمتون سرانجام ڏنيون.

مسلمان ڪيميادان خاص ڪري زندگي وڌائڻ ۽ ڌاتن کي سون ۾ بدلائڻ ۾ وڏي
دلچسپي رکندا هئا. موجوده دور ۾ رابرٽ بائل، جي بليڪ شيلي ۽ جان ڊالٽن مختلف
گڻسون ايجاد ڪيون ۽ مادي جي باري ۾ ائٽمي نظريو پيش ڪيو.

اسان کي ڪيپي ته هڪ ذميدار شهري، سماج جي سڌريل، پڙهيل ڳڙهيل فرد جي
حيثيت سان ماحول جي تقاضائن تي به نظر وجهون. جنهن ڌرتيءَ تي اسان جي بقا جو
دارومدار آهي، ان کي ڪارخانن جي ڊونهين ۽ ٻين خطرناڪ زهريلن عنصرن کان پاڪ
ڪري پنهنجي صحت ۽ ماحول کي بچايون.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب ڏيو:

1. مادي جون ڪهڙيون حالتون آهن؟
2. ڪيميائي تبديلي ڇا ڪي چئجي ٿو؟
3. علم ڪيميا جي نامور سائنسدانن جا نالا ٻڌايو؟
4. ملاوتي ڌاتوءَ کي ڇا چئبو آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
عنصر		
تجربيه گاه		
پگهرائڻ		
جراحي		
نشوونما		

(ج) لفظن جا واحد ۽ جمع ٺاهيو:

واحد	جمع	جمع	واحد
	سڪا		بوتو
	مينهون		حصو
	نتيجا		فائدو

(د) هيٺ ڏنل مجهولي جملا معروفي ٺاهيو:

1. ڪتاب پڙهجي پيو.
2. سبق ياد ٿي پيو.
3. راند کيڏجي پئي.

(ه) غلط جملا درست ڪريو:

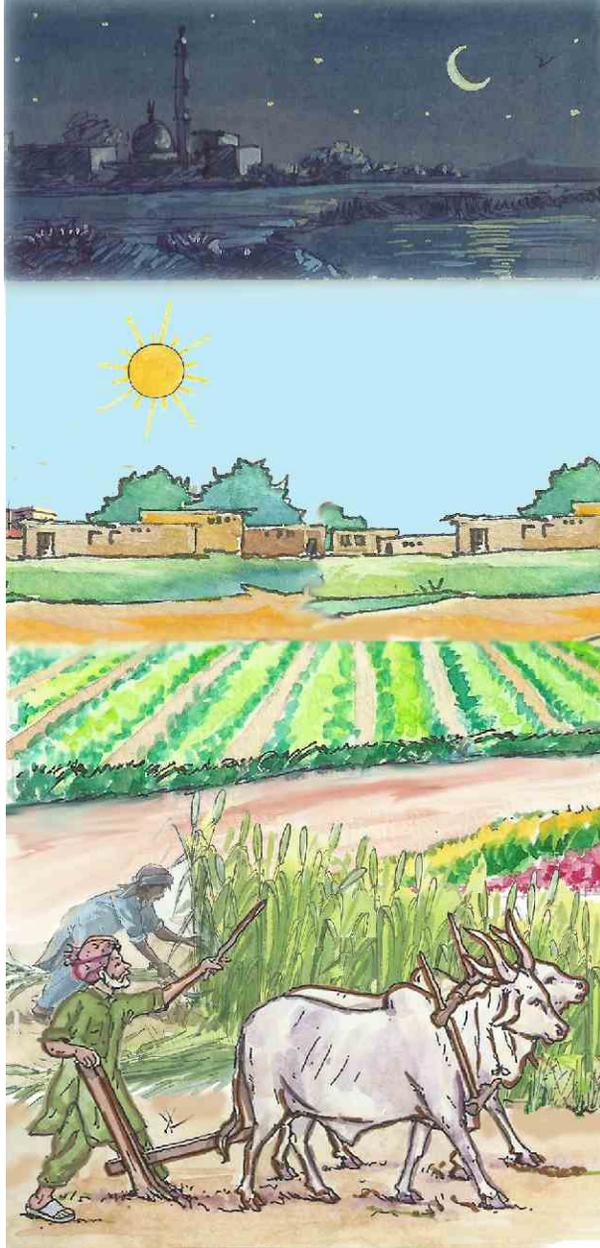
1. اسڪول جا شاگرد ڀاڻيون راند ڪندا آهن.
2. ماني ڪاٺو ۽ پاڻي پيئبي آهي.
3. اسين گڏجي پڙهندا آهي.
4. وڏي ماڻهو جو مرتبا وڏي آهن.

سڪيا جي حاصلات

- وطن جي منظرن مان لطف اندوز ٿيڻ
- نظر سُر ۽ لءُ سان پڙهڻ
- لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ
- ردیف بابت ڄاڻڻ

سبق اوڻيھون

سوڀارو ساڻيھ

ڏاڏاڻو هي ڏيھ اسان جو،
سوڀارو ساڻيھ اسان جو.

صبح انهيءَ جو سُھڻو سُھڻو،
سھڻو سھڻو ۽ من مھڻو،
شام انهيءَ جي پياري پياري،
سھڻن رنگن روپن واري.

رات انهيءَ جي چنڊ ستارا،
نوري ان جا سڀ نظارا،
جبل انهيءَ جا اوچا آهن،
گاڻ ڪنيو ڏس بيٺا آهن.

دريا وهندا وهندا آيا،
هيٺ جبل تان لهندا آيا،
چانديءَ جهڙو جن جو پاڻي،
جنهن کان ڌرتيءَ ساوڪ ماڻي.

مٽي ان جي سوني آهي،
هاري ان تي هر ٿو ڪاهي،
سونا سونا سنگ اُڀائي،
ڪانيائيءَ سان جھار اُڏائي.

مِل ۾ ڏس مزدور اچن ٿا،
پنهنجي وطن لاءِ پورهيو ڪن ٿا،
سمجھه اهوئي درس ڏين ٿا،
محنت سان ئي رنگ رچن ٿا.

محنت محنت محنت محنت،
محنت ۾ ئي آهي عظمت،
اچو پڙهڻ تي ڌيان لڳايون،
پنهنجي وطن جو ماڻُ وڌايون!

امداد حسيني

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. وطن جو صبح ڪهڙو آهي؟
2. وطن جي شام ڪهڙي آهي؟
3. وطن جي رات ڪهڙي آهي؟
4. وطن جي درياهن جو پاڻي ڪهڙو آهي؟
5. مزدور ڪنهن جي لاءِ پورهيو ٿو ڪري؟
6. عظمت ۾ ڇا آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڏيهه، سوپارو، ساڻيهه، درس، ڳاڻ

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا ساڳئي معنيٰ وارا لفظ لکو:

ساڻيهه، ماڻُ، سهڻو، نظارا، محنت

(د) جيڪو لفظ قافئي جي پٺيان بار بار اچي ته ان کي ”رديف“ چئبو آهي.

هيٺ ڏنل بند ۾ رديف وارن لفظن هيٺان ليک پايو:

- مِل ۾ ڏس مزدور اچن ٿا،
- ڏاڏاڻو هي ڏيهه اسان جو،
- جبل انهيءَ جا اوچا آهن،
- پنهنجي وطن لاءِ پورهيو ڪن ٿا.
- سوپارو ساڻيهه اسان جو.
- ڳاڻ ڪنيو ڏس بيٺا آهن.

ياد رکو ته:

امداد حسيني جو پورو نالو سيد امداد علي شاهه آهي. هي ٽڪڙ شهر، ضلعي ٽنڊي محمد خان جو رهاڪو آهي. پاڻ جديد سنڌي شاعريءَ جو اهم شاعر آهي.

سکيا جي حاصلات

- تفريح ۽ وندر جي اهميت سمجھڻ
- وندر ورونهن جا فائدا ڄاڻڻ
- درست جواب چونڊڻ
- لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ استعمال ڪرڻ
- ڪمپيوٽر ۽ انٽرنيٽ ذريعي ذهني تفريح حاصل ڪرڻ

سبق ٽيهون

تفريح ۽ وندر

انسان سماج ۾ گڏجي رهڻ واري مخلوق آهي. جيڪو نه اڪيلو رهي سگهي ٿو، نه وري ڪا مشين يا بي جان شيءِ آهي، جيڪا رات ڏينهن فقط ڪم ئي ۾ رڌل رهي. پر انسان جون اڪيچار خواهشون ۽ ضرورتون آهن. انهن مڙني جي پورائي لاءِ هن کي زندو رهڻو آهي. هن کي سک جي ضرورت آهي. ان ڪري هن جي هر ڪوشش ۽ ڊڪ ڊوڙ ان سک جي ڳولا لاءِ هوندي آهي. انسان ڪڏهن پنهنجي سک جو ڳولائو رهي ٿو ته وري ڪڏهن گڏيل انساني سهولتن ۽ آرام لاءِ سوچي ٿو.

هو ڪم ڪار جي ٽڪاوت دور ڪرڻ لاءِ ٿوري دير، ڪنهن پرسڪون هنڌ تي ويهي، آرام ڪندو آهي. پورهيت چانوري ۾ ٿڌو پاڻي پي، ڪجهه وقت لاءِ سڪون حاصل ڪري ٿو. اهڙي سڪون کي ٻين لفظن ۾ فرحت به چئبو آهي. فرحت جو مطلب آهي آرام، وانڌڪائيءَ جو مزو، ذهني توڙي جسماني آرام.

ڏنو وڃي ته سماجي رسمون، شغل، ميلا ۽ ڪچهريون به هڪ قسم جي تفريح يا وندر آهن. اها تفريح، سستي ۽ هر هنڌ ميسر هئڻ واري آهي. هر ماڻهو پنهنجين حالتن

مطابق وندر ۽ تفریح مان مزو ماڻڻ لاءِ وس آهر جتن ڪري ٿو. هو پاڻ ۽ پنهنجي ٻارن، دوستن کي ساڻ ڪري ميلن ملاڪڙن، راندين راندين، راڳ رنگ جي محفلن ۽ گهمڻ ڦرڻ جهڙين جاين تي ويڻ سان تفریح ماڻي ٿو. عوامي ۽ سرڪاري سطح تي نمائشون، ميلا ۽ رانديون وغيره، عام تفریح جا ذريعا آهن. ٻنيون، باغ، پاڻيءَ جا ذخيرا ۽ پارڪ به تفریح لاءِ موچارا ماڳ آهن. اتي وڃي ويهڻ، اُهي نظارا ڏسڻ يا راند راند ۾ حصو وٺڻ پڻ تفریح ۾ شامل آهي.

سرنديءَ وارا ماڻهو، ميداني علائقا ڇڏي، پنهنجي ملڪ جي جابلو علائقن، برفاني ماڳن ۽ تاريخي جاين جو ملڪ کان ٻاهر به سير ڪن ٿا. اها به هڪ قسم جي تفریح آهي. اڄ ڪلهه ته ميڊيا جو دور آهي، هر هنڌ گهڻو ڪري ٿي. وي چئنل هلن ٿا، جن تي پڻ تمام سٺا معلوماتي ۽ وڻندڙ ڏيک، عجب ۾ وجهندڙ نظارا ۽ قسمين قسمين جانور، ٻوٽا، آبشار، درياھ، برفاني جبلن تان لهندڙ پاڻي، اُتي پيدا ٿيندڙ ميوا ۽ گل ڦل ڏسي دل ڏاڍي سرهي ٿيندي آهي. علائقائي تهذيب جا رنگ، شغل ۽ تماشا ڏسڻ سان روح کي راحت اچي ٿي. اها سڀ تفریح آهي.

انٽرنيٽ ۽ ڪمپيوٽر پڻ پسنديده ماحول ميسر ڪري ڏيڻ لاءِ تفریح جو بهترين ذريعو آهن. ان ڏس ۾ ريڊئي به پنهنجو پاڻ ملهايو آهي، پر موبائيل ته مڙني کان اڳتي نڪري وئي آهي. اها ڪڙڻ ۾ به آسان، ته هرهنڌ حاضر به! ڳالهايو، ٻڌو يا ٻڌايو. ڪنن ۾ هيڊ فون وجهي پيا ٻڌندا رهو. قميص يا شرٽ ۾ مائيڪ تي ڳالهائيندا به رهو. ڪم ڪار به جاري. نه وقت جو زيان ۽ نه وري ڪم ۾ ڪا رڪاوٽ.

انٽرنيٽ ۽ ڪمپيوٽر ته ڪمال ڪيو آهي. جتي قسمين قسمين جا قدرتي نظارا، شغل ۽ حيران ڪرڻ جهڙيون ڳالهيون، هر قسم جي معلومات ۽ پانت پانت جون شيون، هنر، ماڳ مڪان، رانديون، قدرتي مخلوق ۽ وندر لاءِ من موهيندڙ ۽ پراسرار ڪرتب ڏسي، نه فقط دل خوش ٿئي ٿي، پر ڄاڻ ۾ به واڌارو ٿئي ٿو.

بهرحال هر ماڻهو پنهنجيءَ پهچ آهر، اڪيلو توڙي دوستن خواهه ٻارن ٻچن سان گڏجي دل وندرائڻ ۽ روزمره جي ڪم ڪار واري ذهني ٽڪاوت دور ڪرڻ لاءِ تفریح ۽ وندر جي ضرورت محسوس ڪري ٿو. پنهنجي وس آهر لطف اندوز ٿيڻ جي ڪوشش ڪري ٿو. اهڙي ڪوشش انساني سماج جي اجتماعي زندگيءَ کي جوڙڻ ۽ آسان بنائڻ لاءِ بيحد ضروري آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. انسان ڪم ڪار جي ٽڪاوت ڪيئن دور ڪري ٿو؟
2. انسان واندڪائيءَ جو وقت ڪيئن گذاري ٿو؟
3. ماڻهو ڪهڙن ماڳن تي تفريح ڪرڻ ويندا آهن؟
4. اها ڪهڙي تفريح آهي، جيڪا هر ماڻهوءَ کي ميسر آهي؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

لفظ	معنيٰ	جملي ۾ استعمال
ڀانت ڀانت		
انيڪ		
ڇانورو		
سَرهو		
نمائش		
رُڌل		
ميسر		

(ج) هيٺ ڏنل لفظن جا واحد جمع لکو:

اڪيلو، ويجهو، ٿڌو، ڪوشش، تجربا، نظارو، تماشا

(د) ٻڌايو ته انٽرنيٽ ۽ ڪمپيوٽر وندر لاءِ ڪهڙيون شيون ميسر ڪن ٿا؟

سکيا جي حاصلات

- لوڪ آکاڻي بابت ڄاڻڻ
- نصيحت پريا نڪتا سکڻ
- سوالن جا جواب ڏيڻ
- خال ڀرڻ
- نوان لفظ سکي استعمال ڪرڻ

سبق ايڪٽيھون

ڏاھپ جو خزانو

ھڪڙو غريب بيڙو شخص، پنهنجي پٽن کي هر وقت نصيحت ڪندو رھندو هو ته ”جيڪي ڏسو، تنهن کي سمجھڻ جي ڪوشش ڪريو ته اهو ڇا آهي، ڪيئن آهي ۽ ڇو آهي.“ کيس ٽي پٽ هئا، جيڪي پيءُ جي هدايت موجب هر ڳالهه تي غور ويچار ڪندا رهندا هئا.

پيءُ جي مرڻ کان پوءِ تنهي پائرن ڏٺو ته وٽن نڪو مال متاع هو، نه ڪا زمين ۽ نه ڪا دولت هئي، سو پيٽ ڦوت لاءِ پورهئي جي ارادي سان اٿي پنڌ پيا. ڪٿان مزدوري ته ڪٿان پورهيو ڪندا، هڪڙي شهر کي اچي ويجهتا.

ڪجهه دير ساھي پٽن لاءِ هڪڙي وڻ هيٺ ويٺا هئا ته هڪڙو گهوڙي سوار به گهوڙي تان لهي اچي وڻ هيٺ ويٺو. وڏي پاءُ ننڍي کي چيو ته، هن گهوڙي سوار ڪا شيءِ وڃائي آهي، جنهن جي ڳولا لاءِ پنڌ پيو آهي. اهو ٻڌي ٻئي پاءُ چيو ته، پڪ سان پوڙهو اٿن وڃايو اٿس، جيڪو ڪاٻي اک کان ڪاٿو آهي. تنهن تي ننڍي پاءُ چيو ته، اٿن تي هڪڙي عورت ننڍي ٻار سان گڏ سوار آهي ۽ عورت پيٽ سان به آهي.

تنهي چئن جي گفتگو ٻڌي گهوڙي سوار کي پڪ ٿي ته اٿن انهن وٽ ئي آهي، سو يڪدم ترار ڪڍي هڪل ڪيائين ته اٿن پيدا ڪريو نه ته توهان جو سر سلامت نه رهندو. ٽيئي پائر گهوڙي سوار جو دڙڪو ٻڌي اٿي ڪٿا ٿيا ۽ چيائون ته، تنهنجو اٿن اسان ڏٺوئي ڪونهي. گهوڙي سوار حيران ٿي کين چيو ته: ”توهان پاڻ ۾ جيڪي پار پتا ڏنا آهن، تن مان ثابت آهي ته توهين نه رڳو اٿن جا چور آهيو، پر منهنجي زال ۽ ٻار جا قاتل پڻ آهيو.“ ائين چئي تنهي پائرن کي ترار جي زور تي بادشاهه جي درٻار ۾ وٺي آيو.

بادشاهه گهوڙي سوار جي فرياد ٻڌي تنهي پائرن کي ڏوهاري ٺهرايو. تنهن تي تنهي پائرن بادشاهه کي چيو ته، اسان جي ڳالهه ٻڌي پوءِ فيصلو ڪريو. چيائون ته: ”اسان جي ننڍڻ کان عادت آهي ته هر شيءِ کي چڱي طرح ڄاڻي ڏسندا آهيون. اهو ئي سبب آهي، جو ڏسڻ کان سواءِ، سڄي ڳالهه سمجهي وياسين.“ اهو ٻڌي بادشاهه چيو ته: ”ائين ٿي نٿو سگهي، پر توهين چئو ٿا ته پوءِ پرک مان خبر پوندي ته توهين سچا آهيو يا ڪوڙا.“

پوءِ بادشاهه پنهنجي وزير کي ڪن ۾ ڪجهه چئي ٻاهر موڪليو. جنهن گهڙيءَ کانپوءِ هڪ صندوق ڪٿائي اچي درٻار ۾ رکي. ٿيئي پائڻ پري کان صندوق کي غور سان ڏسي رهيا هئا، نيٺ بادشاهه کين هڪل ڪئي ته هاڻي ٻڌايو ته صندوق ۾ ڇا آهي؟ پهرين وڏي پاءُ ٻڌايو ته، صندوق ۾ هڪڙي ننڍي گول شيءِ آهي. مٿان ٻئي پاءُ چيو ته، صندوق ۾ ڏاڙهون پيل آهي. سڀني کان آخر ۾ ننڍي پاءُ ٻڌايو ته ڏاڙهون ته آهي، پر ڪچو آهي.

بادشاهه تنهي پائڻ جي ڳالهه ٻڌي صندوق کولائي ڏني ته برابر ان ۾ ڪچو ڏاڙهون پيل هو. پوءِ بادشاهه اُن جي مالڪ کي چيو ته، تون پنهنجو اُن ٻئي ڪنهن پاسي وڃي گولي هٿ ڪر.

درٻار ۾ موجود ماڻهو تنهي پائڻ جي ڏاهپ ۽ هوشيارِي ڏسي دنگ رهجي ويا. پوءِ بادشاهه تنهي پائڻ کان اُن بابت پڇا ڪئي ته اوهان اهو ڪيئن معلوم ڪيو؟ تنهن تي وڏي پاءُ ٻڌايو ته: ”سائين! رستو ڏسڻ وارو هو، اُن جا داقوڙا چٽا هئا. سمجهيم ته ڪنوت ناهي پر ڪو وڏو يا پوڙهو اُن آهي.“ ٻئي پاءُ چيو ته، ”جنهن رستي تان اُن لنگهيو هو، ان جي ساڄي طرف وارن وٽن جون لامون پتيل ۽ کاڌل هيون. جڏهن ته ڪاٻي پاسي واريون صحيح سلامت هيون. ان مان سمجهيم ته اُن ڪاڻو آهي.“ ننڍي پاءُ ٻڌايو ته، ”مون اهو هنڌ ڏٺو جتي اُن ويٺو هو. اتي مون کي زناني جتيءَ ۽ ننڍي ٻار جي پيرن جا نشان ڏسڻ ۾ آيا، سو سمجهيم ته عورت سان گڏ ٻار به آهي. عورت جڏهن ويهي وري اُتي هئي ته تريون ڪوڙي اُٿي هئي. زمين تي ترين ڪوڙڻ جا نشان به هئا. اُن مان سمجهي ويس ته عورت پيٽ سان به آهي.“

اهو ٻڌي بادشاهه ڏاڍو خوش ٿيو ۽ ڏاڙهونءَ سلڻ بابت ڪانئن پڇيائين. وڏي پاءُ کيس ٻڌايو ته، ”سائين، نوڪرن جي ڪٽڻ مان لڳو پئي ته صندوق هلڪي هئي ۽ جڏهن ان کي فرش تي رکيو ويو ته گول شيءِ جي ڦرڻ جو آواز به ٻڌم، جيڪو صندوق جي هڪ ڪنڊ کان ٻئي ڪنڊ تائين ڦرندي معلوم ٿيو، تنهن مان اندازو لڳايم ته ڪا گول شيءِ آهي.“ وچئين پاءُ چيو ته، ”جيئن ته صندوق باغ جي طرف کان ڪڍي اندر آئي هئي، انڪري مون سمجهيو ته اها گول شيءِ پڪ ڏاڙهون هوندي، ڇو ته درٻار جي چوڌاري ڏاڙهونءَ جا وڏا باغ آهن.“

بادشاهه خوش ٿيندي ننڍي پاءُ ڏانهن منهن ڪري چيو ته، ”پلا تو ڪيئن معلوم

ڪيو ته ڏاڙهون ڪچو آهي؟“ ننڍي پاءُ ورائيو ته، ”سائين، اڄڪلهه جتي ڪٿي ڏاڙهون اڃا ڪچا آهن، اهو اوهين پاڻ ئي ڏسي سگهو ٿا.“

بادشاهه تنهي پائرن جي عقل، سوچ ۽ سياڻپ کان ڏاڍو متاثر ٿيو ۽ کين چيائين ته اوهين دنياوي دولت ۾ برابر غريب آهيو، پر ڏاهپ ۾ بيحد شاهوڪار آهيو. پوءِ بادشاهه تنهي پائرن کي پنهنجي دربار ۾ وزير ڪري رکيو. سچ چيو اٿن ته عقل دولت کان وڌيڪ آهي.

مشق

(الف) هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

1. پوڙهو پتن کي ڪهڙي ڪهڙي نصيحت ڪندو هو؟
2. گهوڙي سوار کي هيڏي هوڏي ڏسندي تنهي پائرن ڪهڙا ويچار ونديا؟
3. تنهي پائرن جي گفتگو ٻڌي گهوڙي سوار کين ڇا چيو؟
4. ترار جي زور تي تنهي پائرن کي گهوڙي سوار ڪٿي وٺي ويو؟
5. ٻئي نمبر پاءُ وڃايل اٺ کي ڪاڻو چو چيو؟
6. بادشاهه پنهنجي دربار ۾ تنهي پائرن کي وزير چو ڪيو؟

(ب) هيٺ ڏنل لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ ڪم آڻيو:

متاثر، عقل، ساهي، گولا، ڏسڻ، صندوق

(ج) ضمير جي ترڪيب ڪريو:

• هو پاڻ آيو.

ترڪيب جو طريقو:

هُو: ضمير غائب، جنس مذڪر، عدد واحد، حالت فاعلي، فاعل.
پاڻ: ضمير مشترڪ، جنس مذڪر، عدد واحد، حالت فاعلي

هيٺ ڏنل ٻن جملن ۾ ضمير جي ترڪيب ڏيکاريو:

1. جو ڪندو سو پائيندو.
2. کيس ڪنهن ماريو.

(د) هيٺ ڏنل خال ڀريو:

1. بادشاهه سندس فرياد ٻڌي تنهي پائرن کي..... ٺهرايو.
2. پر توهين چئو ٿا ته پوءِ..... مان خبر پوندي ته توهين..... آهيو يا.....
3. بادشاهه تنهي پائرن جي ڳالهه ٻڌي..... ڪولائي ڏني ته برابر ان ۾..... پيل هو.
4. دربار ۾ موجود ماڻهو..... جي..... ۽..... ڏسي دنگ رهجي ويا.
5. زمين تي..... ڪوڙڻ جا..... به هئا.

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
دورانديشي، حڪمت عملي ارادي جي پختگي همت، بهادري ڏڪ، ڏڪ، چوٽ، حادثو، اوچتو نقصان عقل واري، عقلمند لاچار، بي وس ڏڪيائي، تڪليف	تدبر ثابت قدمي جرئت صدمو عقيله مجبور مشڪلات	حمد	سبق پهريون
		ڪوٽ، دولاب سڌ آواز جي موت، آواز پيارو، دوست اندر، هنئون آواز ڌار ٿيا، جدا ٿيا، وڇڙيا، الڳ ٿيا	پيائي تنوار پڙاڏو سُپرين گهٽ وائي ورسيا
		انسانيت	سبق ٻيو
		مٿاهون پيار، باجهه، مهر گهرج، ڪاپو اٿوٿندڙ، گهٽ پسند ايندڙ پيدا ڪيل	اشرف شفقت ضرورت منگهرو مخلوقات
		نعت (نظم)	سبق ٽيون
		شوق، چاهه ظاهر ڪرڻ، ڏيکائي سونهن، سويپا، خوبصورتي ساراهه، تعريف چتو، ظاهر	ذوق رونمائي زينت مدحت مظهر
		حضرت بيبي زينب رضه	سبق چوٿون
		بي ڊپائي، دليري، بي خوفي رحم، مهر تاريخ ٺاهيندڙ	بيباڪي باجهه تاريخ ساز
ايمان، اتحاد ۽ تنظيم	سبق پنجون		
ايڪو، ٻڌي چڱي ۽ ريت، چڱي طرح پُڄائي، لات بلندي، مٿاهين لچتن، چڱين عادتن	تحاد پلي ۽ پت زوال عروج گٽن		
عبدالستار ايڏي	سبق ڇهون		
عزت، مان، مرتبو مٿاهون، اعليٰ عزت افزائي، سرخروئي، قبوليت ڏڪ، ٽيڪ، پروسو، سنپال ڏڪن سان پيريل، ڏڪ واري اڳواڻي پئسي ڏوڪڙ ۾ مدد ڪرڻ وارو فرق مدد ڪندڙ وندر ناليوارا	اعزاز افضل پڌيرائي چپر چانو ڏڪ پري قيادت مالي سهائتا متپيد مددگار مشغلو نام ڪنيا		

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
شھري بچاء جي سکيا	سبق يارھون	بجليءَ جي دريافت	سبق ستون
حفاظت، سنڀال برقرار، قائم اونداهه، روشني وسائي ڇڏڻ (جنگ جي خطري سبب) ڪاهي، ڪڏ مفت ۾ ڪم ڪندڙ ميرو، مٽيءَ جهڙو	بچاءُ بحال بليڪ آئوٽ خندق رضڪار ميرانجهڙو	سگهه، قوت خيال، سوچ وسيلو، رستو سائنس جو ڄاڻو ڪسرت، چرپر	توانائي تصور ذريعو سائنسدان ورزش
هاڪي راند	سبق ٻارھون	پاڪستان جا منظر	سبق انون
پراڻي، قديم، گذريل وقت جي شروعات، آغاز، مُهڙ چينپ، تاڪيد، آگاهي ٺاهه ٺوهه، بناوت ڳڻپ، ڳاڻپ بندش، روڪ	آڳاٽي ابتدا تنبيهه جوڙجڪ شمار ضابطو	نشان خوش مهرباني، نوازڻ، ڏيڻ پنڌ ڪري اچڻ برفاني چپ ماڻهيون	أهڃاڻ شاداب عطا گهي اچڻ گلشيئر واڊيون
مثالي شاگرد	سبق تيرھون	شهيد الله بخش سومرو	سبق نائون
عزت، ماڻ خبر، سڏ، اطلاع، ڄاڻ محنت ڪري، ڪوشش ڪري جدوجهد ڪري. ڦهلائڻ، وڌائڻ بيداري، جاڳ، خبرداري، هوشياري ڄاڻ، سمجهه سڏ ٻڌ ساڳئي آواز وارو صف، ترتيب	احترام انفارميشن پتوڙي پڪيڙڻ سجاڳي سڌار هم آواز قطار	ملڪان ملڪ، ڏيهان ڏيهه، هر هنڌ جلدي، سگهو، ٿرت بهادري وقت، تائيم، دور، زمانو ملڻ جو طريقو، پيش اچڻ جو انداز	ديسان ديس سُنٽ سورهياڻي عرصو ورتاءُ
		وطن جي حُب (نظم)	سبق ڏهون
		آڪيرو، گهر راڳ ڪنڊو نشو، بي هوشي رات قربان ورجاءُ، ذڪر، دؤر	آشيانو ترانو خاڙ خمار ليل نثار ورد

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
بچت ملڻ جلڻ وارو تمام، گهڻو	كفايت شعاري ملنسار نهایت	سبق چوڏهون بڻايون سڪ جو ڪو سنسار (نظم)	ارڏايون پرچار حقارت ڍونگ سانگ سنسار ڪدورت ڪينو
سبق سترهون پاڪستان جون موسمون	آبهوا بناوت بياباني خارج داڀ ڏڪار رُخ ساحلي پتي طبعي مطابق	ڏنگايون، بي پرواهيون تبليغ نفرت، ڏڪار مڪر، فريب گهڻي، تات، فڪر جهان، ڪائنات، دنيا حسد، ساڙ، پيائي حسد، بغض، ساڙ	سبق پندرهنون سنڌي ادب جي مختصر تاريخ
پاڻي ۽ هوا جي گڏيل ڪيفيت، ڪنهن ملڪ/ شھر جي موسمي يا طبعي حالت جوڙجڪ ميداني، خشڪيءَ وارو نڪتل، ڪڍي ڇڏيل دٻاءُ، زور اڻهوند، اڻاڻ، ڪوت منهن، طرف سامونڊي ڪنارو مادي، ظاهري برابر، قبول ٿيڻ جوڳو	سبق ارڙهون بادل ڊوڙو (نظم)	اوت رسم الخط روشناس رومانوي سورهياڻي سونهري قديم ورهانگو	سبق سورھون گرلز گائيڊ
گهٽ، معمولي، حقير وسي ڪان پوءِ بعد ۾ ڏاهو، سياڻو، عقل وارو ڦڙڦڙ، برسات يا مينهن وسڻ مٿاهون، شان وارو، معتبر بني، پوک، فصل چمن، گلستان، باغ ڪڪر، جهڙ، گهاتا بادل جهڙ ۽ مينهن	ادني برسي پڇاڻان دانا رم جهم عالي ڪيتي گلشن گهورگهتا ميگه ملهار	آڙ، آڏ، رنڊڪ، بچاءُ لڪڻ جو نمونو، طريقو واقفيت، سڃاڻپ عشقيه بهادري، دليري، پهلواني تمام سنو، پلو، عام چڱو، قيمتي آڳاڻو، پراڻو ورهاست، ورچ	بنياد ترقياتي سرانجام

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
ظاهر، چتو	عيان	حياتيات	سبق اوڻيهون
پر، بلڪ	مگر	سڪيا وارو	تدريسي
ڪلائڻ وارو، وندرائڻ وارو	مسخرو	زندگيءَ جو علم	حياتيات
هڪ پيري، هڪ دفعي	هڪي	حڪمت، بيمارين جي علاج جو فن	طب
موتيو، واپس آيو	وڙيو	بابت	متعلق
سائنسي ترقي	سبق باويهون	وچ	مرڪز
نئين شيءِ وجود ۾ آڻڻ، ڳولا،	ايجاد	پوڻا	نباتات
کوچنا	تلقين	ويڪرو، ڪشادو	وسيع
هدايت، سمجهاڻي	رفتار	قدرتي آفتون	سبق ويهون
تيزي، تڪ	شعاع	مصيبت	آفت
تجلو، روشني، ڪرڻو	مفاصلو	پياسو، تاساريو	اُچارو
پنڌ، وچوتي	مصنوعي	نشان، ڏس، خبر	پتو
هٿرادو، نقلي	ايئرپورٽ	بچاءُ، حفاظت	پناه
پاڪستان جا هوائي اڏا ۽ بندرگاهه	بار بردار	ڪاڏو پيتو، گاهه پاڻي	چارو
هوائي اڏو	ڏيساور	چئن پيرن وارو، ڍور، جانور	چوپايو
بار ڪٽندڙ	عالمي	پورجي، لتجي	دبجي
پرڏيهه، ڏورانهون ملڪ، ولايت	منڊي	بوڏ	سيلاب
بين الاقوامي	ناڻو	جاء، جڳهه	عمارت
مارڪيٽ	واپار	سرڪاري ملازم، ڪامورو	عملدار
پيسا ڏوڪڙ، خزانو، دولت	هوڙا	نهڪي ايندڙ، موزون، بهتر	مناسب
شين جي ڏي وٺ، مٽا سٽا		متايل، بدلايل، تبديل ڪيل	منتقل
ننڍڙيون بيڙيون، بتيلا		سبق ايڪيهون	سبق ايڪيهون
		بادشاهه ۽ مسخري جي ڳالهه (نظم)	
		اوچتو، اچانڪ	اُمالڪ
		ناڪار، نه	انڪار
		شيءَ، وٺ	چيز

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
بڏيءَ ۾ برڪت	سبق چويهون	سکر بئراج	سبق چويهون
ايڪو، ٻڌي	اتحاد	وسيل، سرسبز	آباد
اوچتو، اڃانڪ، گجھيءَ طرح	ازغيبی	واڌارو، واڌ	اضافو
جان، جسم	جند	نھيل، جوڙيل	اڏيل
گذر سفر	گذران	بيھڪ، آڌار	دارومدار
صورت، نظارو	لقاء	قابو، پختو، مضبوط	سوگھو
دولت، پئسو	مايا	وڏو	مھا
واڻ جي وتيل رسي، ڏور	نوڙي	رقم، روڪڙ، پيسا، قيمت	ناٿو
مڪليءَ جو سير	سبق ستاويھون	پورهيت جي عزت (نظم)	سبق پنجويھون
ٻاھرين چوگرد پٽ، گھيرو، دائرو	احاطو	چتو، صاف	أجرو
چٽساليءَ جو ڪم	أڪر	اڻپورو، نامڪمل	اڏورو
مٿاھين	اوچي	ٻوٽو، بت، نمونو، نقلي شيءِ	پتلو
نيڪ، چڱي چال وارو	پاڪدامن	شاهوڪار، دولتمند، مالدار	خوشحال
پوريل، مٽيءَ ۾ ڍڪيل	دفن	مصيبت، مشڪل، تڪليف	ڌرت
اڳواڻ	سپھ سالار	سڌاري، ناھي، جوڙي	سنواري
جھان، ڏنيا	عالم	اڻ ھوند، مسڪيني	غربت
وڏي شان وارو، قيمتي	عالیشان	ڪلي، خوش ٿي، مسڪرائي	مُرڪي
ڳالھ، آڪاڻي، ڪھاڻي	قصو		
وڏو ڪم، واکاڻ جوڳو ڪم	ڪارناما		
مسجد جي اولهندي طرف نڪتل	محراب		
ونگدار جaro، پيش امام جي نماز			
پڙھائڻ واري جاءِ			
تحقيق ڪندڙ، ثابت ڪندڙ	محقق		

نون لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
تفريح ۽ وندر	سبق ٽيهون	قبرستان	مُقام
بي شمار، ڪيترائي، اڻ ڳڻيا	انيڪ	قبرو	مقبرو
قسمين قسمين، طرحين طرحين	ڀانت ڀانت	راضي ڪرڻ، مهربان ٿيڻ	نوازڻ
سايو	ڇانورو	مائنن پاران ڇڏيل ملڪيت يا جائداد	ورثو
ڍڳ، انبار، گڏ ڪري رکيل شيون	ذخيرو	سبق اٺاويهنون	علم ڪيميا
نظارو	ڏيک	بنياد رکندڙ	باني
مشغول، ڪم ۾ لڳل، مصروف	زُڏل	مٽا سٽا، ڦيرڦار	تبديل
خوش، تازو توانو	سَرو	آزمودي يا پرک ڪرڻ واري جاءِ	تجربيگاه
مٿاڇرو	سطح	ڳاڙڻ	پگهرائڻ
معاشرو	سماج	وڍ ٿڪ، چيرڦاڙ	جراحي
مزو، لطف، سک، سَهنج	فرحت	مرتبو، درجو، مقام	حيثيت
موجود	ميسر	جزو، ڀاڱو	عنصر
ڏيکاءُ	نمائش	اڪيلو ماڻهو	فرد
فرصت، ڪم کان آڃائي	واندڪائي	زميني تهه مان مليل شيون	معدنيات
ڏاهپ جو خزانو	سبق ايڪٽيهون	ڪمزور، بي طاقت	نستو
گهڻي مٽي، خراب رستو	دُست	واڌ ويجهه، اوسر	نشوونما
ٿورو آرام، وقفو، دم	ساهي	سبق اوڻٽيهون	سوڀارو ساڻيهه (نظم)
پيتي	صندوق	سبق، نصيحت، تلقين	درس
سمجھ، شعور، ڏاهپ	عقل	ديس، وطن، ملڪ	ڏيهه
تلاش، ڇاڇ، پڇا ڳاڇا	ڳولا	وطن، پنهنجو ملڪ	ساڻيهه
اثر قبول ڪندڙ، اثر هيٺ آيل	متاثر	ڪامياب، ڪامران، فاتح	سوڀارو
		وڏائي، بزرگي، بلندي	عظمت
		ڪنڌ، ڳچي، سسي	ڳاٽ